1903

O-,11MME,5
N03
119 [illegible]

45

உ

கணபதி துணை.

திரிசிரபுரம் மஹாவித்துவான்

ஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

சீகாழிக் கோவையும்,

நூதனமாக எழுதிய

அரும்பதவுரையும்.

இவை,

இடமணல்

ம-௱-௱-ஸ்ரீ

M. R. விஜயராகவலுநாயடு அவர்கள்

உதவியைக்கொண்டு,

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கரும்,

கும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

சென்னபட்டணம்:

வைஜயந்தி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சோபகிருது௵ சித்திரை௴

1903.

விலை அணா - ௮.

Copyright Registered.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS, REGISTERED 16 JUL 1903 MADRAS.

OFFICE OF THE REGISTRAR
REGISTERED
16 JUL 1903
MADRAS.
2.
45.
3.1903
O-,11MME,S
N03
119369

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

௧. முகவுரை.

௨. ச. வேதநாயகம்பிள்ளையவர்களியற்றிய சிறப்புக்கவிகள்.

௩. சீகாழிக்கோவை, ௧ - ௮௧.

௪. ஷை அரும்பதவுரை, ௮௨ - ௬௬.

௫. செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி, ௧௦௦ - ௧௦௪.

௬. பிழையும் திருத்தமும், ௧௦௪.

உ

கணபதி துணை.

முகவுரை.

சீகாழிக்கோவையென்பது, சீகாழியிற் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ பிரமபுரேசர்மீது திரிசிரபுரம் மஹாவித்துவான் ஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது. இதில் ௫௨௧-செய்யுட்களுள்ளன. இன்றியமையாத ஓசையினிமைமுதலியவைகளும், உள்ளுறையுவமமுதலானவைகளும், சங்கச்செய்யுட்பிரயோகங்களும், சைவசாஸ்திரக்கருத்துக்களும் இந்நூலிற் பரக்கக்காணலாம். பல சிவபுராணகதைகளையும், உண்மை நாயன்மார்களுடைய திவ்யசரித்திரங்களையும் இந்நூலுள் உரியவிடங்களில் நூலாசிரியர் உவமையாக எடுத்துக்காட்டியிருக்கும் அருமை மிகப்பாராட்டற்பாலது. இந்த அழகு எந்தநூலிலும் காணப்படுவதன்று. மற்றக்கோவைகளில் அருகிவழங்குந் துறைகளை இக்கோவையில் ஒருங்கேகாணலாம். எவ்வளவுநயங்கள் அமைந்திருக்கவேண்டுமோ அவ்வளவும் இதிற் பூர்ணமாக அமைந்துள்ளன.

சீகாழியென்பது சோழவளநாட்டிற் காவிரிநதியின் வடகரையிலுள்ள சிவக்ஷேத்திரங்களுள் ஒன்று; திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் அவதரித்தருளிய பெரும்பேறுடையது; ௭௧-தேவாரத்திருப்பதிகங்கள்பெற்றது. இதற்குச் சீகாழியென்பதனோடு பிரமபுரம், வேணுபுரம், புகலி, வெங்குரு, தோணிபுரம், பூந்தராய், சிரபுரம், புறவம், சண்பை, கொச்சைவயம் அல்லது கொச்சை, கழுமலம் என்கிற ௧௨-காரணத்திருநாமங்கள் உண்டு. இதுபற்றிப் பன்னிருநாமப்பதியெனவும் குருலிங்கசங்கமங்களின் விசேடமுண்மையின், குருலிங்கசங்கமப்பதியெனவும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் அருளிச்செய்த திருவெழுகூற்றிருக்கை, திருமாலைமாற்று என்பனவற்றைப் பெற்றிருத்தலின், திருவெழுகூற்றிருக்கைப்பதி, திருமாலைமாற்றுப்பதியெனவும் இத்தலம் பெயர்பெற்றுவழங்கும்.

சுவாமிதிருநாமம் - பிரமபுரேசர்.

அம்பிகைதிருநாமம் - திருநிலைநாயகி.

இத்தலத்தில் சிவபெருமான் பெரியநாயகரென்னும் திருநாமம் பூண்டு பெரியநாயகியாரோடு திருத்தோணிமேல் எழுந்தருளியிருக்கும் மலை யொன்றுண்டு. அது திருத்தோணிமலையென்று பெயர்பெற்று வழங்கும். அம்மலையின்மேல் ஒருபாகத்தில் ஸ்ரீ சட்டைநாதப் பெருமானுடைய திருக்கோயிலொன்றும் இருக்கின்றது.

தீர்த்தம்—பிரமதீர்த்தம்.

இத்தலத்தின் மற்றவிசேடங்களை இத் தலபுராணம், பெரிய புராணம் முதலியவற்றாலுணர்க. இதுநிற்க.

இந்நூலாசிரியரும், கவிஞர்பெருமானென்று உலகமுழுவதும் புகழ்விளங்கியவரும், குணக்கடலும், திருவாவடுதுறையாதீனத்து வித்துவானும், என்னுடையகண்ணையும் கருத்தையும் விட்டுநீங்காத அருமைத் தமிழாசிரியருமாகிய பிள்ளையவர்களை அறியாதார் யாவர்? அவர்களுடைய அருமையான செய்யுட்களைக் கேட்டுமகிழாதார் யாவர்? கேட்பதற்கு விரும்பாதார் யாவர்? அந்த மஹானுடைய இனிய சரித்திரத்தைத் தனிப்புத்தகமாக்கி வெளிப்படுத்தநினைந்து வசனரூபமாக இப்பொழுது நான் எழுதிவருதலால், இங்கே அதனை எழுதவில்லை.

இவர்கள், இற்றைக்கு ௪௨ - ௵த்திற்குமுன்னதாகிய சித்தார்த்தி௵முதலில் இந்நூலைப்பாடி, ஷை௵ புரட்டாசிமீ ௴ சீகாழியில் ஸ்ரீ பிரமபுரேசருடைய திருக்கோயிலில் வலம்புரிமண்டபத்தில் வடமொழி தென்மொழிகளில் மிக்க பயிற்சியுள்ள பலவித்துவான்களும் பலபிரபுக்களுங்கூடிய மஹாஸபையில் அரங்கேற்றினர்கள். [சாலீவாகனசகாப்தம் ௧௭௮௨; கி. பி. 1859 - 1860.] இவர்களுடைய அருமை நண்பரும் இந்நூலைச்செய்வித்தவர்களுள் ஒருவரும் அக்காலத்துச் சீகாழியில் நீதியதிபதியாகவிருந்தவரும் (Late District Munsiff of Shyali.) இதனை அரங்கேற்றுகையிற் சபாநாயகராக வீற்றிருந்துகேட்டு ஆனந்தித்தவருமாகிய குளத்தூர் ச. வேதநாயகம்பிள்ளையவர்கள் அப்பொழுதப்பொழுது மகிழ்ந்து மனமுருகிப்பாடிய செய்யுட்களுள், "தேமாரி பொழிபொதும்பர்"

என்னும் செய்யுளால் இஃது இனிதுவிளங்கும். அக்காலத்து இந்நூலைக்குறித்து மற்றவர்கள்செய்த செய்யுட்கள் இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை.

இந்நூற்செய்யுட்களுள் ஒவ்வொன்றனுடைய நயங்களையும் பிறவற்றையும் தனித்தனியே விளக்கியெழுதப்புகின் மிகவிரியுமென்றஞ்சியே சுருக்கமாக இந்நூற்கு அரும்பதவுரை எழுதியிருக்கிறேன்.

இந்நூலின் அருமை பெருமையை அறிந்து அச்சிடுவிக்கவிரும்பிப் பொருளுதவிசெய்த இடமணல் ம-ா-ா-ஸ்ரீ விஜயராகவலு நாயடு அவர்களுடைய அருமைக்குணம் மிகப் பாராட்டற்பாலது. இப்படியே அங்கங்கேயுள்ள தமிழ்ப்பாஷாபிமானிகளாகிய தனவான்கள் தத்தமக்கு இயன்றஅளவு பொருளுதவிசெய்வார்களாயின், இந்நூலாசிரியராகிய பிள்ளையவர்களியற்றிய அருமையானநூல்களுள், அச்சிடப்படாமலிருக்கும் ஸ்தலபுராணங்களையும் பிரபந்தங்களையும் அரும்பதவுரையுடனே ஒழுங்காகப்பதிப்பித்து வெளிப்படுத்துதற்கு நிரம்ப அனுகூலமாக இருக்கும். அன்னஞ்செய்யும்பொருளுதவிக்கு யாதொரு பிரதியுபகாரமுமில்லையென்பது உண்மையானாலும், அவர்களுதவிய பொருளுக்கு ஏற்றஅளவு, பதிப்பிக்கும் பிரதிகளை உடனுடன் அவர்கள்பாற் சேர்ப்பிக்க விரதனாகஇருக்கிறேன். பிள்ளையவர்களியற்றியநூல்களுள் இப்பொழுதுதெரிந்தவை ௭௰; அவற்றுள் இன்னும் அச்சிடப்படாதவை - ௩௪.

இந்தக் கோவையை ஆராயுங்காலத்தும் பதிப்பிக்குங் காலத்தும் சலிப்பின்றிப் பேருதவிபுரிந்துவந்த அன்பர்கள், சென்னை நியூஇங்டன் ஸ்கூல் மதபோதகாசிரியராகிய (Religious Instructor to the Tamil Speaking Wards at Newington) தமிழ்வித்வான் பிரஹ்மஸ்ரீ தி. கிருஷ்ணையரவர்களும், கும்பகோணம் டவுன் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் பிரஹ்மஸ்ரீ இ. வை. அநந்தராமஐயரவர்களும். மகோபகாரிகளாகிய பிள்ளையவர்களியற்றியநூலைப் பதிப்பிக்கும்படிசெய்த எனது நல்வினையின்பால் மிக்க நன்றியறிவுடையேன்.

இங்ஙனம்,

வே. சாமிநாதையன்.

குளத்தூர், ச. வேதநாயகம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

சிறப்புக்கவிகள்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

வாதவூ ருதித்தநா டிருக்கோவை யுரைத்த மாணிக்க வாசகரே சிரபுரத்தி லிந்நா, ளாதவனிற் றோன்றிமீ னாட்சிசுந் தரனென் றரும்பெயர்பூண் டொருகோவை யறைந்தனர்கா ழிக்கே, யேதமிறில் லைக்கோவை யாயுவதின் மூத்ததென்னினுக்கீற் பனைநயத்தி லிக்கோவை முன்னாம், மூதறிஞர் வைகலும்பா டப்பாட வாக்கின் முதுமைகொள்வா ரெனவுலக மொழியுமொழி மெய்யே. (௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

திருவமர்கோ வையைமகிழ்ந்து வாதவூ ரரைத்தன்பாற் சேர்த்துக் கொண்ட, பொருவில்சிதம் பரநாதன் பின்னுமொர்கோ வைக்காசை பூண்டன் னுரை, மருவுசிர புரத்தின்று மீனாட்சி சுந்தரப்பேர் வழங்கிக் காழிக், கொருகோவை செய்வித்தான் சிதம்பரநா தன்சேயென் றுரைத்தன் மெய்யே. (௨)

[இந்நூலாசிரியருடைய தந்தையார்பெயர் சிதம்பரம்பிள்ளையென்பது.]

பிரமபுரத் திசர்மேன் மீனாட்சி சுந்தரமால் பெட்பிற் செய்த
வரமுறுகோ வையைக்கேட்போர் மகிழுவரஞ் சுவன்றமியேன் வள்ளினிற்கேட்
டரவரசு சிரமசைக்கிற் றரையசையும் வரையசையு மசையு மாழி
மரமசையு மனையசையு மன்னுயிரெ லாமசைந்து வருந்து மென்றே. (௩)

[வள் - காது.]

குற்றமில்சீர் மீனாட்சி சுந்தரவா ரியநின்னைக் கோயின் மேவ
நற்றவமென் செய்தனனோ மகடமிழ்செய் தவமெவனீ நவிலு மேன்மை
யுற்றதிருக் கோவைபெறப் புகலிசெய்யாக் கியமெவனவ் வுயர்நூல் கேட்கப்
பெற்றவென்போ லியர்புரிந்த மாதவமென் றேதுறுவாய் பெருமை மிக்கோய்.

வித்தகமார் மீனாட்சி சுந்தரவே ளேயொருநூல் விளம்பு மென்னைப், புத்தமுதார் நின்வாக்காற் றுதித்தனைநீ பாடியதிப் பொருணூ லொன்றோ, வெத்தனையோ கோவைகண்மற் றெத்தனையோ புராணமின்னு மெண்ணி னூல்க, ளத்தனையு மித்தனையென் றெத்தனைநா விருந்தாலு மறையப் போமோ. (௫)

[ஒருநூல் - நீதிநூல்.]

பண்ணூலு மாய்ந்தாய்ந்தோர் பயனுறு துளம்வருந்தும் பாவ லீரே
நண்ணூலோர் மீனாட்சி சுந்தரமா லொருகோவை நவின்றான் காழிக்
கந்நூலு ளொருபாவி லோரடியி லொருசீரை யாய்வீ ராயி
னெந்நூலுங் கற்றவரா யிகபரமும் பெற்றவரா யிலகு வீரே. (௬)

பரமசுக மறியாதார் சிற்றின்பம் பெரிதென்னும் பான்மை போல
வுரமுறுமுற் கோவைகளே சிறந்தவென வின்றளவு முன்னி னோநாந்
தரமுறுசீர் மீனாட்சி சுந்தரப்பேர்த் தமிழ்ப்புலமைத் தலைமை யோன்சொல்
பிரமபுரக் கோவையே பரிதியக்கோ வைகளுடுக்கள் பேசி னெஞ்சே. (௭)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

தண்டமிழுன் பானுணர வாசைகூ ரனந்தன் றனமீய வகையின்றி நின்சேட னுகிக், கொண்டனனந் நாமமே யகத்தியன்றான் றன்னைக் கூடாம லுனைமேவிக் குலாவுதமி ழதனை, யண்டலரின் முனிந்தனனற் றமிழ்முனிவ னெனும்பே ரடைந்தனனா தலினகிலத் தியாவருனை நிகர்வார், வண்டமர்தார் மீனாட்சி சுந்தரவே ளேநீ வளப்புறவக் கோவைசொலின் வியப்புவரா ணாயா. (௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

இன்பாவிற் கோவைசொன்ன மீனாட்சி சுந்தரப்பே ரிறைவ யானு, முன்பாவிற் கவிசொல்வே னென்கவிபார்ப் போரிதைமீண் டோரா தான்றோர், முன்பாச்சொ னூல்களையே துதிப்பருன்பா வுணர்வோர்கண் முன்னோர் நூலைப், பின்பாகச் சொலிவெறுப்பர் நல்லவனீ யோயானே பேசு வாயே. (௯)

விண்ணேறு மாதவனேர் மீனாட்சி சுந்தரவில் வேளே நீசொ
லெண்ணேறு கோவையினைப் புகழயான் றிறமில்லே னெனினு முன்சீர்
மண்ணேறும் வானேறு மதியினர்த நாவேறும் வகையா லுன்னைக்
கண்ணேறு மேவாமற் கறையேறு மென்புகழுங் கைக்கொள் வாயே. (௧௦)

நலம்விளக்கு மீனாட்சி சுந்தரமா லொருகோவை நவின்றான் சண்பைத்
தலம்விளக்க வவற்குநாம் புரிகைம்மா றெவனழியாத் தனமே கங்கா
குலம்விளக்குங் கற்பகமே குருமணியே திருவணியே குணக்குன் றேயிந்
நிலம்விளக்குந் தினகரனே யெனவவனை வாழ்த்திடுவாய் நிதமு நெஞ்சே. (௧௧)

ஷை வேறு.

சொல்வள முறுமீ னாட்சி சுந்தரப் புனிதன் சொல்லு
நல்வள முடையு கொச்சை நகர்த்திருக் கோவை யாயிற்
பல்வள முடையே ஞானம் பதிவள முடையே மாலை
வெல்வள முடையே மின்ப மிகுவள முடையே நெஞ்சே. (௧௨)

ஷை வேறு.

விதியெதிரி லரிமுதலோர் புகல்புகலி யீசரே விண்ணோர் மண்ணோர்
துதிபொதிபல் பாமாலை பெற்றிருப்பீர் மீனாட்சி சுந்தரப்பேர்
மதிமுதியன் கோவையைப்போற் பெற்றீர்கொ லிக்காழி வைப்பி னீதி
யதிபதிகா ளெனவறிவீர் நம்முன்னஞ் சத்தியமா வறைகு வீரே. (௧௩)

நம்மாலே பெரியனெனும் வைணவரே சார்ந்கமுத நல்கச் சென்று
நம்மால்வெண் மேனிகரு மேனியா னொர்தா நுகர வேண்டி
யெம்மாலா மீனாட்சி சுந்தரவேள் கோவையமு தீந்து சீர்த்தி
வெம்மாலில் விறலிவற்றால் வெண்மேனி செம்மேனி விரவி னானால். (௧௫)

காேனாடு மிளிர்தாரான் மீனாட்சி சுந்தரமால் காழிக் கோவை
தேனோடு பாலோடு நிகருமவன் பிரதாபஞ் சீர்த்தி யோங்கி
வானோடு மண்ணோடு மற்றோடும் வகையின்றி வடிவி ரண்டாய்
மீனோடு வான்றிரியும் பானுமதி யென்றுலகோர் விளம்பு வாரால். (௧௬)

தண்டமிழ்முந் நீர்பருகி மீனாட்சி சுந்தரப்பேர்த் தருமக் கொண்ட
லொண்டர்கள்சூழ் சிரபுரத்திற் பொழிகோவை யெனுமமுதத் தூய மாரி
மண்டலமும் விண்டலமுங் கரைபுரண்டு திசைசுருண்டு வருத னோக்கி
யண்டர்தொழும் புகலியிறை தோணியுற்று னஃதின்றே லமிழ்ந்து வானே. ()

தேவேநேர் மீனாட்சி சுந்தரக்கோ னொருகோவை செப்பிப் பாரிற்
றேவேயில் புசழ்படைத்தி னமக்கென்ன வவற்றுமவன் றமர்க்கும் பாடாம்
நாவேகா தேமனனே யவன்சீரைச் சொலிக்கேட்டு நனியின் றுன்னி
யோவேயி லாதருங்கா லங்கழித்திர் பிறவினைமற் றொன்றி லீரோ. (௧௭)

அரியவமு தொருங்குகவர்ந் தசுரரைவஞ் சித்தவிண்ணாட் டவரோமேன்மைக்
குரியவனா மீனாட்சி சுந்தரமால் கோவையமு துவந்திந் நாளுந்
தரியலர்பெற் றிடினவரை வெலலரிது விஸரவினீர் தாம தைக்கொண்
டரியயன்சூழ் புகலியிறைக் கர்ப்பணஞ்செய் துண்டுய்ம்மி னுவி தானே. ()

நல்லார்க்கு நல்லவனா மீனாட்சி சுந்தரவே ளவின்ற கோவை
யில்லார்க்கு நிதிதுறவா வில்லார்க்கு விதிபுவிவாழ் வெல்லா நீத்த
வல்லார்க்குத் திதிஞானங் கல்லார்க்கு மதிவேலை வைய கத்திற்
பல்லார்க்குக் கதிபுகலிப் பதியார்க்குத் துதியதன்சீர் பகர்வோர் யாரே. (௧௯)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

தேமாரி பொழிபொதும்பர்த் திருக்காழி யிறைமுன் றிகழாண்டு சித்தார்த்தி திங்கள்யாத் திரத்திற், பூமாரி சுரர்பொழியச் செல்வர்பலர் கூடிப் பொன்மாரி மிகப்பொழியப் புலவர்சூழாந் துதித்துப், பாமாரி கனிபொழியப் பல்லியங்கள் முழங்கப் பலம்புரிய நலம்புரியும் வலம்புரிமண் டபத்துத், தூமாரி யெனப்புகலிக் கோவையைமீ னாட்சி சுந்தரப்பேர் மதிவல்லோ னரங்கேற்றி னனே. (௨௦)

கணபதிதுணை.

சீகாழிக்கோவை.

காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆபத்துக் காத்தவிநாயகர்துதி.

குருக்காழிக் கோவைகொ லென்றுமை யோடு குலேத்தலேகோ
டுருக்காழிக் கோவைச்செ யாபத்துக் காத்த வொருகளிறு
தருக்காழிக் கோவை யுரித்தகுப் பாயந் தரித்தவர்க்குத்
திருக்காழிக் கோவை தனைச்செயுங் கோபஞ் செயாதுவந்தே. (௧)

ஆண்டவிநாயகர்துதி.

தரக்கோவை வாய்விலங் கோசிய மோவெனத் தாயுறவ [றெண்
துரக்கோவை வாளிற் றுணிக்கோவென் றென்முனந் தோன்றிநின்
கரக்கோவை யெத்தனை யோகண்ட சீரிற் கமழ்பிரம
புரக்கோவை பாடுவிக் குங்காழி யாண்டசெம் போதகமே. (௨)

அவையடக்கம்.

திருகோட்டு மன்பர் திருக்கோவை யார்முனந் தீட்டியதா
லிருகோட்டு நீர்முடி யாளர் பிரியரென் றெண்ணிவிண்ணம்
பொருகோட்டுக் காப்புக லிக்கோவை பாடப் புகுந்ததனுக்
கொருகோட்டு மாவையுள் ளூன்றினன் மேற்படாந் தோங்கிடுமே. (௩)

கைக்கிளை.

காட்சி.

பூமேவு கஞ்சமு மேந்தெழி னீலமும் பூந்தளவு
மாமேவு கோங்கமும் பாங்கமர் காந்தளு நம் வாய்ந்தழிஞர்
நாமேவு கொம்பரோன் றுற்றது வானிலே நங்கைபங்கர்
தேமேவு கொன்றைச் சடையாளர் காழிச் சிலம்பகத்தே. (௧)

ஐயம்.

வெள்ளாம்ப லான்கொல்செந் தாமரை யான்கொலொண் மேனிகருங்
கள்ளாங் குவளையன் னன்கொனங் காழிக் கடவுள்வெற்பி
னுள்ளா மிவரடி தோய்தவ முன்ன ருஞற்றுலக
நள்ளாங் குடிகொண் டரசா டவஞ்செய் நலத்தினனே. (௨)

துணிவு.

நாமகண் மாமகள் சேர்காழி நாதர் நகுமிபயக்
கோமகள் பாகர் விடைப்பாகர் தென்கழுக் குன்றத்தொப்பி
லாமகள் கோதைநம் போல்வா டவினிமை யாடவிற்றுள்
பூமகள் சூடவி னையமின் றுலிவள் பூமகளே. (௩)

துணிந்தவழி வியத்தல்.

பிறையு முழுமதி யுங்கருங் கொண்டலும் பெற்றமின்கொ
ணிறையு முனிவர் பெரும்பகை யாற்ற நினைந்துவில்லே
ஞறையு மெழிலி னமைத்தபொற் கொம்புகொ லொத்துலகோ
ரறையும் புகழ்ச்சண்பை யாண்டகை யார்வரை யாயிழையே. (௪)

குறிப்பறிதல்.

போர்கால்வெஞ் சூலப் படையார் பிரம புரத்திறைவர்
சீர்கான் முகத்திரு நோக்குள் வலத்துச் செறிகணிய
லோர்கா லெழுமற் றிடக்க ணிபலொரு காலெழுமிப்
பார்கால் கொழுந்தனை யாரிரு நோக்குஞ்செய் பார்வையினே. (௫)

குறிப்பறிந்தவழித் தெய்வத்தை மகிழ்ந்துரைத்தல்.

மேக்குங் கிழக்கும்பொற் குன்றகம் வாழ்நர் விராவவளைத்
தாக்குந் திறத்திற் கழுமலத் தீச ரருட்பெரியர்
போக்கும் படியில் கிளையிற் பிரித்திப் பொலிமினையெற்
றுக்கும் படியளித் தாரவ ரேதெய்வஞ் சத்தியமே. (௬)

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணல்.

கல்லா ரலர்முற்றுங் கற்றும்வன் றொண்டரங் கால்பரவை
வில்லார் முலையின் படையப் பிறாடி வீழ்ந்திரந்தார்
செல்லார் பொழிற்பு கலியார் பொதியச் சிலம்பமரிந்
நல்லா ரடியடைந் தேயிரப் பாமின்ப நாம்பெறவே. (௭)

இரந்துபின்னிலைநிற்றல்.

விண்பர வாதிப் பிரான்றிருத் தோணிமுன் மேவிமிக்க
தண்பர ஞான வமுதமும் வாங்குந் தரமுடையே
னெண்பர வாயறுஞ் செவ்வா யமுதமின் னேயிரந்தேன்
பண்பர வாய மொழியிர்·மீர்பழி பற்றிடவே. (௮)

முன்னிலையாக்கல்.

நாகங் கருதுஞ் சிரபுரத் தீசர் நகுவளைவாய்க்
கோகங் கருது முலையீர்நல் லாயக் குழுவினகன்
றேகங் கருதிச் சுனையாட லாதிய வின்றிகின்றீர்
யோகங் கருதியென் றேநினைந் தேன்சொன்மி னுண்மையையே. (௯)

வண்டோச்சி மருங்கணைதல்.

மோதுந் திரைக்கடற் காழிப் பிரான்வரை மொய்த்தவண்மர்
யாதும் பெயர்போய்மை யேயளி யென்ற லஞரினொடு
தீதும் படவிடை கூந்தலிற் பாய்ந்து சிலீமுகமென்
றோதும் பெயர்மெய்செய் தீரிவர் பாலிஃ தொத்ததன்றே. (௧௦)

மெய்தொட்டுப் பயிறல்.

எய்தவஞ் செய்கழல் காணனுங் காழி யிறைவர்வெற்பின்
மெய்தவஞ் செய்த மனமே முகமு மிளிர்புயமு
மைதவஞ் செய்தடை கண்ணார்பொற் றோளும் வருடநந்தங்
கைதவஞ் செய்ததுண் டில்லையென் றுலது கைதவமே. (௧௧)

பொய்பாராட்டல்.

வார்க்குங் குமமுலை யாணிலை யாளமர் வாமத்தர்நீ
ரார்க்குஞ் சடையர்தென் காழியன் னீர்நும் மலர்த்தொடையல்
போர்க்குங் குழற்கிணை யாமா கருதிப் புயல்கறுத்துப்
பார்க்குமொவ் வாமை விளர்க்குமிவ் வாறு பயின்றிடுமே. (௧௨)

இடம்பெற்றுத் தழால்.

எண்ணார் புரஞ்செற்ற வல்லார்வில் லார்பொன் னெயிற்புகலிக்
கண்ணார் சிராமலை வாயெவ ருங்கல வாதவண்டின்
பண்ணா ரிளமரக் காவுண்டு மாதவிப் பந்தருண்டு
தண்ணா ரிவர்கட் கடையரு ளுண்டு தழுவுவமே. (௧௩)

வழிபாடுமறுத்தல்.

விண்ணியன் மாமதி வேய்ந்தார் கழுமல வித்தகர்தந்
தண்ணியன் மால்வரை வாய்விளை வாய்மலர்த் தன்கொடியே
பெண்ணிய லென்று வடநூலி னுமம் பெறுமிலச்சை
கண்ணிய லாமெனக் கஃதொழி யாதின்று காத்தருளே. (௧௪)

இடையூறுகிளத்தல்.

ஞாலம் பொலியப் பொலிகாழி நாதர் நறுமலர்க்கைச்
சூலம் பொலியக்கொள் வார்பவர் வேணிச் சுடர்மதிபோற்
பாலம் பொலியநிற் பீர்மிசை யேயன்றிப் பாணியுள்ளா
னீலம் பொலியவைத் தீர்தகு மோவென் னிலைகண்டுமே. (௧௫)

நீடுநினைந்திரங்கல்.

அருளாற் பரமர் புகலியிற் பாலுண்ட வையர்தென்னற்
கருளாற் புகுத்திய நோயவ ரேபொழித் தாங்கிவரெற்
கருளாற் புகுத்திய நோயிவ ரேதெற லன்றிமற்றோ
ரருளாற் புகன்மந் திரமாதி யாலொழி யாததுவே. (கசு)

மறுத்தெதிர்கோடல்.

பேரியல் வையைப் பெருக்கன்பர் காமப் பெருக்கதனுட்
சீரிய லன்பர் விடுமேடு போலர்செல் லாதமணர்
காரிய லேட்டிற் கழிந்தது நாணங் கவாவதென்னே
யாரியல் செஞ்சடை யார்காழி நாத ரருளிதுவே. (கஎ)

வறிதுநகைதோற்றல்.

பொருந்தும் பரவை புலவியிற் றேம்பும் புலவர்முனஞ்
சருந்தும் பிரான்முனைக் காலைக் காழி யணிவரைவாய்
வருந்துங் கலைவன் றடுமாற்றந் தீர வறிதுநகை
முருந்து நிகர்நகை யார்செய்ய வாயின் முளைத்ததுவே. (கஅ)

முறுவற்குறிப் புணர்தல்.

அடியார் குறித்த தருள்காழி நாதர்வெள் ளானையர்த்த
கொடியார் புரிந்த குறுநகை முப்புரங் கொன்றதிடைத்
துடியார் புரிந்த குறுநகை யென்னையென் றோல்குலைத்து
நெடியார் பலரை மயக்செய்த தீது நிகரரிதே. (ககூ)

முயங்குதலுறுத்தல்.

ஆடிய பாதர் பிரம புரேச ரருளனையார்
கூடிய மாமுலை பற்றி நிதம்பங் குடைந்துறவர்
நீடிய வாயமு துண்டாம் வரைபற்றி நேமிருடைந்
தோடிய வாரமு துண்டார்கொ லோநமை யொப்பவரே. (உ0)

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

தண்ணுளி தேயன்பர் மேவிக் கலப்பத் தனையருளு
மெண்ணுளி காழிப் பிரானெனத் தன்னை யிகழிறையுடைத்
கண்ணுளி யாதுங் கருதா தளிக்கக் கலந்தனம்யாம்
விண்ணுளி யாரணா ரணன் போகமும் வேண்டிலமே. (உக)

புகழ்தல்.

தண்டா ரரவர் சிரபுரத் தீசர் தனிவிழிபோன்
மண்டா ரழற்சுரம் போய்வெயில் வாய்நின்று வாடித்தவ
மெண்டா ரணிவியப் பப்புரிந் தாலு மெனையடிமை
கொண்டார் வனமுலை போலுவ ரோசொலுங் கோங்கங்களே. (உஉ)

ஏற்புறவணிதல்.

சேலிற் பிறழ்விழிக் கஞ்சனந் தீட்டித் திகழ்தொடையைம்
பாலிற் புனைந்து முலைமேற் கலன்கள் பலதிருத்தி
மாலிற் பொலியொரு பாலர்தென் காழியில் வண்சிலம்பு
காலிற் புனையவுங் கற்றன வாநங் கரதலமே. (உங)

வன்புறை.

அணிந்துழிநாணியதுணர்ந்துதெளிவித்தல்.

மறிவா ளனையகண் ணைப்பரன் காழி மணிவரைவா
யெறிவா ளுடைக்கல மெல்லாநின் றோழியி னின்றணிந்தேன்
குறிவா ளுடையக் கலம்வாய் படைத்துண்மை கூறிடுமே
லறிவா ளஃதுள்ளி யுட்கொள்ள லுணமு மச்சமுமே. (உச)

பெருநயப்புரைத்தல்.

நலரா யினரன்றி வேதா கமநன் னடைபிறழுங்
கலரா யினரணு காப்பாழி யார்புகழ்க் காழியின்வாய்ப்
புலரா விளம்பொழில் சூழ்வாவி வாயொண் பொறிவண்டுகாண்
மலரா வரும்புங் குவியா மலருங்கொள் வல்லியுண்டே. (உரு)

தெய்வத்திறம்பேசல்.

துருவின மாலுக் கரியர் பெரியர்வண் டோணிபுரத்
திருவின பற்றுடை யார்விடை யார்த மிலங்கருளா
லுருவின ராய முருகனும் வள்ளியு மொப்பெனயா
மருவின மாலிஃ தியாரிடை நீக்கும் வலியினரே. (உசு)

பருவரலுணர்தல்.

மயலா ரெனக்கு மலமாயை கன்ம மடித்தருளு
மியலா ரமலை பயிலார்தென் காழி யிளங்கொடியே
புயலார் பொழிலகம் பாணித் துறையிற் புகுந்தமரு
மயலா ருணரவுங் கூடுமென் றோவின் றழுங்குவதே. (உஎ)

பிரிவச்சம்.

நில்லா துயிர்பிரிந் தாற்கணப் போழ்துயிர் நேரிறைக்குச்
செல்லாது பாணித் திருப்புமிச் சோலையிற் செய்வதென்யா
மல்லார் களத்தன் புகலிப் பிரான்பிரி வஞ்சலென்றோ
வல்லார் முலைநில மாதோடு மொற்றித்து வாழ்கின்றதே. (உஅ)

இன்றியமையாமை எடுத்துரைத்தல்.

புகலும் படிபுகல் வார்புக லாய புகலியுள்ளான்
மிகலுங் குறைவுமில் லானருள் சாரினு மீன்கணையோ
டிகலும் புனலை யகலினெத் தன்மைத் தியலுமினை
யகலும் படியுறி னற்றென தாருயி ராரணங்கே. (௨௯)

பிரியேனென்றல்.

வரியேன் மதர்விழிச் சங்கிலி காண மகிழடியிற்
பிரியேனென் றேதிப் பிரிந்தவன் றெண்டர்முன் பெற்றதையான்
றெரியே னலேன்வண் புகலியன் னீர்றமைத் தீர்ந்தமுயிர்
தரியேன் பிரியே னெனச்சட்டை நாதர்முன் சாற்றுவனே. (௩0)

பிரிந்துவருகேன்றல்.

இருந்துமுன் சங்கத் தருந்தமி ழாய்ந்த விறைகடனஞ்
சருந்துமுன் னென்றிருக் காழியன் னீரரும் புந்தரும்புந்
திருந்துமுன் றேன்றும் பொழிலகத் தேகிறஞ் சேர்க்கணிமை
பொருந்துமுன் வந்து புகுவே னகுமிப் புனத்தகத்தே. (௩௧)

இடமணித்தென்றல்.

கயலம ருங்கொடி யானை முனிந்து கனிந்துமெய்யிற்
பயலமர் வாட்புணர்ந் தாருணர்ந் தார்சண்டைப் பாங்குறுமென்
வயலமர் வஞ்சிநின் குன்றம ரானை மருவுமயி
லியலமர் நின்னொடு மென்னொடு மாறுபட் டென்னபின்னே. (௩௨)

தெளிவு.

குழைதரு காத ருழைதரு கையர் குவைதரு
மழைதரு கண்டர் தழைதரு காழியில் வாழ்க்கைபெற்ற
பிழைதரு தன்மையில் யாவருங் கூற்றம் பிழைப்பரென்பார்
விழைதரு தன்மையி லாக்கொலைக் கூற்றத்தின் மேற்றன்மையே. ()

பிரிவுழிமகிழ்ச்சி.

செல்லுங்கிழத்திசெலவு கண்டு உளத்தொடு சொல்லல்.

காணு மரபின தாலுயி ரென்று கரைதருவார்
நாணு மரபின ரென்னுயிர் காணு நலத்தின தாய்க்
கோணு வருமொடு செல்லுதல் பார்கனி கூர்மனமே
மாணு வெனக்கு மருள்காழி நாதர்பொன் மால்வரைக்கே. (௩௪)

பாகனொடு சொல்லல்.

அற்றே மலர்க்குழ லோர்கைபின் றூங்க வவிழ்ந்தகலை
சிற்றே ரிடையி லொருகைமுன் றூங்கச் சிலம்பொலிக்கப்
பற்றே யிலார்தம் பரன்காழி வாயருட் பார்வையென்மே
லுற்றே நடப்பது பார்வலு வாவென் னுயிர்த்துணையே. (௩௫)

பிரிவுழிக்கலங்கல்.

ஆயவெள்ளம் வழிபடக்கண்டிது மாயமோவென்றல்.

தீயிடை யாடும் பரமர் தமக்குந் திருநிலைக்குஞ்
சேயிடை மேவப் பொலிவார்தென் காழிச் சிலம்பின்மெலிந்
தோயிடை யாரிவர் மாண்பின்ன தேன்மகிழ் வுற்றிவளை
யாயிடை மேவி யதுகண வோகன வாயதுவே. (௩௬)

நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

இலம்பாடு ளார்பெருஞ் செல்வர்தம் வாழ்வெய்த வெண்ணுவதி
னலம்பாடு மேவுங்கொல் காழிப் பிரான்பொன் னருவரைவாய்
நிலம்பாடு மாதவஞ் செய்திலம் யாநெஞ்ச மேயினிச்சஞ்
சலம்பாடு கோடு மெளியர் கொலோவிந்தத் தையலரே. (௩௭)

வாயில்பெற்றுய்தல்.

வேண்டா ருறவென்றும் வேண்டா ரரிக்கும் விரிஞ்சனுக்கு
நீண்டார் தலைக்கலம் பூண்டார்தென் காழி நெடுவரைப்பான்
மூண்டார் மயற்கு மருந்துணர்ந் தாமுனி யாதுநம்மை
யாண்டார்கண் மாறொரு மாதர்கட் பார்வை யவாவியதே. (௩௮)

பண்புபாராட்டல்.

கலரா யினரணு காக்காழி யார்வரைக் காரிகையார்
புலரா முகத்தை மலரினொவ் வாயம் புணர்முலையை
யுலரா தரும்பினொவ் வாய்விதி யாயு ளுளவரைக்கு
மலரா திருமற் றலரெனக் காவதெனம்புயமே. (௩௯)

பயந்தோர்ப்பழிச்சல்.

கழிபடு வெண்டலை மாலையன் காழிக் கடவுள்வெற்பின்
மொழிபடு நான்முக னுயுள் வடதிசை மூர்த்திசெல்வம்
விழிபடு மேனியன் போகமிம் மூன்றும் விழையெனக்கோர்
வழிபடு தெய்வந்தந் தார்நீடு வாழ்கவிம் மாநிலத்தே. (௪0)

கண்படைபெறாது கங்குனோதல்.

அனம்போ லியங்கு மணங்கலை யாரிடத் தாய்துயிலென்
மனம்போ லடைந்தது மீண்டில தானெடு வானமுய்யக்
கனம்போ லிருண்ட களத்தார்தென் காழியிற் கங்குலொரு
வனம்போல் வளைவுற்ற தம்புலி வெம்புலி யானுவதே. (சக)

இடந்தலைப்பாடு.

தந்ததெய்வந் தருமெனச் சேறல்.

வன்றந்த யானை யுரித்தார் புகலிவல் லாரருளா
லென்றந்த காரமெஞ் ஞான்றுங் கெடுத்தொளி யேகொடுக்குந்
துன்றந்த வாயத்தி னீக்கிநம் பாவித் துணைபுணர
முன்றந்த தெய்வமின் றுந்தருஞ் சேறுமம் மொய்பொழிற்கே. (சஉ)

தலைவன் நெஞ்சொடுவினாதல்.

வானோக்கி நிற்கு மயில்போற் பொழிலை மருவிடெனைத்
தானோக்கி நிற்குங்கொ லோருங்கொ லாயத்திற் சாருங்கொலோ
மீனோக்கி பாகர் விடைப்பாகர் காழி விமலராருண்
மானோக்கி யின்னளென் றியானுண ரேன்புகல் வாழிநெஞ்சே. (சங)

அவளமரிடம் அவளாகக்கூறல்.

பொன்னா ரிளந்தளிர் மேனியு நீன்மணிப் பூங்குழலு
மன்னார் பசுங்கழைத் தோளுங் குவட்டு வனமுலையு
மின்னார்செங் காந்தட்கை யும்மையர் வெங்குரு வெற்பமைந்தீங்
கென்னா ருயிரனை யார்போன்று தோன்று மிதுவியப்பே. (சச)

மன்னனை நினைந்து மின்னிடைமெலிதல்.

என்னிரு கண்ணனை யாயக லேனென் றிசைத்தகன்ற
மின்னிரு தோளரிங் கெய்துவ ரோதமர் வெள்ளமிகத்
துன்னிருஞ் சாரவ ணெய்துவ ரோவென்ன சூழவரோ
பன்னிரு நாமப் பதிச்சட்டை நாதர் பழமலைக்கே. (சரு)

முந்துறக் காண்டல்.

பொன்னே வெனுஞ்சடை யார்காழி நாதர்செம் பொன்வரைவாய்த்
தன்னேடொன் றுமெனை யல்லாது வேறொன்று தான்புகுதற்
கன்னே கொடாவகத் தோடெங்கும் வீசி யவிரொளியீ
தென்னே வெனவுற்ற தென்முடி மாணிக்க மின்றுவந்தே. (சசா)

தனிநிலைகண்டு தளர்வகன்றுரைத்தல்.

ஒருவரு மின்றி யசோகடி மேவினர் யோகியரே
பொருவரு நீர்மை யிவரொரு நால்வர் புடைவளைப்ப
மருவரு மாலடி மேவு படாத வளம்படுவெங்
குருவரு யோகியின் மிக்கா ரிவர்க்குக்கை கூப்புதுமே. (சஎ)

முயங்கல்.

பெருமான் புகலிக் கவுணியர் முன்னம் பெருமணஞ்சார்
தொருமான் கரம்பற்றி யுற்றவின் பேயிதற் கொப்பெனவித்
திருமான் கரம்பற்றிச் சேராப் பெருமணஞ் சேர்ந்துறமே
வருமான வின்பமுற் றேனிது வேபெரு வாழ்வெனக்கே. (சஅ)

புகழ்தல்.

பாவியல் சீர்த்திப் புகலிப் பிரான்பொற் பரங்குன்றின்வாய்த்
தேவியன் மேனித் திருவே திரிநேத் திரம்படைத்து
மேவிய தொத்தது கொல்லோநின் கொங்கைக்கு மேலெழுந்து
தாவிய தாயெப் படிவரி னும்பந்து தானுமற்றே. (சகூ)

உடன்புணராயத்துய்த்தல்.

கதிர்நோக்கி நிற்குங் கமலத்தில் வானங் கலந்தகொண்மு
வதிர்நோக்கி நிற்கு மயிலிற்றென் காழி யமரைருண்
முதிர்நோக்கி நிற்குமெய் யன்பரி னீவரன் முன்னியதற்
கெதிர்நோக்கி நிற்குநின் னாயத்துண் மெல்ல வெழுந்தருளே. (ருo)

பாங்கற்கூட்டம்.

தலைவன் பாங்கனைச் சார்தல்.

பற்றா வெனக்கு மருள்காழி மேய பரமர்திருக்
குற்றால மன்னசெவ் வாய்வெண் ணகைக்கருங் கூந்தன்மின்னார்
முற்றா முலையின் படையத் தடையென் முழுக்கலையுங்
கற்றா னொருமறை யோனுள னன்மிகு காதலனே. (ருக)

பாங்கன் தலைவனை உற்றது வினாதல்.

கண்கொண் டவிர்நுதற் காழிப் பிரான்பொற் கயிலைவெற்பா
மண்கொண் டடங்கலர்க் கீந்தனை யோவிண் மணிபொன்முத
லெண்கொண் டவைகொண் டுயிர்ந் தனையோ வெறுழ்கணிந்து
திண்கொண்ட நின்புயம் வாடுதற் கேதுவென் செப்புகவே. (ருஉ)

தலைவன் உற்றதுரைத்தல்.

நிலைமுழு துங்கெடு நாளைய ஞாதி நெடும்புலவர்
தலைமுழு துந்தரிப் போன்காழி நாதன் றமிழ்வரையோர்
கொலைமுழு துஞ்செய்கண் ணொண்முக மாய குருஉமதிக்கென்
கலைமுழு துங்கொடுத் தேனடுத் தேனினைக் காதலனே. (௫௩)

பாங்கனை நின்குறையாக இது முடிக்கவேண்டுமென்றல்.

மயில்கா யியலின டந்தவெங் காமம் வரப்பொருவி
வெயில்கா யறைவெண்ணெய் போலப் பரந்தது மேனியெங்கு
மெயில்காய் நகையர் தகையர் புகலி யிறைவர்வெற்பிற்
குயில்கா யெழிலியி னிகாயின் மாயுமக் கோளினதே. (௫௪)

கற்றறிபாங்கன் கழறல்.

கரும்பைச் சிலைசெய்த காம னெரியக் கனல்விழித்தா
ரரும்பைப் பொருமுள் ளடையார்தென் காழி யடையலர்போற்
றுரும்பைப் பொருள்செய்து வாடுகின் றேட்பெருந் தூணமென்று
விரும்பைச் சிதல்சென் றரிக்குமண் ணோனிற் கிதுதகுமே. (௫௫)

கிழவோன் கழற்றெதிர் மறுத்தல்.

பண்பார் திருவெழு கூற்றிருக் கைப்பதிப் பற்றுடையார்
நண்பா ரருளி னெனக்ககப் பட்ட நறுநுதலை
விண்பாரின் மிக்கதன் றெலனை மேவுற் விளங்கிழையைக்
கண்பாரப் பானுரை யாடுவ யாவுமென் காதுறுமே. (௫௬)

கிழவோன் பாங்கனை ஆண்டுச்செல்லவேண்டுமென்றல்.

நன்று லடியுறை வார்பிறை வார்சடை நம்பர்செம்பொற்
குன்று லமைத்த மதிற்காழி யார்கொடுங் குன்றகநீ
சென்றுணண் பாசென் றனுமனி ராகவன் சிந்தைத்துயர்
கொன்று லெனவென் மனத்துயர் யாவையுங் கொல்லுவையே. (௫௭)

கிழவோற்பழித்தல்.

எண்மையு ளொன்றன துண்மை விராவ வினிதருளுந்
தண்மையு ளான்கொச்சை யாளியண் ணாமலைச் சாரலினோர்
பெண்மைகண் டாண்மை யுடைந்ததென் றாய்பிற ருக்குணர்த்தும்
வண்மையெங் கேயனத் திண்மையெங் கேயெங்கண் மன்னவனே. ()

கிழவோன் வேட்கை தாங்கற்கருமைசாற்றல்.

இரியாவெப் பாளைச் சூழவெந் தீயிட் டெரிந்ததென
விரியா வுகைக்கும் புகலிப் பிரானரு ளாயமின்செய்
பிரியா வளர்பெரு கப்பேரு வாயென் பிறதுயர்க்குத்
தரியாகின் மேற்குற்றம் யாதுநண் பாவென் றலையெழுத்தே. (௫௯)

பாங்கன் தன்மனத்தழுங்கல்.

படியே பொலியப் பொலிதொண்டை நாட்டிற் படர்ந்தமுல்லைக்
கொடியே குறிஞ்சிக் கொடிபிறி தாய கொடியெனிற் பொன்
முடியே புனையுங் களிறுகட் டுண்ணுங்கொன் மொய்த்துவண்டு
குடியே கொளுங்கொன்றை யான்காழி வாயென் கொடுவினையே. ()

தலைவனொடழுங்கல்.

வெங்கூற்ற மாய்க்கும் விறற்காழி நாதர்பொன் மேருவின்வாய்
மங்கூற்றந் தீர்ப்பெரு மானீ யொருசிறு மான்பொருட்டென்
செங்கூற்ற முற்றுங் கருங்கூற்றஞ் செய்யிலென் செய்குவல்யான்
பொங்கூற்ற வாழி புரண்டாலெங் கேகரை போகடலே. (௬௧)

எவ்விடத் தெவ்வியற்றென்றல்.

கரையோ விலாவலி யேமிரு வேமிது கட்டுரைகா
ணரையோ திமனுண ராமுடி யார்சண்பை நாடனைய
விரையோ வருங்குழ லாளியல் யாதவண் மேவிடம்பொன்
வரையோ திரையோ வுரையோ தரும்புகழ் மன்னவனே. (௬௨)

அவன் அஃது இவ்விடத்து இவ்வியற்றென்றல்.

ஒருபா லுமையினர் தென்காழி மால்வரை யோர்முலைக்குத்
தருபால்பொற் றாள மொழிமுலை யானத் தரளநகை
பொருபா விலாதசெம் பொன்மேனி வெற்றி பொலிவியலோ
டிருபான் முகிறவ ழவ்வரை யேயிட மென்னுயிர்க்கே. (௬௩)

பாங்கன் இறைவனைத்தேற்றல்.

கலங்காதி ருள்ளங் கலங்கக் கலக்குங் கருங்குயிலை
மலங்காய் பவரை விலங்கான் புகலி மணிவரைசார்ந்
துலங்கா முறுபுயத் தாய்கண்டு மீள்வ லுறையிவணின்
விலங்காத துன்பந் தனக்கு மெனக்கும் விடைகொடுத்தே. (௬௪)

குறிவழிச் சேறல்.

நலஞ்சாரன் பாளரோ டென்னையுஞ் சேர்த்தரு ணம்பன்முகிற்
குலஞ்சார் புகலி வரைவாய் முலைத்த கொடியெனத்தா
ணிலஞ்சார் தரநிற்கு மோவண்ட லாட்டி னிகழுறுமோ
வலஞ்சார்நங் கோனு ளழலரக் காக்கிய வானுதலே. (௬௫)

தலைவியுருவு வெளிப்பட்டமைகண்டு தலைவன்கூறல்.

காய்மா றிலாத்தென்னங் காச்சண்பை யார்வரைக் கண்முகின்மேற்
பாய்மா முலைமத மாவல்குற் றேர்நுதற் பாரவில்கண்
ணாய்மா வடிவம்புங் கொண்டெங்குந் தோன்றுமென் னுருயிர்மால்
சேய்மா னென்னைக் கழுப்பது நோக்கிச் சிவப்பதொத்தே. (௬௬)

காணுங்கோலோவெனத் தலைவன் ஐயுற்றிரங்கல்.

விண்டா னெனப்பொலி வேணு புரேசர் வியன்சிலம்பிற்
பண்டானன் பாகி யவனென் னருமைப் பசுங்கிளியைக்
கண்டான்கொ லோவவட் காணு துதேடிக் கழியவலங்
கொண்டான்கொ லோவறி யேன்குறி யேனென் றுங் கோணுறவே. ()

இறைவியைக் காண்டல்.

சேவே கொடியன்மைத் தார்காழி வாணர் சிலம்பிதுவே
காவே குழலுழ லேவே விழிகறுங் காமர்கஞ்சப்
பூவே முகமத மாவே முலைமிப் புனையிழையே
யாவே நிகர்வண்மை யான்சொற்ற மாதிதற் கொப்பின்றே. (சுஅ)

பாங்கன் இறைவியை எளிதிற்காட்டியதெய்வத்தை வணங்கல்.

உன்னும் பெருந்திருக் கோனுமற் றியானுமின் றாய்யும்வண்ண
மின்னுங் கொடியிடை யாளைத் தமர்தின் றும் வேறுசெய்து
தான்னும் பொழிலி லெளிதுறக் காட்டிய தொல்புகலி
யுன்னுங் கடவுளை யேதொழு வேனென் றும் வாழ்த்தல்செய்தே. ()

பாங்கன் இகழ்ந்ததற்கிரங்கல்.

எண்ணுது கூற் றிழக்கெனன் மெய்ம்மை யெடுத்தயிர்த
முண்ணுது நஞ்சுண்ட வன்காழி யன்னவ ளொண்குணமு
மண்ணு தொளிர்மணிப் பூணுமுட் காதலும் வன்பொறையுங்
கண்ணுதி யானிகழ்ந் தேபெரும் பாவங் கவர்ந்தனனே. (எ0)

தலைவனைவியத்தல்.

ஊரைக் கடக்கு நகையானி லேறி யொருகிநெடு
நீரைக் கடக்கு மதிற்காழி யன்னவிந் நேரிழையார்
சீரைக் கடக்கு முலையானை யும்மிடைச் சிங்கமுஞ்செய்
போரைக் கடக்குமம் மண்ணிலை யாவர் பொருவுவரே. (எக)

தலைவியைவியத்தல்.

மறியா ரிடத்தர் புகலி வலத்தர் மணிவரைவாய்ப்
பொறியா ரசோகங் னிழல்வய் பூவின்மென் பூவடிவைத்
தறியா ரிற்பர்நங் கோமகன் சோக மகற்றியவன்
குறியா ரிதய கமலால யங்குடி கொள்பவரே. (எ௨)

தலைவன்றனக்குத் தலைவிநிலைகூறல்.

நிலவா தவனழல் கண்செய்த கோனிறை நீர்ப்புகலி
வலவா தரவரை வாயண்ண லேபொழில் வாய்க்கொளிரோ
ருலவாத வல்லி யொருகொம்பர் நோக்கி யொருவர்வந்து
கலவாத சோலைக் கடைத்தனி யேநிற்கக் கண்டனனே. (எ௩)

தலைவி தலைவன்வருங்கோல்லோவென நினைத்தல்.

உடையும் படியுள் ளுருகுநர் பால்வின் னுளமொருங்கு
மிடையும் படியடை வேணுபு ரேசர் விழையவனூர்
குடையும் படிமெலி வேண்பா லுவகைக் குலங்குடிகொண்
டடையும் படியின் றடைவர்கொ லோவென்னை யாள்பவரே. (எ௪)

தலைவன்சேறல்.

மன்றாடு மையர் கழுமலத் தீசர் மணிவரைவாய்
நின்றாடு மாயத் தொடுகலந் தாடுங்கொ னேயத்தொடு
கன்றாடு மங்கை திருமுகந் தாங்கக் கருதிவெப்பங்
கொன்றாடு சோலையி னிற்குங்கொ லோவென் குலதெய்வமே. (எ௫)

தலைவன் தலைவியைக் காண்டல்.

விறலெதிர் தோட்சண்டை யாரமு தோடன்பர் மேவுமுன்மீ
னறலெதிர் வண்குரு காவூரில் வந்துநின் றாங்குவில்வே
டிறலெதிர் வாயமு தோடிப் பொழில்யான் செறியுமுனென்
னுறலெதிர் நோக்கிநின் றாளென்னை யாளு மொருவர்வந்தே. (எசு)

கலவியின் மகிழ்தல்.

அம்பல வாணர் கழுமலத் தீச ரருள்வலியா
லம்பல மாகிவர் தோள்சேர்ந்தின் பேயுற்ற நந்தமக்கு
வம்பலர் கூந்தலொவ் வோர்மாதர் தோள்கண் மருவித்துன்பே
தம்பல மாக்கொண்ட மாலய னிந்திரன் றாழ்ந்தவரே. (எஎ)

பாங்கனை உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

ஒருநா னடங்கெதன் வருத்தந் தணித்த வொருவன்முன
மிருநா னடந்துதன் றோழன் வருத்த மிரித்தபெருங்
குருநாள் மலர்ப்புனற் கொச்சைப் பிரானிற் குலவுநல்லோ
னருகா லவனட் பெழுமையு மோங்க வளியனுக்கே. (எஅ)

புகழ்தல்.

மறையே புகலும் புகலிப் பிரான்பொன் மணிமுடிமேற்
குறையே யறத்தன் னிறையே முழுகிக் குடிகொளினும்
பிறையேயொப் பாவைகொல் லோவென்னை யாண்ட பிறழ்நெடுங்கண்
ணறையே கமழ்குழ லாணீறு பூசு நறுநுதலே. (எகூ)

தலைவியைப் பாங்கியோடுவருகெனப்பகர்தல்.

அமையானந் தோளணங் கேமணங் கேழில் வலர்பொழில்வாய்
கமையா ளுறவு னறவன் புறவ னகுமருளா
முமையா னொடுமெரின் கமையாள் பவர்மு னுறவினினி
யிமையாள்கண் போனின் னிகுளையொ டென்மு னெழுந்தருளே. ()

பாங்கிற்கூட்டல்.

உடுவே யனபன் மணிநாப்ப ணணிமுத் தூற்றதெனக்
கடுவே பொலிகளத் தான்காழி நாதன் கயிலைவெற்பிற்
கொடுவே றணைகொடு நோக்குநின் னுடைக் குழைநடுவே
நடுவே பிலாயுறு வாய்தகைப் பாத நகப்பெயர்த்தே. (அக)

பாங்கி மதியுடன்பாடு.

நாற்றத்தான் ஐயமுற்றோர்தல்.

அலையும் புனற்சடை யார்விடை யாரடை யார்புரங்கள்
குலையும் படியெய் தவர்பவர் வாழ்வெங் குருவரைமான்
முலையுங் குழலும் புழுகுந் தொடையு முயங்கிமுன
மலையுங் கடியை மலையும் புதுக்கடி வாய்ந்தனவே. (அஉ)

தோற்றத்தான் ஐயமுற்றோர்தல்.

ஆளும் பரமர் பிரமபுரேசர்மன் றுடைமையர்
நீளுந் திருவரை வாய்வெள்ளை நோக்கின்றி நேர்ந்தவற்றைக்
கிளுங் கருந்தடங் கண்ணுந் துணைத்துமெல் லிப்பணைத்த
தோளுங் கனதன முங்காட்டு மானலந் தோகைக்கின்றே. (அங)

ஒழுக்கத்தான் ஐயமுற்றோர்தல்.

கோடாண் முகன்குகன் றந்தைதென் காழி குலவுபொன்னி
நாடா னரும்புன லாடாள் பறித்து நறுமலருஞ்
சூடாள் குறிஞ்சியும் பாடா ளசும்பு சுடர்மணிப்பந்
தாடாள்பொன் னூசலு மாடாளென் னேயிவட் காயதுவே. (அச)

உண்டியான் ஐயமுற்றோர்தல்.

விண்ணா ரமுதமுன் வைத்துண்க மாவென்று வேண்டினுந்தீக்
கண்ணார் கறைமலத் தாருண வென்று கழித்தமற்றென்
றெண்ணார் கொடிய விரதங்கொண் டாரி னிரிவளைக்கப்
பண்ணார் மொழிமட வாளெண்ணம் யாதென்ன பாவமிதே. (அரு)

செய்வினைமறைப்பான் ஐயமுற்றோர்தல்.

பனியே படுவரை மங்கைபங் காளன் பரவுமறை
நனியே யமரும் பிரான்காழி சூழ்ந்த நுவலருந்தீங்
கனியேய் பொழிலிற் றனியே பயிலவுங் கற்றனளா
வனியேக மென்னு நடையு மறைத்திம் மடமயிலே. (அசு)

செலவுகண்டு ஐயமுற்றோர்தல்.

வல்லிட பக்கொடி யாளன் பவப்பகை மாய்ப்பதற்கு
நல்லிட மாய புகலிப் பிரானுண்மை நன்குணர்ந்தார்
செல்லிட மோபல் லிடமொழித் தோரிடஞ் சென்றுநிற்பாள்
சொல்லிட வேண்டுங்கொ லோவுளத் தொன்றுண்டு தூமொழிக்கே. ()

பயில்வான் ஐயமுற்றோர்தல்.

வலைத்தலை மானன்ன கண்ணாள் செவிசி மடித்தலையொண்
முலைத்தலை நீத்துந் துயிலாணைற் றுய்முழு முத்தமுலை
யலைத்தலை கொண்டெழு பாலன்றி யுண்டறி யாள்புகலி
மலைத்தலை யானிற் றனிபயில் வாளிவண் மாண்புநன்றே. (அஅ)

அவ்வகைதன்னான் ஐயந்தீர்தல்.

பற்றார் கதியர் திருமாலை மாற்றுப் பதியர்மறை
சொற்றார்பொற் றோணி வரைவாயிற் றோணி சுடர்முகத்துப்
பெற்றார் மணமுங் குணமு முறவும் பிறவுமிவட்
குற்றா ரொருவ ருளராயி னன்றொன் றுணர்த்திடுமே. (அகூ)

பிறைதொழுகென்றல்.

ஆலங் குடிகொண் மிடற்றார் கழுமலத் தையர்செய்ய
சீலங் குடிகொள் செழும்பொன்னி நாட்டிற் சிறுபிறைகண்
டேலங் குடிகொள் குழலாய் குவியுமெத் தாமரையுங்
கோலங் குடிகொணின் கைத்தா மரைகுவி யாமையென்னே. (கூ0)

கரந்துரைத்தல்.

பொன்னிழல் செஞ்சடை யார்தோணி மேய பொருப்புடையா
ரன்னிழல் கண்ட ரருள்போற் குளிர்ந்தொளி ரப்பொழில்வாய்
நன்னிழ லின்பந் தருந்தரு வொன்றைநண் ணுமையினே
மின்னிழல் பூண்மட வாய்திரு மேனி மெலிவதுவே. (கூக)

கரவுநாட்டம்.

கருநீலஞ் செம்ப வளஞ்செய்து காமரு செப்பவளா
மருநீல வார்குழல் வெண்முத்தஞ் செய்து வயங்குவது
திருநீல கண்டர் திருத்தோணி மால்வரைத் தேத்தளிசால்
குருநீல வாழ்சுனை யேலடி யேன்களி கூருவனே. (கூஉ)

சுனைநயப்புரைத்தல்.

விண்ணப்ப மொன்றெம் பெருமாட்டி நின்றிரு மேனியெல்லாம்
வண்ணப்ப சும்பொற் றுகளப்பி மாமுலை மான்மதச்சாந்
தெண்ணப்ப ரப்பிடு மேலடி யோமுமெய் திக்குடைவோங்
கண்ணப்பர் கோனமருந்தோணி மால்வரைக் கட்சுனையே. (கூங)

சூளையியந்துரைத்தல்.

வளமுலை யாத புகலிப் பிரான்வெள்ளி மால்வரைவாய்த்
தளமுலை யாத மலர்ச்சுனை கூந்தற்குத் தாழ்தொடையு
முளமுலை யாதெழ வேயடு தோளுக் குழயுமுரு
மிளமுலை யார்க்கன்பி னல்கிடு மேலதை யாழிதாக்குமே. (௯௪)

நகையாடாந்துருத்தல்.

மலைமீது தோணி புன்றவார்குற் றுல வனைத்தலைமே
கலைமீது பூணல்குல் வான்பக வோகின் கவைப்புநன்று
முலைமீது முத்தமெங் கோமாட் டியுமிவண் முன்னியுறு
மலைமீது வல்லிகை னென்னவொத் தீர்சுனை யாடுவிரே. (௯௫)

நடுங்கநாட்டம்.

அங்கோட்டு வார்சிலை வாளுழுத லாணிலை யம்மைக்கொரு
பங்கோட்டு வார்பொற் றிருத்தோணி மால்வரைப் பாற்பயிலுஞ்
சங்கோட்டு கந்தரச் சுந்தர மேயென்ன சாற்றுவலோர்
செங்கோட்டு யானைமுன் வேலெறிந் தாரொரு சேவகரே. (௯௬)

பெட்டவாயில் பெற்றுச்சேறல்.

ஒன்றியொன் றுதம ரின்பிச்சை யார்நற வூற்றுதுமாய்ப்
பன்றியொன் றுத பதக்காழி யாரருள் பற்றுதல்போ
லின்றியொன் றுத விவர்காம மெய்யின்ப விச்சைகொள்யான்
வென்றியொன் றுத விடைத்தோழி யார்பற்று மேவுவனே. (௯௭)

இரவுவலியுறுத்தல்.

துறையார் மலரொற்றிச் சங்கிலி யார்கண்செய் துன்பமெல்லா
நறையாரந் தார்ப்புயத் தாரூரர் காழிநம் மாற்குரைத்தாங்
கிறையார் வளையில் விளங்கொடி யார்கண்செ யின்னலெல்லாம்
பொறையார் மனத்துப் பெருந்தோழி யார்க்குப் புகலுதுமே. (௯௮)

ஊர்வினாதல்.

அவஞ்செய நின்ற கொடியேனையுந்தடுத் தாண்டுகொள்வார்
சிவஞ்செய மேவு திருத்தோணி மால்வரைச் சேயிழையீர்
பவஞ்செய நின்றபல் லூரொழித் தேன்மனம் பற்றமுற்றத்
தவஞ்செய வேண்டுநும் மூருரைத் தாலெங்குச் சாருவனே. (௯௯)

பெயர்வினாதல்.

யாரா யினுந்தொழு தான்பல மாதி யிரித்தருளுந்
சீரா யினுஞ்சிறந் தார்காழி வாணர் திருச்சிலம்பி
லூரா யினுமுண ரேனுமை யீரினி யுங்கடிருப்
பேரா யினுமுரைப் பீருரைத் தால்வரும் பீழையென்னே. (௧௦௦)

ஊரும்வேறும் உடன்வினாதல்.

கனக்கா வலர்செறி காழியில் வாழ்நுதற் கண்ணரெண்ணு
மினக்கா வலர்திருக் காளத்தி மால்வரை யேந்திழையீர்
தனக்கா வலர்விழை நும்மூர்சொல் லீர்தவிர் வீரினியிப்
புனக்கா வலரெவ ரோசொல்ல வேண்டும் புலப்படவே. (௧௦௧)

வேழம்வினாதல்.

பைந்நாக நாண்புனை காழிப் பிராற்குக்க பாய்கொடுத்த
கைந்நாக மேயெனத் தக்கதென் வேலுங் கவர்ந்ததொரு
மைந்நாக மொப்பதுங் கொங்கையெப் பாய மெருப்பதெளி
தைந்நாக மாமட வீர்வந்த தோவொன்றித் தண்புனத்தே (௧௦௨)

பன்றிவினாதல்.

பூவுண்டு வண்டுறங் கும்பொழில் சூழும் புகலிப்பிரான்
சேவுண் டுமிழ்ந்த தவாவகிற் பீரத் திகழ்பெருமான்
பாவுண் டுறுபத நாடிய தொத்தகொ டார்பன்றியென்கை
யேவுண் டுடைந்திங் கடைந்ததுண் டாயி னியம்புமினே. (௧௦௩)

மரைவினாதல்.

நாம்பல் லமரரை நாடா தருள்புரி நம்பரும்பர்
கூம்பல் புரிகை கொடுபோற் றுங்காழி குறுகலரிற்
றேம்பல் கொளுஞ்சிற் றிடையீர் தலையளி செய்துநுஞ்செவ்
வம்பன் மலர்த்து மொருதா மரையிங் கடைந்ததுண்டே. (௧௦௪)

கலைமான்வினாதல்.

தானொன்று வேணியர் பூணியர் தோணியர் கைக்கமலந்
தானொன் றுறுதலுங் கட்பகை யாய்மிசைத் தாவுதலாற்
றேனொன்று பூங்குழ லீர்கணை யேவச் சிறிதுடைந்த
மானொன்று வந்ததுண் டோபுகல் வீரிவ் வரைச்சரியே. (௧௦௫)

மதமாவோடு மனம்வினாதல்.

பாலார் மொழியொரு பாலார்பொற் றோணிப் பருப்பதத்து
மேலார் கயிலை மலைச்சார லுங்கள் வியன்முலைநேர்
மாலார் கரிமுன் வரவிடை நேரென் மனப்பின்வந்த
தாலார் திருவயிற் றீர்கண்டி ரேனுரை யாடுவிரே. (௧௦௬)

வழிவினாதல்.

பழியா யினுங்கிடை யாக்காழி மேய பரம்பரனார்
விழியா யினுங்கிடை யாதது வோநும் விரிபொழிலூ
ரொழியா யினுமுனக் கென்னிங்கெ னுதந்த வூரடையும்
வழியா யினுமுரை யீர்விரை யீர்ங்குழன் மங்கையரே. (௧௦௭)

இடைவினுதல்.

மடையெங்கு முத்தஞ் சொரிந்தற ரேக்கி வளைகழனிப்
புடையெங்கு நீந்தும் புகலிப் பிரானருள் போற்பொலிவீர்
தடையெங்கு நீத்தெழு கொங்கையு மல்குலுந் தங்கக்கண்டோ
மிடையெங்கு வைத்து மறந்துவந் தீரஃ தியம்புமினே. (கoஅ)

மொழியாமை வினுதல்.

செய்யோன் புகலிப் பெருமான் கயிலைச் சிலம்பிலெனை
வெய்யோனெனன் றேயுங்கள் வாயாக் காம்பல்வி ளார்துமுழுப்
பொய்யோ வெனுமிடை யீர்விருந் தாய்வந்து புக்கவர்பா
லையோவொன் றேனுஞ்சொ லாடா திருந்த லடுத்ததன்றே. (கoகூ)

யாரே இவர்மனத்து எண்ணம் யாதேனத் தேர்தல்.

வில்லில ரம்பிலர் வேட்டம்வந் தோமென்பர் மெய்ம்மையெனுஞ்
சொல்லிலர் பொய்யரு மல்லர்நன் மேனியிற் றோன்றிவிளங்
கெல்லில ரெண்ணமுள் யாதோ கழுத்தன்றி யெவ்விடத்து
மல்லிலர் காழி யமர்தேவர் வெற்பகத் தாரிவரே. (ககo)

எண்ணம் தேளிதல்.

யானை யவாமனை வன்றி யவாவியற் பேரொடுமு
ரேனை யவாவிவை யெல்லாம்பொய் யன்பர்மு னிட்டவெச்சி
லூனை யவாவிய காழிப் பிரான்வரை யுத்தமர்நம்
மானை யவாவிய தொன்றேமெய் சான்றவர் வார்த்தைகளே. (கக௧)

கையுறையேந்திச்சேறல்.

காவாற் பொலிதண் கடற்காழி நாதர் கயிலைவெற்பிற்
றுவாப் பெருங்குணத் தோழியும் வாழி தலைவியுநம்
மோவாத் தவமும் பயனுமொத் தேயிங் கொருங்கமர்ந்தார்
மேவாக் குறையினைத் துந்தெரிப் பாமின்ப மேவுறவே. (ககஉ)

புனங்கண்டு மகிழ்தல்.

வலமே பொலிமழு வார்தொழு வார்வினை மாய்த்தருளு
நலமே மலிபு கலிவனா வாயென்ன நன்மைசெய்வாங்
குலமே வியனைங் குரல்கொண் டிவனாக் கொணர்ந்துநங்கட்
புலமே மகிழ விருந்துசெ யேனற் புனத்தினுக்கே. (ககந)

புனத்திடைக் கண்டுமகிழ்தல்.

தேரா னருமையுட் டேர்ந்தா னெனிசித் தினைப்புனத்தே
பாரா னிவளைப் பயந்தா னெவரும் பரவுசன்பை
யூரா னெனெஞ்சினும் வேரான் முடியுற் றெழுந்தமலர்த்
தாரா னருமை யறிந்தன னேவெச்ச தத்தனன்றே. (ககச)

இருவரும் உளவழிச் சேறல்.

வெண்காட்டு நங்கையுஞ் சந்தனத் தாரும் விழைதரமிக்
கொண்காட்டு நீரமர் வீர்காழி யாரரு ளொத்தவரே
பண்காட்டு வாய்மலர்த் தாலோல மென்று பலகிளியுங்
கண்காட்டு நம்புனத் தேயழைப் பீர்நல்ல காவலிதே. (ககரு)

பாங்கி எதிர்மொழிகொடுத்தல்.

தாரே வளையுஞ் சடைக்காழி நாதர் தமிழ்வரைநன்
னீரே வளையும் பொழுதெங்ஙன் வந்து நெருங்கும்வன்னி
யேரே வளையும் புயத்தீரிக் குன்றகத் தெவ்விடத்துங்
காரே வளையும் வழுவையெக் காலமுங் கண்டிலமே. (ககசு)

இறைவனை நகுதல்.

பன்னக நாணினர் தென்காழி மால்வரைப் பால்வருத்தந்
தன்னமு மேவரு மோராம்ப லாய்ப்பின்பு தாமரையா
யன்னமன் றியொண் கருநீலக் கோலமு மாயதுமற்
றின்னமென் னுருங்கொ ளோதகழை யாலிவ ரெய்ததுவே. (ககஎ)

மதியினின் அவரவர் மனக்கருத்துணர்தல்.

சொல்லார் பரமர் பிரமலிங் கேசர் சுடர்க்கிரியிந்
நல்லார் தினைப்புனங் காப்பதும் வேட்ட நலங்குறித்திவ்
வில்லா ரிறைவர் வருவது மாதவர் வேடமுனங்
கொல்லார் படைக்கை யிராவணன் சீதைமுன் கொண்டதுவே. ( )

பாங்கியிற்கூட்டம்.

தலைவன் உட்கோள்சாற்றல்.

சேலாழி நல்கக்கொண் டார்காழி நாதர் திருவருளாற்
பாலாழி வைகு மமுதமொன் றேமதிப் பாலமுதங்
கோலாழி கொள்விரற் கொம்பரன் னீர்கொடுப் பேனருள்வீர்
மாலாழி மூழ்கி யிறந்து படாத வகையெனக்கே. (கககூ)

பாங்கி தலமுறைகிளத்தல்.

மதிக்கு முயர்குலத் தோனீ யிழிகுல மாதர்நல
முதிக்கு மிகழ்வொடு வேட்டனன் றேவென் னுளத்துமொண்டாள்
பதிக்குங் கருணைப் பரன்றோணி மால்வரைப் பாலழல்போற்
கொதிக்கும் பசியுற்ற போதுங்கொ ளாதுபுல் கோட்புலியே. (கஉo)

தலைவன் தலைவிதன்னை உயர்த்தல்.

நீடுந் தியாகரைப் போலேயிம் மாதரு நேர்த்தமையால்
வாடுந் தருவினின் சொற்படி யாய மரபெனினுங்
கோடுங் குவடும் பொருமுலை யாயொர் குறத்தியைச்சேர்ந்
தாடும் பிரான்சண்பை யானிளஞ் சேயுற்ற வாசென்னையே. (௧௨௧)

பாங்கி அறியாள்போன்று வினாதல்.

குன்றாடு வாரரு வித்திர ளோற்றுங் குலவுபன்று
ணின்றாடு வார்சண்பை மால்வரை வாய்ச்சுனை நீர்குடைந்து
மின்றாடு வார்பல ரன்னருண் மன்னரு ளேறனையாய்
நன்றாடு வாருன் மனங்கவர்ந் தாளெந் நறுநுதலே. (௧௨௨)

இறையோன் இறைவிதன்மையியம்பல்.

தானே தனக்கிணை யாங்காழி நாதன் றளிர்பொருகைம்
மானே விழிமுடி வாழ்பிறை யேநுதன் மன்னுதொன்றைத்
தேனே மொழியர வேயல்குல் கொங்கையுஞ் சேவிமிலே
மீனே பொருகண்ல லாயென்னை யாத்தவொர் மென்கொடிக்கே. ()

பாங்கி தலைவியருமை சாற்றல்.

மருட்குரி யாரெண்ண வும்படு மோனிம் மணிவரைவாய்த்
தெருட்குரி யார்மக ளாருரர் மேனிரு தேவியர்போற்
பொருட்குரி யாரொரு தோழமை யார்நம் புகலியர்பே
ரருட்குரி யார்க்கன்றி மற்றோர்க் கெளிய வல்லளலளே. (௧௨௪)

தலைவன் இன்றியமையாமை இயம்பல்.

வாரா வமரர் வணங்குங் கழுமல வாழ்க்கையென்றுந்
தீரா தவர்தந் திருவருள் போலச் சிறந்ததுகாண்
பாரார் புனலன்றி மீனிற்கு மோவப் பரிசினுங்க
ளாரா வமுதமின் றேனிற்கு மோவென தாருயிரே. (௧௨௫)

பாங்கி நின்குறை நீயே சென்றுரையென்றல்.

நவையா றுறும லெனைப்புரப் பார்சண்பை நாட்டினவேய்
குவையா முறித்துக் களிறின் பிடிக்குக் கொடுக்கும்வெற்பா
செவையாக நின்குறை நீயேசென் றோதெங்கள் செல்விமுன
மிவையா திகளெம்ம னேரிசை யாரச்ச மெய்துவரே. (௧௨௬)

பாங்கியைத் தலைவன்பழித்தல்.

வானோ நிலவுல கோபுகழ் காழி வரதரிளங்
கானோ வுறவரை வாய்விரை வாயிரு கைவிரித்தாய்
தேனே வெறுமொழி யயல்ல காரியஞ் செய்தனைநீ
யேனோநிற் பற்றித் தொடர்ந்து திரிந்தினைத் தெய்த்ததுவே. (௧௨௭)

பாங்கி பேதைமை யூட்டல்.

வாராண் முலைகிலை மங்கையொர் பங்கர் மதியமுகிழ்த்
தாரான் சடையர் புகலிவெற் பாவெங்க டையலெனுங்
காரான் குழலி புணர்தொழி லோவத்துங் கண்டறியா
டோணி யுட்டுயர் பல்கூற் பலர்சென்று செப்பினுமே. (௧௨௮)

காதலன் தலைவி மூதறிவுடைமை மொழிதல்.

நன்றே யதற்கெதி ரேபுரி காவி நவினமமைத்
தன்றே வருத்தினின் றூறி யார்கொனல் லாயகவை
யொன்றே குறித்தறி யாரெனிற் காழி யொருவர்தம்பாற்
குன்றே பொருமுலைப் பாலுண்டு ளாருமக் கொள்கையரே. (௧௨௯)

பாங்கி முன்னுறுபுணர்ச்சி முறையுறக்கூறல்.

ஆரூர்வன் றொண்டர் கழுமலத் தீச ரனுழைமுன்பெற்
றேரூர் பரவையின் பெய்திய தாற்பின்னு மெய்தப்பெற்றார்
போரூர் களிற்றண்ண லேசுய மேமுன் புணர்ந்தனைநீ
காரூர் குழலியை மீட்டுமென் பாலென்ன காரியமே. (௧௩௦)

தன்னிலை தலைவன் சாற்றல்.

தெருளன்றி மற்றொன் றிலார்சூழ் புகலிச் சிவபெருமா
னருளன்றி முத்தி யடைவதுண் டோநின் னனுமையெனும்
பொருளன்றி முன்னம் புகுந்தவென் குற்றம் பொறுத்தருள்க
விருளன்றி வேறொன் றெனுக்குழ லாயினி யென்செய்வனே. (௧௩௧)

பாங்கி உலகியலுரைத்தல்.

சூதாக மீதெழு கொங்கைமின் னாரின்பந் தோய்ந்தமர்தற்
கேதாக முற்றவ ரெல்லாம் வரைந்தன்றி யெய்துகிலார்
போதாக வென்பணி வார்காழி யீசர் புரிந்துரைத்த
வேதாக மங்களி னுள்ளதன் றோவிவ் விதியண்ணலே. (௧௩௨)

நீவரைகென்றல்.

கிடைசிறி தேனுமில் லாக்காழி வாணர் கிளருளாற்
கடைசிறி தேனுமில் லாவலி யோய்நற் கடிமணஞ்செய்
திடைசிறி தேனுமில் லாமடமா தினை யெய்தினின்பந்
தடைசிறி தேனுமில் லாதெய்த லாமித் தரணியிலே. (௧௩௩)

தலைவன் மறுத்தல்.

செப்போது கொங்கைத் திருவனை யாய்திரு மான்முதலோர்
முப்போது மேத்துங் கழுமலத் தீசர் மொழிவழியே
தப்போ துதவொழி யந்தணர் சூழத் தமர்மகிழ
விப்போ துயிர்பிழைத் தாற்செய்ய லாம்பி ணியன்மணமே. (௧௩௪)

பாங்கி அஞ்சியச்சுறுத்தல்.

பண்ணார் மொழியுமை பங்கர்தென் காழிப் பருப்பதத்தி
னண்ணார் தொழுகழ லாயிக்கு மேவி னபர்கொடுமை
யெண்ணார் புரிவ ருனையு மனையு மெனையுப்வையுங்
கண்ணார் கதிரும் படுமினி நீயுங் கழிதனன்றே. (௧௩௫)

தலைவன் கையுறைபுகழ்தல்.

பரிவா யருள்சண்பை யாரரு ளாலொளி பற்றுதய
கிரிவா யிழிசெவ் வருவியுண் மூழ்கிக் கிடந்ததய
னரிவாய் புகழ்வது பெற்றேனந் தோவிவ் வருமணிதாஞ்
சுரிவாய் குழலி முலையேறிற் கண்டு தொழுதுய்வனே. (௧௩௬)

பாங்கி கையுறைமறுத்தல்.

அண்டார் புரஞ்செற் றவர்காழி நாத ரருணைவெற்பில்
வண்டார் குழலி யணிமுலை மேலிம் மணிமையக்
கண்டா ரெனிலெமர் காணுப்பி னியெமைக் கன்னவிரோட்
டண்டா ருடையண்ண லேயென்ன லேதச் சழக்கருக்கே. (௧௩௭)

ஆற்றநேர்ந்தோடு அவன்புலத்தல்.

விழையுங் குழையு மனந்தன்பர் கூட்டம் விழையுமையர்
மழையுங் குழையுங் களத்தார் புகலி வணங்கலர்நோய்
தழையுங் குழையுங் களர்வொழி யாத தனிமனம்போற்
குழையுங் குழையும் படியுற்ற தாலென் கொடுவினையே. (௧௩௮)

பாங்கி ஆற்றுவித்தகற்றல்.

மதிக்கும் புகலிப் பெருமான் றிருமலை வாணர்குலத்
துதிக்குங் கொடியொண் முலைமேனின் கைம்மணி யுற்றொருவிருங்
திதிக்குங் கருணைத் திறத்தாய் நின்னார்க்கின் று சென் றுகுன் று
துதிக்குங் கதிரொழு காலையில் வாவிந்தச் சோலையிலே. (௧௩௯)

இரந்துகுறைபெறாதுவருந்தியகிழவோன் மடலேபொருளெனமதித்தல்.

ஆலஞ் சிதைத்தட ராதயின் றூர்சண்பை யாளர்துழாய்க்
கோலஞ் சிதைத்து மருப்பணிந் தார்குழ கொண்டிடிவ
நீலஞ் சிதைத்தொளிர் கண்ணாள் பொருட்டு நெடியபெருந்
தாலஞ் சிதைத்து விடலே துணிபெத் தடையினியே. (௧௪௦)

பாங்கித்தலைவன்மேல்வைத்துரைத்தல்.

கடல்சூழ் புவியிளங் காளையர் தாந்தங் கலைமதியை
விடல்சூ ழிடைபட வாரல்நற் பாம்பு விழுங்கியதே
யுடல்சூழ் தாச்சண்டை யூர்நீறு பூசி யுழிழைநொடு
மடல்சூ ழெருக்கணிந் தேமட லூர்வர் மடமயிலே. (௧௪௧)

அதனைத் தன்மேல்வைத்துச் சாற்றல்.

ஒன்பா னுருவ முளனு கியுமுரு வொன்றுமிலா
னன்பான் மலிபு கலியுங்கள் வீதியி னூனநல்லா
யென்பா னணிந்து மடன்மா விவர்ந்துநை யேற்றதொடு
வன்பான்மை யின்வரு வேனென்செய் வீரிந்த வல்வினைக்கே. (௧௪௨)

பாங்கி தலைமகள் அவயவத்தருமைசாற்றல்.

வாரார் விழிக்கு வலயமங் கைக்கம லஞ்சொல்வன்னி
காரார் கருங்குழற் கொண்ட லிடைவின் கமழுமுயிர்
நீரார் முகமதி மெய்கதி ராக நிகழ்சண்பையா
ரோரார்மெய் யெட்டு மொழுதியன் றேமட லேறுவதே. (௧௪௩)

தலைமகன் தன்னைத்தானேபுகழ்தல்.

கடையு மிடையு முதலுமில் லான்றிருக் காழியன்னாள்
படையு முடையும் விழிமுத லியாவும் படமுணர்ந்தேர்
மிடையு மடையு மிருபிடி யென்ன விரைந்தெழுதி
யிடையு நடையு மொருபிடி யென்ன வெழுதுவனே. (௧௪௪)

பாங்கி அருளியல்கிளத்தல்.

பாவா ருலாப்புகன் றேகயி லாயம் படர்ந்தவர்கோட்
பூவா ரலங்க லிழந்தனன் றேபுவிப் போனகங்கொ
ளாவார் புகலிப் பிரமலிங் கேச ரருட்குரியார்
மேவார் வரைப்பெண்ணை வேட்டே கடற்பெண்ணை வெட்டுதற்கே. ()

பாங்கி கொண்டுநிலைகூறல்.

ஆரா வமுதன்ன வெம்பெரு மாட்டி யடிபணிந்து
தீரா நினுள்ளக் குறையாவும் விண்ணப்பஞ் செய்வலின்னே
நாரா யணனுண ராச்சண்பை யார்வரை நண்பவுள்ள
நேரா குறுதெனிற் போந்துகொண் டேமய னீந்துகவே. (௧௪௬)

தலைவி இளமைத்தன்மை பாங்கி தலைவற்குரைத்தல்.

பொறியா ணிறத்தன் மலரா ளறத்தன் புகல்புகலி
மறியா ளிடத்தன் மழுவாள் வலத்தன் வரையணங்கு
சிறியாண் முலைத்தப னேற்றிரண் டேகின் செறிதுயர
மறியா ளுளத்துங் குறியா ளவட்கெ னறைவதுவே. (௧௪௭)

தலைவன் தலைவிவருத்தியவண்ணமுரைத்தல்.

ஒருபார்வை வெப்ப மொருபார்வை தட்ப மொருவர்முகத்
திருபார்வை யொப்பத்த னெண்முகத் தேயமைத் தேவெதிர்ந்து
வருபார்வை யாயென் னகத்தா மரையைமுன் வாட்டுவளென்
றருபார்வை யோமின் மலர்த்துவள் காழிந்தச் சண்பையிலே. ()

பாங்கி செவ்வியருமைசெப்பல்.

தருக்கும் பகைவர் மணிமோலி யெற்றுபொற் றூளுடையாய்
பெருக்கும் மல்லிகை யாடலு நீத்தொரு பேச்சுமின்றி
மருக்கும்ப மென்முலை யாள்சண்பை யாளை மனத்திருத்தி
யிருக்கும் பெரியவர் போலிருப் பாளொன் னிபம்புவதே. (கசகூ)

தலைவன் செவ்வியெளிமைசெப்பல்.

பாராய் புகழ்ச்சண்பை யாரரு ளப்பர்தம் பால்வருகைச்
சீராயப் பூதி யடிகளைப் போலென் றிகழ்வருகைக்
காராய் பவளென் வரவோதி னப்பொழு தேயலர்ப்பூந்
தாரா யெதிர்கொண் டுணையு மெனைபுந் தழீஇக்கொளுமே. (கரு)

பாங்கி என்னைமறைப்பின் எளிதெனநகுதல்.

கடம்படு வேழ முரித்த பிரான்றிருக் காழிவெற்பா
மடம்படு கோதையு நீயுமொத் தீரன்ன மாண்பினிரே
யிடம்படு மென்னை மறைத்துப் புணர்திற மெய்துவிரோ
வுடம்படு மெய்யின்றி யேபுண ராதுயி ரோடுங்கொ. (கருக)

அந்நகைபொறாது அவன்புலம்பல்.

அப்பார் சடைய ரடற்கூற் படைய ரமர்விடையர்
செப்பார் முலைநிலை மங்கையோர் பங்கர் திருப்புகலி
யொப்பார் கருங்கணுஞ் செவ்வாயுஞ் செய்த வொழிவருமென்
வெப்பார் பிணிக்குப் புளியிட்ட தாயிற்றுன் வெண்ணகையே. ()

பாங்கி தலைவனைத்தேற்றல்.

பெம்மான் புகலியிற் சம்பந்தர் பால்வைத்த பேரருள்போ
லம்மான் விழியெம் முதல்வியென் பாலரு ளருள்பெரிய
ணம்மானச் சம்பந்தர் சொற்படி யாவு நடத்திளன்றற்
றிம்மாவென் சொற்படி யெல்லா நடத்து மியல்பினளே. (கருங)

கையுறை யேற்றல்.

வெற்றகட் டுக்கன மீவார் புகலி விமலரெனக்
குற்றகட் டுக்களைந் தாள்வார் வரையி லொளிருவைவேல்
செற்றகட் டுக்க மருச்சிற் றிடைப்பெருஞ் செல்வியல்குற்
பொற்றகட் டுக்கணி யாமைய நின்கைப் பொலிமணியே. (கருச)

கிழவோன் ஆற்றல்.

திருத்திய வாஞ்சண்பை நாயக ரப்பர்க்குச் சூலைவெந்நோய்
பொருத்திய வாறவர் பாலரு ளாகிப் புகுந்ததுபோ
லிருத்திய வார்வத் திவர்பால காலவன்சொ லீந்துநன்மை
வருத்திய வாறுநம மாட்டரு ளாகி மலிந்ததுவே. (கருரு)

இறைவன்றனக்குத்துறைநேர்பாங்கி இறைவிக்கு அவன்துறையுணர்த்தல்.

அருவ னுருவ னருவுரு வாள ரவிர்புகலித்
திருவ ரிருவ ருணரார் வரைநஞ் செழும்புனத்தே
வருவ ரொருவ ரரியர் பிரியர் வயமுருகே
யொருவர் தருவர் தழையவர்க் கென்ன புரிதுமின்னே. (கருசு)

இறைவி அறியாள்போன்று குறியாள்கூறல்.

நாம்பணி தாளர்வெம் பாம்பணி தோளர் நகுபுகலிக்
காம்பணி மாலைவரை யார்வீழி மேவிக் கவுணியர்க்குக்
கூம்பணி கைகொடு காண்கநற் றூணிமெய்க் கோலமிதே
யாம்பணி கென்றுமுன் காட்டினர் காண்மிக் கதிசயமே. (கருஎ)

பாங்கி இறையோற்கண்டமை பகர்தல்.

தலையானை யைந்தினப் பாலானை யைந்துமெய்ச் சாமியெண்ணெண்
கலையானை யாறிணெ டாறுக் கதிதன் கயிலைநெடு
மலையானை நேடிவந் தாரல ராலைத வாட்டியநின்
முலையானை நேடிவந் தார்சண்பை வாழ்நண்பர் மொய்குழலே. (கருஅ)

பாங்கியைத் தலைவி மறைத்தல்.

விளைப்பால் வளர்குழ லாய்மான மீக்கொள்வில் வேடர்குலத்
தளைப்பால் வழுவி னுயிரே வழுவுமென் றோர்ந்துளைநீ
தளைப்பா லெவரும் புகழ்நம் பிரான்றம் பிரான்புகலி
வளைப்பா லுறைபவர்க் குந்தகு மோவிந்த வார்த்தைகளே. (கருகூ)

பாங்கி என்னை மறைப்பது என்னெனத் தழாஅல்.

இருமாட் டியன்றன வெல்லாஞ்சொ லென்றினி தேற்றன்முன்மே
வருமாட் டியபம் பரம்போற் சுழலு மனமிற்றைநாள்
கருமாட்டி நம்மைப் புரக்கும் பிரான்றிருக் காழியிலெம்
பெருமாட்டி யென்னை மறைத்தலி ஞலென்ன பெற்றியதே. (கசுO)

பாங்கி கையுறைபுகழ்தல்.

குரவே கமழுங் குழலாய் புகலிநங் கோனருளாற்
புரவே புரியரி மார்புகண் டான்முன் பொலிவதொளி
யிரவேயென் றேவி யவாவுந் தகைத்து னெழில்செயல்கு
லரவே யணியக் கிடைத்தது காணிவ் வருமணியே. (கசுக)

தோழி கிழவோன் துயர்நிலைகிளத்தல்.

வண்டார் கடுக்கை மலைவார் கழுமல வாணர்வெற்பிற்
றண்டா ரணிகுழ லாயொரு வேழந் தடக்கைகொடு
விண்டார் முளைமுறித் துப்பிடி வாய்விருப் பிற்கொடுக்கக்
கண்டா ருடனுயிர் விண்டார்கொ லென்னக் கலங்கினரே. (கசுஉ)

மறுத்தற்கு அருமை மாட்டல்.

வெய்யோ ருறுச்சண்பை யார்வரை வாய்மென் றளிர்கள்கொய்து
கையோ சலித்தன வென்பார் துயர்கண்டு கண்வெதும்பும்
பொய்யோ வினிப்புக லக்கிடை யாதொரு போக்குமின்று
ஐயோ பெரியவர் முன்செல நாணுற் றகன்றனனே. (கசுங)

தோழி தலைமகள்குறிப்புவேறாக நேர்ப்படக்கூறல்.

மிடிகெட்ட தென்று புகுவார் மகிழ்தரும் வெங்குருவார்
கடிகெட்ட தென்றுரை யாமறு வார்தங் கருதருளாற்
படிகெட்ட தென்றுரை யாடா தளிப்பவர் பல்களியர்
குடிகெட்ட தென்றுரை யாடுவ ராலென்று கூறினரே. (கசுச)

தோழி தலைவியையறிதல்.

கறுப்பார் களத்தர்தென் காழியன் னீர்முற் கலப்புணர்ந்தே
மறுப்பா ரலரென்று வாய்திறந் தேனிற்றை மாண்புணரேன்
வெறுப்பார்சொல் லுள்ளத் தொழிகவென் மீதும் விருப்புறுக
பொறுப்பாரன் றோபெரி யோர்சிறி யோர்செய்த புன்மையையே. ()

தலைவி பாங்கியையறிதல்.

மாதேநின் வார்த்தை புகலிப் பிரான்றிரு வார்த்தையென்று
நீதே யறக்கொள்ளு வேன்பழங் கேண்மைச் சிதைவுமின்று
சூதேயுட் கொண்டு பலபல கூறத் துணிந்தனையிப்
போதே தெளிவெனக் கொண்டாய் நினக்கிது புந்தியன்றே. (கசுசு)

தலைவி பாங்கிதன்னைக் கையுறையேற்றல்.

பழுதே யுறார்தம் பரன்காழி வெற்பர்நம் பால்வரில்வண்
டுழுதே மலர்க்குழ லாய்சில வாமொழி யிற்பலவாந்
தொழுதே மடல்கொள லாலலர் கின்மை கயிற் றுன்னியவட்
பொழுதேயென் கையுற்ற தாயிற் றவர்தந்த பூந்தழையே. (கசுஎ)

இறைவி கையுறையேற்றமை பாங்கி இறைவற்குணர்த்தல்.

மன்னு சிறந்ததொன் றன்பே யஃதின்றி வாசவன்மு
னின்னவும் றுனின் றளிர்சண்பை யாரரு ளிற்கவர்ந்து
முன்னு முடிவைத் திருவிழி யொற்றி முகத்தணைத்துத்
தன்னுக முற்றுமெய் நின்னுக மாகத் தழுவினளே. (கசுஅ)

பாங்கி தலைவற்குக் குறியிடங்கூறல்.

தார்கோ ளரவெனக் கொண்டார் புகலித் தடங்கிரிப்பா
லார்கோண் மதியி னடுவட் பனிக்கறை யொன்றமரக்
கார்கோள் வளாகம் புகழ்பொழில் சூழ்ந்து கனலுமிட
மார்கோ ணெடும்புயத் தாய்பகல் யாம்விளை யாடிடமே. (கசுகூ)

குறியிடத்து இறைவியைக் கொண்டுசேறல்.

பொன்னே பொருசடை யார்சண்பை யார்வரைப் பூஞ்சுனைநீ
ரன்னேநின் மேனி நறுமண மீங்கதென் னகக்குறைதீர்
பின்னே யெனுதெனுஞ் சென்றுடு தற்குன் பிறங்குபத
மின்னே மெலப்பெயர்த் தெம்பெரு மாட்டி யெழுந்தருளே. (கஎ0)

குறியிடத்து உய்த்துநீங்கல்.

மண்ணுக் குவளை செயுங்காழி நாதர் வரைமயினின்
கண்ணுக் குவளை செயுமாடி மற்றிது கண்டிவணில்
பண்ணுக் குவளை செயுமொழி யாய்நின் பசுங்குழற்கார்
விண்ணுக் குவளை செயுமலர் கொய்திங்கு மேவுவனே. (கஎக)

நீங்குந்தோழி தலைவற்குணர்த்தல்.

சற்றாய் பவர்க்கும் பெரும்பய னல்குந் தனிமுதல்வன்
பற்றா யுறைகிறை பொற்றோணி வெற்பிற் பசுமயிறு
னற்றாய் செவிலியு மின்றிமற் றாரொடு நாணுமின்றிக்
கற்றாய் குழியணிற் கின்றாள் வெறுதன்பிற் காத்தருளே. (கஎஉ)

இறையோன் குறியிடத்து எதிர்ப்படுதல்.

குளத்தே விழியொன் றுளார்சண்பை யாரன்பு கூர்ந்தவருட்
டளத்தே யமர்ந்து மவர்க்கே வெளியுந் தயங்குதல்போல்
வளத்தே மலியும் பெரிதாங் கருணைநன் மாட்சியினொன்
றுளத்தே யமர்ந்தும் வெளிநின் றுளாரிவ் வொருவரின்றே. (கஎங)

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

நன்கோடி நோக்கிப் பணிந்திரப் பார்க்கரு ணம்பர்நெடுந்
தென்கோடி சூழும் புகலியி லைத்தவஞ் செய்தனமிப்
பொன்கோடி யுள்ள கருவூலம் புக்கிரு பொன்மலையும்
பின்கோடி நீங்க விலாநிதி யங்களும் பெற்றனமே. (கஎச)

புகழ்தல்.

மழையுந் தொழுங்குழ லீருங்கள் கண்களை வாளுதலைத்
தழையுஞ் செருக்கி னெதிர்ந்துவெல் லாதிரி தன்மைகண்டே
யுழையும் பிறையு முகைமுற் றீன்ற வொருபெரியாள்
விழையும் புகலித் திருத்தோணி யப்பர் வெறுத்தனரே. (கஎரு)

தலைமகளைத் தலைவன்விடுத்தல்.

கலர்வருத் தங்கரு தாக்காழி நாதர் கருணையன்னீ
ருலர்வருத் தந்தவி ரிச்சோலை யுற்றொரு வேனுளத்தே
யலர்வருத் தந்தணித் தீர்கண் ணுறுமல் லலந்தனர்கொள்
பலர்வருத் தந்தணிப் பீராய நாப்பட் படர்ந்தினியே. (கஎசு)

தலைவி சோர்தல்.

வானவ ரிந்திர னாரண னானன் மற்றுமுள்ளோ
ரானவர் போற்றுங் கழுமலத் தீச னருள்வையாற்
கானவர் காவசிச் சோலையி லேயெனைக் கைகலந்து
போனவர் பின்சென்ற தாலென்செய் வேனென் பொருமனமே. ()

பாங்கி தலைவியைச்சார்ந்து கையுறைகாட்டல்.

கோகந கங்குறித் தாலுங் குறித்தல்கொள் ளேற்குமருள்
கோகந கங்குல வஞ்சிலை யான்வெங் குருவரைவாய்க்
கோகந கங்கொள் குவிமுலை யாய்நின் குழற்கணியக்
கோகந கங்கொணர்ந் தேன்பொறி யேறுமுன் கொண்டருளே. ()

பாங்கி தலைவியைப் பாங்கிற்கூட்டல்.

கடிமலர் பூங்கடுக் கைத்தொடை யாரென் கருந்தலைக்கு
மடிமலர் சேர்த்தநன் காள்வார் புகலி யருவரைவாய்க்
கொடிமல ரொன்று பிறைகொடி யோமற்றைக் கோலஞ்செய்முப்
படிமல ரும்புனைந் தேன்பணி மேவப் படருகமே. (கஎகூ)

நீங்கித் தலைவற்கு ஒப்படைசாற்றல்.

போத முருவெனை யும்புரப் பார்தென் புகலிவெற்பிற்
பேத முறுமனத் தாள்பொருட் டியான்செய் பிழைபறக்க
நீத முறுமின் றனக்கு மெனக்கு நினைக்குமினி
யேத முறுதன்னை லேயெண்ண லேகிற் கியலறமே. (கஅ0)

உலகியற்கேம்பட விருந்துவிலக்கல்.

வானும் புகழ்திற மாய்சுடர் மாயும் வழிப்புனலுங்
கானுங் கடக்க வரிதினித் தேனுங் கடியுழையுடன்
றானுங் கவர்ந்துக யத்தேக லாமன்பர் தந்தவெச்சி
லானுங் கவர்ந்தனர் காளத்தி வாய்ச்சண்பை யுத்தமரே. (கஅக)

விருந்திறைவிரும்பல்.

வாங்கிய வாளுந லார்செங்கை தொட்டத் மாற்றருங்கட்
போங்கிய வேப்பெனி லுங்கரும் பாமுரை யாடுவதென்
வீங்கிய மாமுலை யாய்வள்ளி யாருண்ட பெல்லிலையிற்
றேங்கிய மிச்சிலன் றோசண்பை யாரிளஞ் சேயுண்டதே. (கஅஉ)

ஒருசார்பகற்குறி.

கிழவோன்பிரிந்துழிக் கிழத்தி மாலையம்பொழுதுகண்டிரங்கல்.

வாரின்றி மேவுத லில்லா மலைநிலை மங்கைகொங்கைப்
போரின்றி மேவுத லில்லாப் புயத்தர் புகலிவெற்பி
லாரின்றி யூழற் றதுமுடிப் பானுற் றொருவன்மலர்
நாரின்றி யேதொடுத் தான்பெரு மாலை நணுகுறவே. (கஅங)

பாங்கி புலம்பல்.

வண்டாய் கமல முகம்வாடச் செய்தவிம் மாதுமுகங்
கண்டா யதைவருத் தக்கதி ரேபு கலியாற்குத்
தொண்டா யுறுரி னழுவம் புகுந்துன் சுடர்மறைத்துக்
கொண்டாய் கவிமறைந் தெய்தவன் மேலொரு குற்றமின்றே. (கஅச)

தலைவனிடத் தலைவிவருந்தல்.

வேதரிப் பாரளந் தார்தலை கண்முடி மேலடிமே
லோதரிப் பார்சண்பை யுண்ணரி னென்னை யொருகழைக்கோட்
போதரிப் பார்விடு பூந்தோணி காமப் புனலழுத்து
மாதரிப் பார்வந் தணைந்திலர் தேம்புமென் னாருயிரே. (கஅரு)

தலைவியைப் பாங்கிகழறல்.

அமைகூடு தோளணங் கேயிறந் தாருயி ரன்னவரென்
றுமைகூடு மெய்யர் புகலியுன் னாரி னுயங்குவையுட்
கமைகூடு மன்னரு ளீயு மினனுங் கரமுங்கொல்கண்
ணிமைகூ டுவதும் பிரிவதுஞ் சற்றுளத் தெண்ணுகவே. (கஅசு)

தலைவி முன்னிலைப்புறமொழி மொழிதல்.

சொல்லாமுன் முன்னங்கொ டெல்லா முணருஞ் சுகுணர்க்கன்றி
யெல்லா முரைத்து முணரா தவர்க்கொன் றிசைப்பதினுங்
கல்லா தவரூனு காக்காழி வாழ்மணி கண்டர்நாதற்
பொல்லா வழற்க ணெதிராத னன்று புரிபவர்க்கே. (கஅஎ)

தலைவி பாங்கியோடுபகர்தல்.

தேருந் திறமெற் கருள்வார் சிரபுரச் செல்வர்வெற்பி
னேருங் கிளிமொழி கட்கினி தாய நெருஞ்சிமலர்
சாருங் கொடுங்கண் டகமாய தென்னத் தலைவரெனக்
காரும் படிசெய்த வின்ப மெலாந்துன்ப மாயதுவே. (கஅஅ)

தலைவியைப் பாங்கி அச்சுறுத்தல்.

உள்ளே யொருகதிர் மேவுற வோம்பி யொழிவில்கதிர்
கள்ளே மலிகுழ லாய்வெளி யோம்பலை கஞ்சமனப்
புள்ளேகொ ணீர்ச்சண்பை யார்வரை வாழ்நம்பொல் லாருணர்ந்தாற்
கொள்ளேயென் றுக்குவர் வெஞ்சிறை யாய குகையிருளே. (கஅகூ)

நீங்கற்கருமை தலைவி நினைந்திரங்கல்.

வரியார் விழியணங் கேயுயிர் நீத்துடல் வாழுங்கொலோ
தரியாளின் பங்கத் தவளா லெவ் வாறு தனைப்பல்சண்பைக்
குரியா ரரிக்கு மரியா ருடையுமை யொர்மித்தென் றும்
பிரியா திருக்கச் செயுமா தவஞ்செயப் பெற்றிலனே. (ககூ0)

தலைவிக்கு அவள்வரல் பாங்கிசாற்றல்.

பாடி வருந்து மவர்க்கருள் காழிப் பரன்வரைநீ
நீடி வருந்து மதுகலிப் பாவன்பர் நீண்மணித்தே
ரோடி வருந்துங்க மாலோதை கேளவ் வொருவர்கம்மைத்
தேடி வருந்து மதுகாண லரசிர் சிறையடைந்தே. (ககூக)

தோழி கிளைப்புறமாகத் தெளிப்பறிவுறுத்தல்.

ஓங்கை முகவர் தகவர் பகவ ரொளியழுங்கொள்
பூங்கை யுடையர் விடையர் சடையர் புகலிவெற்பிற்
றீங்கை யுறத்துங் கழல்கண் ணுருமித் தினைக்கிளிகாள்
வேங்கை சிவந்த திளிபைக்கண் பாளிங்கு வேவலிகே. (ககூஉ)

தோழி முன்னிலைப்புறமொழி மொழிந்தறிவுறுத்தல்.

விண்ணுடை யார்புனன் மேனுடை யார்சண்பை வெற்பமரு
மெண்ணுடை யாரினிக் கொய்வார் தினையிங் கியன்மயில்காண்
மண்ணுடை யாரன்பர் போலெங்கண் பாதை மறப்பின்மிகக்
கண்ணுடை யாரொனும் போரில்லை யாருங் கருதுமக்கே. (ககூங)

பாங்கி தலைவன்முன்னின்று ஐயந்தெளிப்பு அறிவுறுத்தல்.

கோட்புலி யார்வினை யாக்கலி தப்புங் குலமடங்க
வாட்புலி யார்கொடு பாய்த்தா லெனத்தினை பாய்த்தனர்செல்
வேட்புலி யார்நிகர் வேந்தேபயிக் காவல்கை விட்டனரே
தாட்புலி யார்தொழு மம்பலத் தார்சண்பைத் தாழ்வரைக்கே. (ககூச)

முன்னின்றுணர்த்தி ஒப்படைசாற்றல்.

தழையாற்று வேணிப் பெருமான் புகலித் தனிமுதல்வன்
பழையாற்று நன்கு வெளிப்படுங் காமப் பாலகலா
துழையாற்று வங்கொண் டமர்ந்தவர் சேர்க்கி யுணர்ந்தவன்று
விழையாற்று மங்கையை நீமறந் தாற்கதி வேறில்லையே. (ககூரு)

தலைவன் தந்நயப்பேறு நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

கனத்தே மலர்க்குழற் கோதையைக் கொண்டகல் கள்வனிலென்
மனத்தே யமரும் பிரான்காழி வாணன் மணிவரையிப்
புனத்தே யமருங் கிளிகாளெங் கோகொடு போயினரித்
தினத்தே கொடுஞ்சிலை வேடரென் றுவென்ன செய்வனெஞ்சே. ( )

பகற்குறி இடையீடு.

பகற்குறி இடையீடு.

இறைவனைப் பாங்கி துறிவரல்விலக்கல்.

மாவேட்ட மாடவில் லம்புட னேகுன்ற வாணரன்பர்
பாவேட்ட நாதர் திருத்தோணி மால்வரைப் பாலுழல்வார்
நாவேட்ட வின்புக ழாய்புனிற் றுவி னயந்தாறும்
பூவேட்ட வார்குழல் பாற்பல காலும் புகுமன்னையே. (ககூஎ)

இறைவியைப் பாங்கி துறிவரல்விலக்கல்.

நடத்தே பழகிய தாளான் புகலிநம் பன்களத்தே
விடத்தே சுளான்பசப் போர்பாதி முற்றும் விளைந்ததனுன்
மடத்தே மலர்க்குழ லின்னளென் றுய்மனம் வைத்தனனிவ்
விடத்தே வருதல்சொன் னேன்மயி லேகிற் கியல்பல்லவே. (ககூஅ)

இறைவி ஆடிடம் நோக்கி அழிதல்.

தென்னுவ லாரரின் பந்தர்த வொற்றியைத் தீர்ந்தடைந்த
வின்னு வுணர்ந்து மொருதோணி யப்ப ரிரும்பொருப்பு
முன்னு வனையுஞ் சுனையு நனையு முழுமலருந்
துன்னு வொளிர்பொழி லுந்துரப் பாநந் துணிபென்னையே. (ககூகூ)

பாங்கி ஆடிடம்விடுத்துக்கொண்டகறல்.

குழையே பொலியுஞ் செவிச்சட்டை நாதர் குலவிநிற்கு
மழையே தவழு மலைச்சாரல் வாய்மண வாளர்வந்தாற்
கழையே தருதழல் கொண்டதென் னுது கவின்கிளிகாள்
பிழையே யிலாருயி ரோடுசென் றுரென்று பேசுமினே. (உ00)

தலைவனுருவு வெளிப்படஇரங்கல்.

மேவா வெனக்கு மருள்சட்டை நாதர் வியன்கிரிப்பா
லோவா வளமைப் புனமு மிதனு மொளிர்பொழிலுந்
தாவாநன் னீர்ச்சுனை யுந்தேடி நாமிங்குச் சார்வதன்மு
னுவா வெதிர்வந்து நின்றன ரானம்மை யாள்பவரே. (உ0க)

பின்னாள் நெடுந்தகை துறிவயின் நீடுசென்றிரங்கல்.

வாய்மையி னூற்பொலி வார்சூழ் புகலி வடுகன்வெற்பிற்
றாய்மையி னூற்பொலி மாலைய தாயவிச் சோலையெதிர்
சேய்மையில் யான்வரும் போதே தரிசனஞ் செய்யநிற்கு
மாய்மயில் காணவொண் ணுதாயிற் றுலணி மைக்கண்ணுமே. ( )

தலைவன் வறுங்களநாடி மறுகல்.

மதிக்கும் புலமை யிடைக்காடன் சீற்ற மலிந்தவந்நாட்
கதிக்கும் புகழ்ச்சண்பை யார்மகிழ் கூடற் கனதளியுட்
டுதிக்கும் விமானங்கொ லோநம தாவித் துணையகல
வுதிக்கும் விழியின் முகம்போன் றிருந்தவிவ் வோரிதனே. (உ0ங)

குறிந்தோடிவாழும் ஊர்நோக்கி மதிமயங்கல்.

சொல்லரி தாம்புக ழாரூ ருயர்த்தவன் றேரளிவெற்பிற்
கல்லரி தாகங் கவலைக் கிழங்கையக் காரிகையைப்
புல்லரி தாயினி யூரது வேனும் பொருக்கென் றங்குச்
செல்லரி தாநெஞ்ச மேயென்செய் வாயிக்கத் தீவினைக்கே. (௨௦௪)

இ ர வு க் கு றி.

இறையோன் இருட்குறிவேண்டல்.

பொன்னங் கவர்பலை போன்முலை யிர்கடல் பூத்தவிட
முன்னங் கவர்பவன் சண்பையுன் னூருண் முளைப்பதொடு
பன்னங் கவர்வினை போலெழு காரும் படர்ந்ததுங்க
ளன்னங் கவர்விருந் தாயடைந் தேனிங் கருளுமினே. (௨௦௫)

பாங்கி நெறியினது அருமைகூறல்.

மடங்காப் புகழ்ச்சண்பை வாழும் பிரான்செய்ய வார்சடில
மடங்காக் கலுழி யனையான்கை யஞ்சரு மானைபுலி
முடங்காத் திறலுடைப் பஞ்சா னனமுழு துங்கடந்து
தடங்காத் திடுபுயத் தாயெங்க ளூர்வர றுனரிதே. (௨௦௬)

தலைமகன் நெறியினது எளிமைகூறல்.

நெல்லை விளையும் வயற்சண்பை யார்வரை நீள்புலியோர்
புல்லைவல் யாளி யறுகே புகர்முகப் பூட்கைகொடும்
பல்லை யுடைக்கனி றோரம்ப லையஞ்சிப் பாறுவலோ
வல்லை பொருமுலை யாய்நீந் துவேனெழு வாரியுமே. (௨௦௭)

இரவுக்குறிக்குப் பாங்கியுடன்படல்.

புரவைக் கருதிப் புகலியின் மேவும் புராணர்வெற்பி
லிரவைக் கருதி யரவைக் கருதி யிரும்புனல்வாழ்
கரவைக் கருதிப் புகல்வதல் லாதெங்கள் காவலநின்
வரவைக் கருதிப் புகல்வாரு முண்டுகொன் மாநிலத்தே. (௨௦௮)

பாங்கி அவ்னாட்டு அணியியல்வினாதல்.

பூவேது கொய்வ ரிழையே தணிவர் புரிந்துபண்ணை
காவேது செய்வர் விளையேது பூசுவர் காமருபட்
பாவேது பாடுவர் நாராயணனொடு பங்கயற்குஞ்
சாவே தினியென நஞ்சமுண் டான்புகழ்ச் சண்பையிலே. (௨௦௯)

தலைமகன் அவள் நாட்டு அணியியல்வினாதல்.

நாற்றங் குடிகொள் குழலீ வினையது நானுணர்ந்தேன்
சீற்றங் குடிகொ டிகிரிப் பிரான்முதம் றேவர்கடங்
கூற்றங் குடிகொள் களத்தா ரொருவெங் குருவரைவா
யேற்றங் குடிகொளு நின்னாட் டணியியல் யாதுரையே. (௨௧௦)

தன்னாட்டு அணியியல் பாங்கிசாற்றல்.

வரையேறு நீர்ச்சுனை யாடுவர் சூடுவர் வான்கணிப்பூ
விரையேறு சந்தனம் பூசுவர் பேசுவர் மென்குறிஞ்சி
திரையேறு வாரிதி சூழல காளுஞ்செல் வாதெளிமோ
நரையே றுயர்த்த பிரான்காழி சூழெங்க ணாட்டவரே. (௨௧௧)

பாங்கி இறைவிக்கு இறையோன்குறை அறிவுறுத்தல்.

கூம்ப லவாவுகை யாரு ளவாவுமெய்க் கூத்துடையா
னோம்ப லவாவுதென் காழியின் வாயொழி யாவிருளிற்
றேம்ப லவாவிடை யாய்மதி கண்டுசெந் தேனுணச்செவ்
வாம்ப லவாவுங் குவலய மானு மனியரசே. (௨௧௨)

நேராதிறைவி நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

பொறையா ருமைதென் புகலிப் பிரான்கண் புதைத்தவந்நாட்
குறையா விருளும் பகலே யெனச்செய் குருட்டிருள்வாய்
மறையா வனவெங் கொடுமா வுழல்சிறு வட்டையினம்
மிறையார் வரல்புகல் வாள்பாவம் பாவ மிதுகொடிதே. (௨௧௩)

பாங்கி இரவுக்குறி ஏற்பித்தல்.

பல்லா ரவாஞ்சண்பை யாரொரு பாற்பெண் பசுங்குழல்வீழ்
சொல்லா ரளியை நிகரொரு வண்டுதற் சூழ்பெடையைக்
கல்லா ரின்மது முன்னூட்டிப் பின்னுணக் கண்டுயிர்த்தார்
வல்லா ரமாமுலை யாய்கொடி யேன்கண்டு வாழ்குவனே. (௨௧௪)

நேரிழைபாங்கியோடு நேர்ந்துரைத்தல்.

நாமப் புனல்விழு நாள்வீழ்ந் தெடுத்திடு நம்பெரியோர்
காமப் புனல்விழு நாணு மெடாதது கைதவமாந்
தாமப் புனற்சடை யார்காழி வாணர் சயிலத்திற்பூஞ்
சோமப் புனற்குழ லாய்செய்க நின்னுளஞ் சூழ்துணிபே. (௨௧௫)

நேர்ந்தமை பாங்கி நெடுந்தகைக்குரைத்தல்.

மிறையே யிலாயிங்கு நீவந்த வேளைநல் வேளையின்று
முறையே புகலி வடுகப் பிரானடி முன்பணிந்து
பறையேதும் வஞ்சமி லாண்மலர்த் தாள்பின் பணிந்திரந்தே
னறையேய் மனமுகை போதா யுடன்மல ராயதுவே. (௨௧௬)

பாங்கி தலைமகளைக் குறியிடைநிறீஇத் தாய்துயிலறிதல்.

பாதங்க மாலயன் காணவொண் ணாத பரனவர்த
மாதங்கம் பூண்டவன் காழியன் னாய்முன்னம் வான்புனந்தப்
பாதங்க வாவி யடிக்கடி மேவிப் படருபொரு
மாதங்கம் வந்தது வோவெழும் வேங்கையின் வாய்முழக்கே. (௨௧௭)

இறைவிக்கு இறைவன் வரவறிவுறுத்தல்.

சேலே பொருவிழி யாய்கடற் காழிநஞ் செல்வர்கழற்
காலே கருதுங் கருத்துடை யன்பர் கருதுகலை
போலே வனத்துப் படர்யாறு மிந்தியம் போற்களிறு
மாலே யெனவிரு ளுங்கடந் தாரிங்கு வந்தனரே. (௨௧௮)

பாங்கி தலைவியைக் குறியிடத்துக் கொண்டுசேறல்.

விட்கெதி ராக மிளிர்காழி நாதர் வியன்கிரியுன்
கட்கெதி ராகப் பகல்வரு வானிக் கருகிருளிற்
பட்கெதி ராக வருமொழி நீலம் பயிலுமலர்ந்
துட்கெதி ராகவின் னேசென்று பார்த்துண்மை யோருகவே. (௨௧௯)

பாங்கி தலைவியைக் குறியிடத்து உய்த்துநீங்கல்.

சிலைதழு வக்குழைந் தார்காழி யோங்கலிற் சேவலைப்பே
டலைதழு வப்பொலி சோலையின் வாயணங் கேமலர்ப்பூங்
குலைதழு வப்பொலி கொம்பனை யொவ்வொர் கொடிதழுவு
மிலைதழு வக்கண் விடுத்துநி லங்குற்றிங் கெய்துவனே. (௨௨௰)

தலைவன் தலைவியைக் குறியிடத்து எதிர்ப்படுதல்.

விண்பார் புகழும் புகலிப் பிரான்றன் விளங்கருளா
னண்பார் சகல மொடுகே வலமொழி கல்லவர்போற்
பண்பார் மலர்தல் குவிதலில் லாதபொற் பங்கயமோ
வண்பா ரிரவிதழ் வாயடை யாதநும் மாளிகையே. (௨௨௧)

தலைவன் தலைவியைச் சார்தல்பயனாகப் புகழ்தல்.

மிடியாளர் வெம்பசி மேவிய வேலைவிண் ணோரமுதே
கடியாளர் கண்பிழைத் துற்றது போலுமிக் கங்குலினீர்
முடியாளர் சண்பைக் குடியாள ரென்வினை முற்றுமெற்று
மடியாளர் மால்வரைச் சார்நீ ரெனக்கெதி ராயதுவே. (௨௨௨)

தலைவி ஆற்றினது அருமைநினைந்திரங்கல்.

மின்னா முழங்கிப் பொழிமா முகிலந்த விண்மறைக்கு
மன்னா முழங்கி வருவெள்ள நீரிந்த மண்மறைக்கும்
பன்னாக வேணிப் பிரான்சண்பை நின்றிப் பசும்பொழிலென்
முன்னாக நீவந்த வாறெந்த வாறிருண் முன்னவனே. (௨௨௩)

புரவலன் தேற்றல்.

இருள்வா யழுந்தி யெழாதார்க்கு முண்டுகொ லின்பமென்றியா
னருள்வா யழுந்தித்தம் மோடொன் றுறுதொன்ற வாள்பரமர்
றெருள்வா யழுந்தினர் சேர்காழி நாதர்செவ் வாய்மலர்றாற் (௨௨௪)
பொருள்வா யழுந்திய தோரிரு ளோருநர் புன்மையரே.

புணர்தல்.

முன்றே மலர்க்குழ லாருற் றுறைபொழின் முன்பினுற்றுங்
கொன்றே யெனவுரு வுற்றுனை யாவின்ப முற்றதனை
னன்றேசை வம்புகல் சாலோக மாதியொர் நான்குமுற்றே (௨௨௫)
மின்றே யெனிலிது தான்காழி நாயக ரின்னருளே.

புகழ்தல்.

சமைய விசேட நிருவாண மென்றுநஞ் சண்பைப்பிரா
னமைய வுரைத்த துணர்ந்தாய்கொ னீதனி யாகுவதே
சமையநி னங்கை தொடலே விசேடந் தரித்தகலை (௨௨௬)
யமைய நெகிழ்த்திட லேநிரு வாணமெய் யாமிதுவே.

தலைவி தலைவனைக் குறிவரல்விலக்கல்.

பாதம் பெரிதடுப் பார்க்கருள் வார்தம் படையெனப்பல்
பூதம் பெரிதுடை யார்காழி யார்சிர பூதரப்பா
லோதம் பெரிதுகொ லென்ன வழுவை யுழுவைகொள்கா (௨௨௭)
னேதம் பெரிதண்ண லேயெண்ண லேது மிரவரலே.

தலைவன் தலைவியை இல்வயின்விடுத்தல்.

நீண்டங்கு மாறு படுமா லயன்முனின் றோனவர்மெய்
பூண்டங்கு மாறு புனைந்தோ னவர்ப்புணர் வார்களத்து
[illegible]ண்டங்கு மாறுநஞ் சுண்டோன் புகலிநல் லாய்துயர்தா (௨௨௮)
யாண்டங்கு மாறு கொளத்தேடு நீமு னணைந்தருளே.

பாங்கி இறைவியையெய்திக் கையுறைகாட்டல்.

சேற்பா லருகு முருகு பெருகு செருகுமலர்
நாற்பான் மலருளு மைம்பாற் கியைமலர் நான்கொணர்ந்தேன்
காற்பால் வளைமுர லுங்காழி நாதன் கயிலைவரை (௨௨௯)
மேற்பா லமர்தருக் கோற்பாலந் தேனிகர் மெல்லியலே.

பாங்கி தலைவியை இற்கொண்டேகல்.

பழிப்பாளென் பாட்டு முவந்தவ னண்ட பகிரண்டமுற்
றழிப்பா னருளுடை யான்காழி மால்வரை யன்னையொண்கண்
விழிப்பாளப் போதெதிர் நில்லோ மெனிற்றன் விழிசிவந்து
தெழிப்பாள் பலவுங் கொழிப்பாள்செல் வாநந் திருமனைக்கே.

பாங்கி பிற்சென்று தலைமகளை வரவுவிலக்கல்.

பெருமான் கரத்தி லொருமான் றரித்தபெம் மானொருதேம்
பொருமா னுயர்த்த வருமான் புகலிப் பொருப்பிறைவா
கருமான் கொடுமை செருமான வேடர் கலகமென்றூ
தொருமான் பொருட்டுக் குருட்டிருள் வாய்வா லொத்ததன்றே. ()

தலைமகன் மயங்கல்.

சேவென் றுரைக்கத் திருமாலைச் செய்த சிவபரனே
கோவென் றுரைக்க வெனைக்கருள் வோன்வெங் குருவ்வைவாய்ப்
போவென் றுரைக்கப் பயின்றது போலவிப் பூங்கொடிவாய்
வாவென் றுரைக்கப் பயிலாமை யான்செய்த வல்வினையே. (௨௩௨)

தோழி தலைவிதுயர்கிளந்து விடுத்தல்.

பாட்டொலி மல்குநின் னூருற்ற பின்பு பலதழுவு
மாட்டொலி மல்கும் புகலிப் பிரான்பொன் னடிச்சிலம்பு
காட்டொலி கேட்டன்றி வாழாவொர் கோதையிற் காவதநின்
கோட்டொலி கேட்டன்றி வாழா தயிரெங்கள் கோதைக்குமே. ()

திருமகட்புணர்ந்தவன் சேறல்.

மருணீக்கி யேயென் குடிமுழு தாளும் வரதர்மனத்
தருணீக்கி யென்று மமர்ந்தறி யார்சண்பை யாரணங்கே
வெருணீக்கி யென்னுயி ரன்னார்தம் மேனி விளக்கங்கொண்டே
யிருணீக்கி யிப்பொழு தேகுவன் யானென் னையிலினுக்கே. (௨௩௪)

இரவுக்குறி இடையீடு.

இறைவிக்கு இதனை இறைவரவுணர்த்தல்.

கலையே யுணர்வரி யான்காழி சூழுங் கடற்றுறைவா
மலையே யறைந்தது வோபடர் பூந்துகி ரங்கொடியின்
றலையே வளைத்தது வோபுகி தாவனங் தன்மலரோ
யிலையே செறிபுன்னை வாயிரு ளேங்குதற் கேதுவென்னே. (௨௩௫)

தான்குறிமருண்டமை தலைவி பாங்கிக்கு உணர்த்தல்.

வெளியே யுரைசெயி னுண்கேடு மாண்கொணம் வேந்தர்செயு
மளியேயென் றூலொலி கேட்டணைந் தேன்மற்றொன் றுகியது
களியே செறியுநங் கானலின் வாயெளி னென்செய்கே
னினியே புனைமொழி யாய்காழி வாண ரிருந்துறைக்கே. (௨௩௬)

பாங்கி தலைவன் தீங்கெடுத்தியம்பல்.

களியாப் பொலிகை வளைநீ யிழக்கக் கருத்துமுதல்
வெளியாப் பொருளுரைக் கத்தெரி யார்சொல் விழையவென்று
முளியாத் தளிரிளங் கானலின் வாய்நம் முயலுளமுந்
தெளியாக் குறிவிளைத் தார்காழி யார்கடற் சேர்ப்பரின்றே. (௨௩௭)

தலைமகன் புலந்துபோதல்.

சேலே பொருகண் பொருட்டுக் குருட்டுத் திருட்டிருட்டுள்
வேலே பொருமுட் கடத்துத் தடத்து விடத்திடத்து
மாலே வியல்சிலைக் காழிப் பிரானருண் மாறுபட்ட
நாலே யெனவலைத் தாயென்னை யென்னை நுவறிநெஞ்சே. (௨௩௮)

புலர்ந்தபின் வறுங்களம் தலைவிகண்டிரங்கல்.

தாயோ வருமிடம் வைத்தார் புகலித் தனிமுதல்வர்
வேயோ தருமணை மாலைகொண் மாணி விழையவைவேற்
சேயோ வெனவிங்கு மேய புகார்த்துறைச் சேர்ப்பர்தந்தார்
நீயோகொண் டாய்புன்னை யேபெரி தாலுன் னெடுந்தவமே. (௨௩௯)

தலைவி பாங்கியோடுரைத்தல்.

வானப் பிறைக்குண மென்றிருந் தேன்சண்பை மன்னர்சடைக்
கானப் பிறைக்குணம் போன்றூலு நன்றுநங் காமர்குழற்
றூனப் பிறைக்குணம் போற்றேய்ந்து தேய்ந்துபின் சாயுங்கொலோ
தேனப் பிறைக்குங் குழன்முகி லாயன்பர் செய்யுநட்பே. (௨௪௦)

தலைமகளவலம் பாங்கிதணித்தல்.

மதனீள் புயத்தர் குறிபிழை யார்வண்சிகமலைவின் வாழ்
சிதனீள்வன் மீகத் துறைவார் சிரபுரச் செல்வரெனப்
பதனீள் கழிப்பெருஞ் சார்பா லடிக்கொளும் பான்மையன்றி
முதனை [illegible] விதநீள் கவியை முடிக்கொளுமே. (௨௪௧)

இறைவன்மேற் பாங்கி குறிபிழைப்பேற்றல்.

மறியிடத் தேகொள் பெருமான் புகலி வழுத்துமன்பர்
குறியிடத் தேவந் தருளுதல் போலெங்கள் கோதைகுறி
செறியிடத் தேவந் தருளுகி லீரென்செய் தீர்படருங்
கறியிடத் தேசந்தின் பூஞ்சினை தாழ்வளைக் காவலரே. (௨௪௨)

இறைவிமேல் இறைவன் குறிபிழைப்பேற்றல்.

மழைவர வோர்ந்து மயிலா டுறுங்குன்ற வாணர்மக
ளுழைவர வோர்ந்துகொள் ளாதோடி வாடி யுழன்றவ னென்
பிழைவர வோர்ந்துகொண் டோன்சண்பை யேத்தல ரிற்றனது
பிழைவர வோர்ந்துசொல் லாளெனின் யானெவன் பேசுவதே. ()

தலைவி குறிமருண்டமை தோழி தலைவற்குணர்த்தல்.

ஒருகா லெழுந்தெறி யுந்தொறுங் காய்மு னுதிர்வனதேர்த்
தொருகால்கொ ணின்குறி யென்றுபல் காலங்கங் குற்றழன்று
ளொருகான் மிசைமுக் கிளையோன் மன் றட னுயர்ந்தெடுத்த
வொருகாலென் னுட்பதிப் போன்காழி மால்வரை யோரணங்கே. ()

தலைமகன் சொல்லியகொடுமை தலைமகட்குச்சொல்லல்.

காட்டொடு வெங்கொடுங் கான்யா றுநீந்தியிக் கார்வரைசேர்ந்
தீட்டொடு சித்திரை யில்லா தழுங்கிய தென்னளவோ
வாட்டொடு மன்றுணிற் பார்காழி நாத னருளனையாய்
பேட்டொடு புள்ளுமற் றேயென்று காவலர் பேசினரே. (௨௪௫)

என்பிழைப்பன்றென்று இறைவிநோதல்.

பகல்வா யுறங்கி யிருள்வாய் விழித்துப் பகநுறந்தே
னகல்வாய் குவளை யனையகண் ணாளிவ ளுண்மையெனப்
புகல்வாய் புகலிப் புராணர் பொருப்பிற் புரிந்திருந்து
மிகல்வாய் புயத்தன்பர்க் கென்பய னுய தினங்கொடியே. (௨௪௬)

தலைவி விருந்தேனவந்த பெருந்தகைநிலைமைகூறல்.

இரவே குறிபிழைத் தார்பக லேசம்பி னின்னமுதா
தரவே புளைனென்றற் றூரன்னை நல்கென்று சாற்றினள்யான்
கரவேயில் சோறு முதன்மூன்று மோர்ந்தனன் காழிப்பிரா
னரவே யுறமொழி யன்றென்று நீங்கின ரொண்ணுதலே. (௨௪௭)

தாய் துஞ்சாமை.

பழுத்துப் படர்திரை யன்னைநஞ் சாத படியெவன்மேல்
லெழுத்துப் படர்வல் லிளமுலை யாய்சண்பை யெய்தியன்பர்
கொழுத்துப் படர்புரி கூற்றங்கொன் றூரைக் குழீஇப்பணியும்
வழுத்துப் படரொரு நல்லிரு ளோவிந்த வல்லிருளே. (௨௪௮)

நாய் துஞ்சாமை.

எண்கொடு யாமலர் தீர்ப்பார் புகலி யிகலில்கல்வி
நன்கொடு கேள்வி யினாருரை போற்றுயி னண்பொழிந்துப்
புன்கொடு வானெடும் போந்தின் கருக்குப் புரைபுலைவாய்
வன்கொடு நாய்குரைத் தாற்கொடுங் கூற்றும் வரவஞ்சுமே. (௨௪௯)

ஊர் துஞ்சாமை.

மலைவிதி சென்னிகைக் கொண்டார்மெய் யன்பின் வழிகழியா
நிலைவிதி யேத்தும் பிரம புரேசர் நிறைவிறவோ
கலைவிதி யாமவர் கூத்தேநகர்கண் படாததற்கென்
றலைவிதி யேயொரு பாழ்ங்கூத் தூருக்கொடு சார்ந்ததுவே. (௨௫௦)

O-,111M95
N03

காவலர் கடுகல்.

சேறந்த கண்ணி யொருபாகர் காழித் திருத்தளியு
ளேறந்த விண்பறைக் கியா தலர்தரு மிப்பறைக்குத்
தோறந்த வேறும்வன் கோறந்த தாருவுந் தாஞ்சலொழி
மாறந்த காவலர் வன்கையும் வாழிய வாழியவே. (௨௫௧)

நிலவுவெளிப்படுதல்.

மதியே யுணர்நங் குலக்கோதை கேள்வற்கு வாஞ்சைநற்றாய்
துதியேய் மலர்க்கிக யவள்கோன் முகக்கண் டொடலரிதோ
நிதியே யடக்க மமரரு ளுய்க்கு நிறைபுகலிப்
பதியேய் பவர்மதி போலடங் காயெனிற் பண்பல்லவே. (௨௫௨)

கூகை குழறல்.

எல்லா வுயிர்க்கு மிருவர்த் திடுமெம் மிறைவலக்கண்
பொல்லா தினக்கிரு ளுண்டாக்கு மானின் புரையுணர்ந்தே
கல்லா தவரானு காக்காழி யன்பரெங் கண்ணெதிர்கா
ணொல்லா தவரில்வெங் கூகாய் குழறுத லொத்ததன்றே. (௨௫௩)

கோழி குரல்காட்டுதல்.

கோழிக்கு வேளுட னீருக நோக்கு குழகர்கொம்பில்
கோழிக்கு நாயகர் மேவிய வீழிக்குங் கூடலுக்குங்
கோழிக்கு மண்புடை யார்வரும் போது குரலெழுப்புங்
கோழிக்கு நான்செய்த தீங்கெவ னோசொல் கொடியிடையே. ()

119382

வரைதல்வேட்கை.

பாங்கி தலைவியைப் பருவரல்வினாதல்.

சடையென வேமின் றரித்தவர் காழித் தடத்திலன்னப்
பெடையென வேநடைப் பாயன்ப ரென்று பெருமையினோ
டுடையென வேயனை மார்சொற் பணிவந் துலாயதுவோ
விடையென வேமுகத் தாமரை வாடுதற் கேதுவென்னே. (௨௫௫)

அருமறைசெவிலி அறிந்தமைகூறல்.

கொண்டலம் பான லெனுங்களத் தார்வெங் குருவரைவாய்
விண்டலம் பார்புகழ் வேந்தனை யெண்ணி விழிபனித்தேன்
கண்டலம் பாவலிற் கைத்தாயென் னென்னக் கடற்றிரையென்
வண்டலம் பாவைகொண் டோடிற்றென் றேதி மறைத்தனனே.

தலைமகன்வருந்தொழிற்கு அருமைசாற்றல்.

கூடிய பாசமொ ரைந்தொழிந் தேவெங் குருப்பரன்மன்
றாடிய பாத மடைவது போனில வாய்நகர்நாய்
நீடிய காவலர் வெங்காவ லைந்த னிகழ்வொழிந்தே
நாடிய வன்பரிங் கெய்தலுண் டாகுங்கொ னன்னுதலே. (௨௫௭)

தலைவி தலைமகனூர்க்குச்செல வொருப்படுதல்.

தாரூர் தடம்புயத் தோணிப் பிரானரு டாங்கியன்பர்
சேரூ ரடையத் தடையெவ னோமுன் சிறந்தவரைப்
பாரூர் புகழ்மிகு நம்மூ ரெதுவெனப் பன்னிரண்டு
பேரூரென் றுரைக்கு நாந்தேடிச் செல்வது பெண்ணணங்கே. ()

பாங்கி இறைவனைப் பழித்தல்.

நன்கண்மை யாரணங் கேகண்மை யாரு நலத்தர்மலர்ப்
புன்கண்மை யாளர் திருத்தோணி யாரடி போற்றலரி
னின்கண்மை யாத்த லுடையா ரின்மேவிப் பிரிங்குதலால்
வன்கண்மை யாருண்மூற் றும்பூலம் வாங்குநர் மற்றவரே. (௨௫௯)

தலைமகள் இயற்பட மொழிதல்.

வளக்குங் குழமுலை யாயுயி ரோம்பு மகிழ்நர்கம்பாற்
கிளக்குங் கருணை யிலரா குதனங் கெடுவினைவா
னளக்குங் கனக மதிற்காழி நாத ரருளினெல்லாம்
விளக்குங் கதிரு ளாருகத லோர்தி விழிக்குற்றமே. (௨௬௦)

கனவுநலிபுரைத்தல்.

பூவலர் சோலைப் புகலிப் பிரானருள் போற்றியமுந்
நாவல ராதியர் நாமாயி னனைய வாங்கனவு
மாவலர் கோதைநல் லாய்நென்ன லாரிருள் வந்துவந்து
காவலர் மார்புதந் தார்விழித் தேனென் றுங்கண்டிலனே. (௨௬௧)

கவினழிபுரைத்தல்.

அன்பே யவாவு புகலிப் பிராற்கன்பு ளாரையுன்னி
யென்பே வெளிக்கொண் டிடமேனி வாடி யெழிலிழந்து
வன்பே யுருவமுற் றேனப் பிரானை வழுத்திலொரு
மின்பே யுருவமுற் றுளென்ப ராலென் வியப்பதிலே. (௨௬௨)

தலைமகள் தன்றுயர் தலைவற்கு உணர்த்தல்வேண்டல்.

சேவாய்நஞ் சண்ணைப் பிரானைச் சுமக்குந் திறத்தனுமோ
ரேவாய் விழியை வருத்தி யுருப்பந் தெடுத்துழன்ற
மாவாய் கதையுடன் யான்படும் பாடும் வருத்துரைத்துப்
பாவாய் வருந ரெவரோநங் காவலர் பாலடைந்தே. (௨௬௩)

நின்றுறை நீயே சென்றுரையென்றல்.

எப்போது நின்னு ளமர்வார்க்கொன் றேதவஞ் செய்துவர்யார்
செப்போது கொங்கைத் திருவனை யாய்திரு மாலொடயன்
முப்போது மேத்தும் புகலிப் பிரானெம் முதலிளஞ்சே
யொப்போது னன்பர்க்கு நீயே யுரைநின் னுளத்ததுவே. (௨௬௪)

அலர்பார்த்துற்ற அச்சக்கிளவி.

நல்லா ரொருவர்கற் றாற்றவு மாற்றிய நம்புகலி
வல்லா ரொருவ ரலர்தூற்ற வாற்றிலர் மற்றவரும்
பல்லார் களுநனி தூற்றலர் யானெப் படிபொறுப்பேன்
வில்லார் மதிநுத லாய்நினை தோறெழும் வெய்துயிர்ப்பே. (௨௬௫)

ஆறுபார்த்துற்ற அச்சக்கிளவி.

தோளா மணிசண்பை வாழ்வடு கேசன் றுணையடிக்கே
யாளா னவர்நம் புடைசார்ந் தியற்று மருண்மறந்து
வாளா விருப்பது கண்டுங் கொடிய வழியெனையுங்
கேளா தெழுந்தவர் பாற்செல்லு மாலென் கிளர்மனமே. (௨௬௬)

காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

நீரே நிலாமன மேயிறி தாகு நிலாமனமே
காரே கரும்பனை யேதுயில் கூவுங் கரும்பனையே
பாரே பரவலை யேமய றீய்ப் பரவலையே
வாரேகொள் வாரல ரேகாழி யார்க்கன்பர் வாரலரே. (௨௬௭)

தன்னுட் கையாறெய்திடுகிளவி.

பன்னக வேணிப் பிரான்காழி சூழும் பனித்துறைவாய்
நின்னுக முற்றும் பசந்தா யசைந்துகண் ணீருகுப்பாய்
[illegible]ன்னுக மேவி யகரும் பனையலர் மூழ்கிநிற்பாய்
புன்னுக மேனினை நீத்தகன் றுருமெப் புண்ணியரே. (௨௬௮)

தலைமகள் நெறிவிலக்குவித்தல்.

மன்னுங் கொடுமலந் தீர்ப்பார் புகலி மறந்துமற்றொன்
றுன்னுங் கொடுவினை யாரினங் காவலர்க் கொண்டொடியே
பன்னுங் கொடுவரி யாளி யரிகரி பப்பியிரு
டுன்னுங் கொடுநெறி வாரற்க நீயென்று சொல்லுகவே. (௨௬௯)

குறிவிலக்குவித்தல்.

பொறிவா யரவரைப் புண்ணியன் காழிப் பொருப்பணங்கே
நெறிவா யெமருட் சிலர்குறிப் பாலொன்ற னீருணர்வார்
கறிவாய் நறுஞ்சந் தனச்சாரல் வேரல் கலந்தபொழிற்
குறிவாய் வருத றகாதென்று கூறுநங் கொற்றவர்க்கே. (௨௭௦)

வெறிவிலக்குவித்தல்.

பாடுதற் கெண்ணிய யான்மல மாதி பறித்தருளிற்
கூடுதற் கெண்ணிய கோன்சண்பை யேத்துநர் கொள்ளுமின்ப
நீடுதற் கெண்ணி யவர்தரு நோய்நினை யாதுவெறி
யாடுதற் கெண்ணிய வன்னைக்கொன் றேதி யகற்றணங்கே. (உஎக)

பிறர் விலக்குவித்தல்.

புரியொன் றுகூழைநல் லாயன்பர் தம்மணம் போற்றியயான்
விரியொன் றுமற்றையர் தம்மணம் போற்றும் விதியுமுண்டோ
வரியொன் றுமேனி யான்காழி வெற்பி லரியையவாய்
நரியொன் றுபெற்றெழி வாருமுண் டோவிந்த நானிலத்தே.(உஎஉ)

தாவரை வரைவெதிர்கொள்ளுவித்தல்.

தீங்கோய் புகலிச் சிவனு ருமையொடு சேர்ந்துறையு
மீங்கோய் மலையன் றிருஞ்சுனை வீழ வெடுத்தளித்தார்
தாங்கோய் வருநசை யொடுறு போது தவாகமரென்
பாங்கோய் வரைவெதிர் கொண்டிடு மாறு பகருகவே. (உஎங)

வரைவுகடாதல்.

வினவிய செவிலிக்கு மறைத்தமை விளம்பல்.

வலநீர் விறற்கழ லோயன்னை யென்னோநம் மாதர்முக
நலநீர் மெலிவுற்ற தென்னென வென்ன னவிற்றியசிற்
றிலநீர் புரான்சண்பை சூழ்கடல் வாய்ப்புக்க தென்றுவிழிக்
குலநீர் கவிழ்ப்பமெய் வாடின ளாலென்று கூறினனே. (உஎச)

அலரறிவுறுத்தல்.

நன்மாலை கொன்றையுந் தும்பையு மாக்கிய நம்பனொன்பு
வன்மாலை யும்புனை வார்காழி வாணர் வரையிறைவா
தன்மாலை யன்றி யொருமத வேள்பல் சரந்தொடுக்க
நின்மாலை யுற்றவட் கூரலர் சூழ்ந்து நெருங்கியதே. (உஎரு)

தாயறிவுணர்த்தல்.

நன்கண்டு மாறடி யேற்கருள் வார்நது நாவன்மலர்ப்
புன்கண்டு நீழலி னூர்சண்பை நாட்டுப் புனிதவன்னை
மின்கண்டு தாழு மருங்குனல் லாண்முலை மேற்பரந்த
பொன்கண்டு கெட்டுயிர்த் தாளினி யாட்கெங்ஙன் புக்கதென்றே. ()

வெறியச்சுறுத்தல்.

அசத்துக் கிரங்குகி லார்காழி வாழு மவரெனவோ
ரசத்துக் கிரங்குகி லாளாயி னுனொங்க ளன்னையுநின்
வசத்துப் படுமொரு மாங்குயில் சோர்ந்து மயக்கமுற்ற
வசத்துப் பதைத்தல்கண் டாள்வெறி யாடன் மதித்தையனே. ()

பிறர் வரைவுணர்த்தல்.

பண்ணவ ரேத்து குருலிங்க சங்கமம் பற்றுபதிக்
கண்ணவர் காழிக் கழுக்குன்ற மால்வரைக் காவலமுன்
விண்ணவ ரத்திரு மாதையிச் சித்த விதம்பொருவ
மண்ணவ ரித்திரு மாதையிச் சித்து மயங்குவரே. (உஎஅ)

வரைவெதிர்வுணர்த்தல்.

முருகோடு முன்ன முனிந்தேற் றமர்த்தவெம் மொய்குலத்தோர்
திருகோடு நிற்பது தீர்ந்துநன் கேற்றுச் சிறப்பளிப்பா
ரிருகோடு கோட்டுக் களிற்றாய் வரைவென் றெழுதரினீ
குருகோடு வண்டுறங் குந்தடங் காழியெங் கோன்வரைக்கே. (உஎகூ)

வரையுநாளுணர்த்தல்.

ஆருற்ற வேணிக் கமலர்பொற் றேணி யமலர்வெற்பிற்
சீருற்ற கோதைக் குழல்வேட்கு நாளிது தேர்ந்துகொண்மோ
காருற்ற சோலைக் கணிபூ மலர்ந்து கலைமதியொன்
றாருற்ற போதல்ல வோமணங் காட்டுமெம் மூரண்ணலே. (உஅ0)

தலைமகளறிவு தலைமகற்கு அறிவுறுத்தல்.

விழியேறு நெற்றி யுடையார் கொடியில்வெள் ளேறமைத்தார்
மொழியேறு சீர்கெழு சண்பைநண் பாமுழு முத்தமுலை
யுழியேறு பீருங் கழலும் வளையு முணர்ந்துனக்குப்
பழியேறு மென்று மறைத்தா ளெனையும் பசுங்கொடியே. (உஅக)

குறிபெயர்த்திடுதல்.

பொருவா ரிலாத புயத்தார் புகலிப் புராணர்வெற்பின்
மருவார் தொழுங்கழ லாயிப் பொழிலமர் மாதவிப்பா
லொருவார் பலரும் வருவா ரணிமையி னேவிமணிக்
குருவார் நகையொடு செல்லுதி செய்மைக் குறிகுறித்தே. (உஅஉ)

பகல்வருவானை இரவுவருகென்றல்.

கதிவாய் விருப்பங் கழலா தெனக்குங் கடைக்கணித்த
நதிவாய் சடையர் கொதிவாய் மழுவர் நயந்தமரு
திதிவாய் புகலிப் பதிவாய் மடந்தை நிகரின்முக
மதிவா யமுது பகல்வா யடைவதெவ் வாறண்ணலே. (உஅங)

இரவுவருவானைப் பகல்வருகென்றல்.

உகல்வாய் வினையுடை யேன்யா னெனவெனக் கோங்கருள்செய்
மிகல்வாய் புகலி நகுவடு கேசன் வியன்சிலம்பி
னிகல்வாய் களிற்றன்ன வேமாதர் செவ்விள நீரிரண்டும்
பகல்வா யடையினன் றேநல மாய பயன்றருமே. (௨௮௪)

பகலினு மிரவினும் பயின்று வருகென்றல்.

புகலும் வரவுஞ் செலவுமில் வேறு புரோசான்பு
நகலும் மிரவுநர் பாலுறு போழ்து நவிலினென்றே
விகலு மரவுந் தொழுமல்கு வாளின் பினிதடையப்
பகலு மிரவும் பயின்றே வருக பகட்டண்ணலே. (௨௮௫)

பகலினுமிரவினும் அகல்வனென்றல்.

எதிலர் வாயல ராம்பக லென்பவளி யேற்றருளுஞ்
சூதிலர் கண்ணல ராமிரு ளீவரிற் றேன்றமிரு
போதில ரென்னும் புகழ்மேவன் னுலற் புதர்வலப்பான்
மாதிலர் பிட்டுக்கு மண்சுமந் தார்சண்பை மால்வரைக்கே. (௨௮௬)

உரவோனுடூழ நங்குலனுமரபும் புகழும்வாய்மையுங்கூறல்.

பொன்னொடு போற்றும் புகலிப் புராணர் புகழ்ப்பொருப்பிற்
கொன்னொடு வேல்வலங் கொண்டுதன் டாவிறல் கொள்பவநி
னன்னொடு மூறுங் குலனு மரபு நகுபுகழு
மன்னொடு மெய்யு மணஞ்செயு மாதை மணஞ்செயினே. (௨௮௭)

ஆறுபார்த்துற்ற அச்சங்கூறல்.

வேட்டுக் குளிர்நகை யாளின்ப நீவரல் வேலவவென்
பாட்டுக் கருளும் பரன்காழி நாதன் பசும்பொன்மன்ற
மாட்டுப் புலியர வோவழி நேர்புலி வல்லரவு
காட்டுக் களிறு நமாவத்துக் சாத்த களிறலவே. (௨௮௮)

ஆற்றத்தன்மை ஆற்றக்கூறல்.

பச்சை மயிலொரு பாலுடை யாயெனும் பையரவக்
கச்சை யரைக்கசைத் தாய்தென்றல் சீறுங் கலந்தெனமே
னிச்சை முழுதுமென் னன்பரெண் ணுதமை யென்னெனும்வண்
கொச்சையுண் ணூரி னழும்விழு மோரெங் குலக்கொழுந்தே. (௨௮௯)

காவன்மிகவுரைத்தல்.

நீங்கும் பொழுதுகொண் ணுகாது தன்னை நினைப்பித்தென்னை
வாங்கும் பொழுதுட் குறித்த பிரான்சண்பை மால்வரைவா
யோங்கும் பொழுது வறிதாக்கு வாய்மை யுறவணைத்துத்
தூங்கும் பொழுதும் விடாரன்னை மாரொரு தோகையையே. (௨௯௦)

காமமிகவுரைத்தல்.

கொட்கும் புலனுடை யேனணர் தீர்க்குங் குழகர்சண்பை
நட்கும் பயனடை யார்போற் கலங்குவ னல்லமுது
முட்கும் வருக்கைச் சிறுகோட்டுத் தூங்கு மொருகனிபோற்
பெட்கு முயிர்சிறி தாயினுங் காமம் பெரிதையனே. (௨௯௧)

கனவுநலிபுரைத்தல்.

நனவே யெனக்கருள் வார்காழி வாணர் நகுவளைவாய்ப்
புனவே யடுவளைத் தோளா ளிரவிற் புகுந்துயிலிற்
கனவே சிறந்ததென் பூளல ரோவலிற் காணுமதை
யுனவே கொடியதென் பாளிடை நீங்கலி னுத்தமனே. (௨௯௨)

கவினழிபுரைத்தல்.

வருமந்த மாருத முன்றி லுலாஞ்சண்பை வாணரெனைப்
பொருமந்த காரம் புடைப்பா ரருளுறு புண்ணியர்பாற்
றருமந்த மாதவ மெய்தார் படைத்த தனம்பொருவ
வருமந்த மேனி யழகண்ண லேகொள்ளை யாயினதே. (௨௯௩)

ஒருவழித்தணத்தல்.

தன்பதிக்ககற்சி தலைவன்சாற்றல்.

கரும்பே கமுகு கமுகேதென் னென்னுங் கழனியெம்மூ
ரரும்பே பொருமுலை யாய்குறை யொன்றுண் டதுமுடிப்பான்
பொரும்பே ரடல்விடை யான்காழி யூர்வழி போயுங்களூர்
விரும்பேர் மனையிதழ் மூடித் திறக்குமுன் மேவுவனே. (௨௯௪)

மென்சொற்பாங்கி விலக்கல்.

இடைக்குறை யுள்ள விவள்குறை யன்றிமற் றேதுகுறை
விடைக்குறை கொட்டில்லை குந்தஞ்செய் தோனிண்டை மேவியபா
சடைக்குறை முத்தி னழகுசெய் சண்பை யடைவழகே
படைக்குறை யொன்னலர் மார்பாக் கியவிறற் பார்த்திபனே. (௨௯௫)

தலைவன் நீங்கல்வேண்டல்.

முடியாளை வேய்ந்த பெருமான் புகலி முழுமுதல்வ
னடியாரை நீங்கி யிருக்கினுங் கொங்கை யடர்மருங்குற்
றுடியாளை நீங்கி யிருக்ககி லேனின்னுஞ் சொல்லுவதென்
கொடியாளை சூழெழி லின்றேசென் றிங்குக் குறுகுவனே. (௨௯௬)

தலைவனைப் பாங்கிவிடுத்தல்.

என்றார் கொடிமதிற் காழிப் பிரானையெண் ணாதவரின்
மென்றார் மலர்க்குழல் சோர்வது யான்சொல்ல வேண்டுங்கொலோ
குன்றார் முலையின் கொழுநர்தம் மூர்க்கொரு கோள்குறித்துச்
சென்றா ரெனுமுனம் வந்தா ரெனவந்து சேரண்ணலே. (௨௯௭)

பாங்கி தலைவிக்கு அவன்செலவுணர்த்தல்.

தொடையேறி வண்டு துயில்குழ லாய்துய ராதிகேள்
விடையேறி காரிய மொன்றறப் பான்சங்கம் வெண்முத்தநீர்
மடையேறி யீனும் புகலிசென் றார்குழை வாயுங்கள்கட்
கடையேறி மீளுமுன் னேவரு வேனென்று காவலரே. (௨௯௮)

தலைவி நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

நன்றோது நூல்பல வோர்ந்தார்க்கு மீது நலந்தருமே
துன்றோது பங்குடை யார்சண்பை நாயகர் தோளமர்வி
லொன்றோது மென்பய னுமெனுந் தோள ருனைப்பிரியே
னென்றோது முன்பிரிந் தார்தெளிந் தாரிடத் தென்பிழையே. (௨௯௯)

சென்றேனிடலிற் காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

விரைமே விரவல ரேயன்னை மாரும் விரவலரே
கரைசூழ் கருங்கழி யேயூ சலர்ப கருங்கழியே
திரைசால் சிறைக்குரு கேயெளி யேன்வெஞ் சிறைக்குருகே
வரைநீர்வெள் வார்க்குரை யேசண்பை யாரையுள் வார்க்குரையே. ()

தலைவியைப் பாங்கி ஆற்றுவித்தல்.

பாசங் கொடுவருந் தாதென்னை யாளும் பரன்புகலி
நேசங் கொடுதுதிப் பார்நகர் நின்று நிகழ்குடிஞை
யோசங் கொடுமுத்த முந்துதல் பாரவை யூரின்மௌவல்
வாசங் கொடுவரல் பார்மாத ராய்மந்த மாருதமே. (௩௦௧)

நெஞ்சுநினைந்திரங்கல்.

கஞ்சந் தொடர்ந்து வருங்கழ லார்பின் கனிந்துதொடர்
நெஞ்சந் தொடர்ந்துடன் சென்றது வோவிடை நின்றதுவோ
வஞ்சந் தொடர்ந்துபின் மீண்டது வோவன்றி மாண்டதுவோ
நஞ்சந் தொடர்ந்து பொலிகளத் தார்சண்பை நாட்டகத்தே. (௩௦௨)

நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

மஞ்சே பொருகளத் தார்காழி வாணர் வரையிலெனை
நஞ்சே யெனவெறுத் தஞ்சேலென் னார்வழி நண்ணியவென்
னெஞ்சே யவரென்சொன் னாரது கேட்டபி னீயென்சொனாய்
வஞ்சே புளார்கொ லிலார்கொலெற் கோது மறையொழித்தே. (௩௦௩)

கடலொடு புலம்பல்.

அருந்திய நஞ்சமுன் காழிப் பிரானுக் கருளியநீ
வருந்திய வெற்கெது செய்யாயென் கேள்வர்வை வேல்வலத்திற்
பொருந்திய னாக்கி முருகனென் றெண்ணினை போலுமவர்
திருந்திய தேர்செல் வழியழித் தேறுந் திரைக்கடலே. (௩௦௪)

ஆற்றொடு புலம்பல்.

மூவல்செய் வார்புனல் சூழுமை பாறு முதுகுன்றம்வெண்
ணாவல்செய் வார்நிழல் மேய பிரான்சண்பை நாட்டினின்று
மோவல்செய் வார்நுரைத் தூசான் மறைத்திங் கொழுகுவையெற்
காவல்செய் வார்தொழில் கூறற்கு நாணிக்கொல் காவிரியே. (௩௦௫)

புள்ளொடு புலம்பல்.

பிரியா ரெவர்கொல் கொழுநரை யோர்வரைப் பெண்ணணன் றியாற்
கரியார் புகலிநல் லாரெனை நோக்கி யசிப்பரென்னே
வரியார் சிறையளி காளன்றில் காண்மகி ழோதிமங்கா
ளரியார் பிரிவரி யாராக வாற்று முறுதவமே. (௩௦௬)

கையறுகிளவி.

மடலே பொலிகொன்றை மாலிகை யான்வழுத் தேனையுங்கை
விடலே துணிவெனக் கொள்ளாத வன்சண்பை மெய்ந்நகர்சூழ்
கடலே கழிக்கரை யேகைதை யேகுளிர் கானன்மணற்
றிடலே தலைவர்சொல் சூளுற வாலுயிர் தேம்புவனே. (௩௦௭)

கூடலிழைத்தல்.

விழிக்குந் திருநுத லான்கொடி யேன்வெவ் வினையனைத்து
மழிக்குந் திறலுடை யான்காழி சூழ்துறை யாய்சுவைத்தேன்
மொழிக்குங் குமமுலை யாள்விரல் கன்றவெண் முத்தமணற்
சுழிக்குங் கழிக்கு மொழிக்குங்கண் ணீரென்று துன்புறுமே. (௩௦௮)

சூளுறவு பொய்யென்றல்.

மெய்த்தா ரிதழியர் வேணுபு ரேசர் விரிதுறையன்
புய்த்தார்வெள் ளோதிமஞ் சான்றாக முன்ன முனைத்திடுசூள்
பொய்த்தா ரவர்வருந் தாதிருந் தாது போற்றிமெய்யென்
றெய்த்தார் வருந்துவ ரொன்றானன் றான்முன் னெழுத்தியலே. ()

மடமைகூறல்.

பெருகுறு நீர்வெண் மதிற்காழி யாருண் பெருவிடம்போற்
கருகுறு போதடி சூழ்பாம்பு மாவுங் கடந்தளியே
னருகுறு வார்பொருட் டிம்மெலி வோவின் னும் யானடைவேன்
முருகுறு கூழைநல் லாய்மட வோரிது முன்னுவரே. (௩௧௦)

தன்னுட்கூறல்.

புரிதரு செஞ்சடை யார்காழி நாதர் பொருப்பர்தந்த
விரிதரு வெப்ப மவரூர் வழிவரு மென்புனல்யாற்
றிரிதரு மாறு படிவோமவ் வீர்ம்புன லீர்த்துவரு
மரிதரு பைந்தளிர் போர்ப்போகம் மேனி யடங்கலுமே. (௩௧௧)

பாங்கி தலைமகட்குத் தலைவன்வருந்தமையுணர்த்தல்.

கண்பொழி நீருந் தனிமையும் பீருங் கழல்வளையும்
பண்பொழி வாய்மயி லேயினி யேதுநின் பாலுணர்மோ
விண்பொழி நீர்வைத்த செஞ்சடை யார்விளங் கும்புகலி
நண்பொழி யார்மணிப் பொற்றே ரொடுமிங்கு நண்ணினரே. (௩௧௨)

வந்தோன்றன்னொடு பாங்கி நொந்துவினுதல்.

நனவி னுணர்ந்திலி ராயினு மெங்க ளணங்கொடியைக்
கனவி னுணர்ந்திருப் பீருண்மை யேயெனிற் கண்டனிரோ
சினவி னுதன்முலைப் பீருங்கண் ணீருமுட் சேருந்துன்பு
மனவி னிடையர் கழுமலத் தார்வரை மன்னவரே. (௩௧௩)

தலைவன் பாங்கியொடு நொந்துவினுதல்.

வீழ்வது கண்முத்த மோமுலை மேலணி வெண்முத்தமோ
சூழ்வது பாயல ரோவயல் வாய்நடுத் தோயலரோ
போழ்வது மாலைகொல் வேலைகொ லோது புலையடியேன்
வாழ்வது செய்த பிரான்காழி நாதன் வரையணங்கே. (௩௧௪)

பாங்கி தலைவியை யாற்றுவித்திருந்த அருமைகூறல்.

செயிர்முடி யாவிதந் தீயோர்க் கருள்சண்பைச் செல்வர்துவள்
பயிர்முடி யாவிதம் பெய்மழை போலப் பரவருளான்
மயிர்முடி யாவிதம் பொன்போர்த் தெழுகொங்கை மங்கைக்கியா
னுயிர்முடி யாவிதங் காத்தேன் வருத்தமுற் றுத்தமனே. (௩௧௫)

வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிதல்.

என்பொருட் பிரிவுணர்த்து வந்நிழைக்கென்றல்.

ஒருவா வளச்சண்பை யோவார் கவுணியர்க் கோங்குபைம்பொன்
றிருவா வடுதுறை யிற்கொடுத் தார்தந் திருவருளான்
மருவா வருஞ்சுரம் போய்வரு வேனுங்கண் மங்கைகொங்கைப்
பொருவா விலைகொண்டு மாதே புகறியப் பூங்கொடிக்கே. (௩௧௬)

பாங்கி நின்பொருட்பிரிவுரை நீயவட்கென்றல்.

தாயே யனைய கருணைப் பிரான்றிருச் சண்பைநகர்
போயே வருவல் புகறியென் பாய்புன்மை பூண்டுழலும்
பேயே யெனினும் பிரிவுரை யோதவுட் பேணுங்கொலோ
நீயே யுரைநின் பிரிவெங்கள் வாணுத லேரிழைக்கே. (௩௧௭)

நீடேனென்றவன் நீங்கல்.

தொடைநிலை வேணிப் பிரான்கூடல் வாய்ச்சொன்முற் றாக்குறுநா
ளிடைநிலை யெய்தி னுடனெய்த லாமற் றிருநிலையும்
படைநிலை நோக்கி கழுத்திற்பொன் னேறப் பசும்பொனுங்கள்
கடைநிலை யிற்குவிப் பன்சென்று மீளுவல் காழிமட்டே. (௩௧௮)

பாங்கி தலைமகட்குத் தலைவன்செலவுணர்த்தல்.

வலம்புரி நேர்நின் கழுத்திற்பொன் னேற்றியுன் வண்ணமுலைக்
குலம்புரி யும்பொ னிறக்கிடு பைம்பொன் கொணர்வதற்கே
யுலம்புரி தோளன்ப ரின்றுசென் றூர்மன மொன்றுநன்று
னலம்புரி காவற் கமைத்தரன் காழி நறுநுதலே. (௩௧௯)

தலைமகளிரங்கல்.

சீரார் கவுணியர் போற்பாலை நெய்தல் செயவுமென்போ
ரோரார் மயில்செய வுங்கற் றுளார்கொ லிறைபுகலித்
தாரார் புயத்தர் தமையு மெமையுந் தழீஉந்துயர
மோரார் பொருள்குறித் தேசுரம் போயின தொத்ததன்றே. (௩௨௦)

பாங்கி கொடுஞ்சொற்சொல்லல்.

கயலார் புனற்பல் வயலார்தென் காழிக் கடவுள்வெற்பில்
வியலார் மயிலனை யாயார் பொருட்டன்பர் மேவியதோ
ரியலார் மழைக்க ணனன்மெய்ம்மை யாக விரங்குவையே
லயலா ரறியவுங் கூடுமன் றோநின் னகத்ததுவே. (௩௨௧)

தலைவி கொடுஞ்சொற்சொல்லல்.

அண்ணலென் பார்துயர் நண்ணு வகையரு ளண்ணல்வரைப்
பெண்ணு தாஞ்செய் பிராற்பணி யாரிற் பிறர்துயர
மெண்ணு மனமு மனமாகண் ணோட்ட மிலாதகண்ணுங்
கண்ணு வவர்பிறப் பும்பிறப் பாசண்பைக் காரிகையே. (௩௨௨)

வருதுவர் மீண்டெனப் பாங்கி வலித்தல்.

காழியம் மானைக் கழுக்குன்றிற் போற்றுங் கழுகுமன்று
வீழியொண் வாய்மயில் வீண்கழு கொன்றுதன் மென்பெடைகற்
பூழிவெங் கான்வெயில் சாரா திறகுட் புகப்புரிதல்
வாழிகண் ணுற்றுமப் பாலே குவார்கொனம் மன்னவரே. (௩௨௩)

பருவங்கண்டு பெருமகள்புலம்பல்.

கதிக்கும் புகலிப் பிரான்றிரு நீற்றிலிக் கானகத்துத்
திதிக்குந் தளவம் விளர்த்தன கொன்றை சிவந்தனமெய்
பதிக்கு மவன்மெய் வலத்தி னிடத்திற் பசந்தனதோண்
மதிக்குங் களத்திற் கறுத்தன காரன்பர் வந்திலரே. (௩௨௪)

இகுளை வம்பேன்றல்.

மருவ மருவி னிக்கும் பிரான்சண்பை வாணர்வெம்மை
யொருவ வருவி மழையெனச் செய்யுளொன் றோர்புலவன்
றிருவ முறச்செயப் பெய்ததென் றோதுந் திசைமுற்றுங்கார்ப்
பருவ மிதுவெனல் வம்பேநம் பேர்கொன் பனிமொழியே. (௩௨௫)

இறைமகள் மறுத்தல்.

நனையீன் றனபகங் கொன்றைக டோன்றி நகமலரு
முனையீன்ற முத்தலை வேலண்ணல் காழி முதுகுன்றின்மின்
றனையீன்ற கார்ப்பருவம்பொய்ம்மை யாலெனச் சாற்றுநின்சொ
லெனையீன்ற தாய்வந்தி யென்னுஞ்சொற் போலு மிளங்கொடியே. ()

அவர்தூதாகிவந்தடைந்தது இப்பொழுதெனத் துணைவிகூறல்.

நீர்வந்த தோணி புரத்திசர் வெற்பி னிகழ்பருவக்
கார்வந்த தென்று கருதினை யேனங் கடைமறைக்கும்
பார்வந்த பொன்னொடு மார்வந் தவாதன்பர் பன்மணிப்பொற்
றேர்வந்த தோதநம் மூர்வந்த தாலித் திருமுகிலே. (௩௨௭)

தலைமகள் ஆற்றல்.

வழியே யறநல் வழியே யுலகம் பரிப்பவர்சொல்
விழியே யலர்செயு மாறெழுங் காழி விமலர்செவ்வாய்
மொழியே யெனத்துணிந் தேனினி முன்னமெலன் மூன்னுகடற்
குழியேய் தரக்கொள் புனன்மான் குளப்படி கொள் புனலே. (௩௨௮)

அவன் அவட்புலம்பல்.

கார்கொடி தென்னுங்கொல் கூட்டு ருது கவிழ்க்கும்விழி
நீர்கொடி தென்னுங்கொ லென்னைச் சுமந்து நிகழ்தருமித்
தேர்கொடி தென்னுங்கொ லூர்கொடி தென்னுங்கொ றீரரிய
நார்கொடி தென்னுங்கொ னர்மான் புகலி நறுநுதலே. (௩௨௯)

தலைமகன் பாகனொடுசொல்லல்.

ஆரோடு கொன்றையுந் தும்பையுஞ் சூடு மழகரம
ரேரோடு வாழ்வயற் காழியில் வாழி யியல்வலவா
பீரோடு சிந்துகண் ணீரோடு வாடுமொர் பெண்முனமிக்
காரோடு முன்னநந் தேரோடு மாறு கருதுகவே. (௩௩௦)

தலைமகள் மேகத்தோடு சொல்லல்.

தெண்ணீர் பருகி யெழுமுகில் காணந் திருந்திழைமு
னண்ணீர் நணுகி லிறையவர் காழிநண் ணாரிலிரு
கண்ணீர் பொழிபுமவ் வெங்கீ ரமலைகைந் நீர்கிகர
மண்ணீ ருலகெனப் போர்க்குமொண் டேரு மறிதருமே. (௩௩௧)

பாங்கிவலம்புரிகேட்டு அவன்வரவறிவுறுத்தல்.

வலம்புரி யேற்கு நலம்புரி வார்வண் டுழாயணிகா
வலம்புரி யேமெய்க் கிடுவடு கேசர் வரைகினக்க
வலம்புரி யேதமொன் றுண்டுகொ லோவன்பர் வந்தனர்வெள்
வலம்புரி யேயினி தார்ங்கின்ற தோர்கொச்சை மாமயிலே. (௩௩௨)

வலம்புரி கிழத்தி வாழ்த்தல்.

வள்ளிய வன்பர் வரவெனக் கோதியென் வான்றுயரந்
தள்ளிய சங்கமங் கம்புளை வார்திருச் சண்பைவள
ரொள்ளிய ஞானசம் பந்தப் பிரான்மு ழொலித்தல்செயும்
வெள்ளிய முத்தின் றிருச்சின்னம் போன்று விளங்குகவே. (௩௩௩)

தலைமகன்வந்துழிப் பாங்கி நினைத்தமைவினுதல்.

நடத்தே பயில்கழ லார்சண்பை நாடன்ன நங்கைகொங்கைக்
குடத்தே நிறைந்தபொ ளேக்காது வேறுபொன் கொள்ளநெடுங்
கடத்தேசென் றீருண்டு கொல்லோவம் மாதுங் கலங்கலினெஞ்
சிடத்தே பயிறல் வலத்தே யயில்கொ ளிறையவரே. (௩௩௪)

தலைவன் நினைத்தமைசெப்பல்.

படந்தொறுஞ் செம்மணி வாய்ப்பணி பூண்பரன் பங்கயப்பூந்
தடந்தொறு மன்ன மலிசண்பை நாடன்ன தாழ்குழலோர்
திடந்தொறு மேவிவெந் தீவினை யேனனி சென்றசென்ற
விடந்தொறு நீநின் மடப்பாவை யோடு மியங்கினையே. (௩௩௫)

தலைவன் ஆற்றுவித்திருந்த அருமைவினுதல்.

கன்னு ருரித்தது போலென்னை யாண்ட கருணைப்பிரான்
றுன்னார் மதிலொரு மூன்றுஞ்சுட் டோன்சண்பைத்தொல்வரைவாய்ப்
பொன்னு ரணிமயில் யானும்பி னின்றங்குப் போகியபி
னென்னு ருயிராயெவ் வாறாற்று வித்திங் கிருந்தனையே. (௩௩௬)

தலைவியைப் பாங்கி ஆற்றுவித்திருந்த அருமைகூறல்.

கடல்சூழ் புகலிப் பெருமான் றிருநுதற் கட்பொலிவை
யடல்சூழ்வை வேலிறை வாசிறி தோதி யலர்ப்பகழி
யுடல்சூழ வதுசற் றொழித்துநின் வாய்மை யுரைத்தளித்தேன்
மடல்சூழ் கருங்குழல் வெண்ணகைச் செவ்வாய் மயிலினையே.

வரைவுமலிவு.

காதலன்முலைவிலைவிடுத்தமை
பாங்கி காதலிக்குணர்த்தல்.

ஆரு ரடங்க முனங்குண்டை யூர்நெ லடங்கவுய்த்த
காரூர் குறளிற் புகலிப் பிரான்விற்ற கர்த்தெடுத்தாங்
கேரூர் களிறு மிசையேற் றுபுவந் திறக்கினநம்
மோரூர் முலைவிலை யென்றன்பர் நல்குபொன் னெண்ணுதலே. ()

காதலி நற்றயுள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளல்.

பொன்று வளமைப் புகலிப் பிரான்மணம் பூண்டுமுகின்
மின்று விமயம் புகுதரு கான்மகிழ் மேனையைப்போற்
குன்று விறலுடை யார்மணம் பூண்டு குறுகினம்மூர்
நன்று மணவணி கண்டாய் மகிழ்தரு நம்பினுமே. (௩௩௯)

பாங்கி தமர்வரைவெதிர்ந்தமை தலைமகட்குணர்த்தல்.

மேற்று ரகையி னரும்பார் பொழிற்சண்பை வித்தகர்வெண்
ணீற்று ரடல்விடை யேற்று ரருளி னிறைமகிழ்விற்
போற்றுர் முடியிட றுங்கழ லார்தந்த பொன்முழுது
மேற்றுர் நமரினித் தூற்று ரயலவ ரீர்ங்கொடியே. (௩௪0)

தலையகள் உவகையாற்றது உளத்தொடுகிளத்தல்.

அரவெழுந் தார்க்கு மவிர்சடை யார்சண்பை யாளர்வெற்பி
லுரவெழுந் தார்க்கு முருவுடை யார்கம தாரகத்தே
வரவெழுந் தார்க்கும் பகலே யிகலின் மணமுரச
மிரவெழுந் தார்க்கு முருவ மிலார்முர செள்செயுமே. (௩௪௧)

தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தல்.

மன்னும் புகலிப் பிரான்கட வூரில் வழுத்தொருவற்
றுன்னுங் கொடுஞ்சம னைத்தெறல் போலச் சுடரிலைவேன்
மின்னுங் கரத்தரிம் மாதுயிர்க் கூற்றம் விலக்கினரென்
பன்னுந் திறத்த தவர்வாழ்க வாழ்கவிப் பாரென்றுமே. (௩௪௨)

தலைவி மணம்பொருட்டாக அணங்கைப்பராநிலைகாட்டல்.

செய்யே மலிசண்பை யார்பாற் கவுரி திருவடிகண்
மொய்யே ருருக்கு மணிபணிந் தாங்கிம் முதுகுன்றின்வாய்
மையே பொலிகண் மணப்பொருட் டாக மகிழ்ந்தணங்கைக்
கையே குவித்துப் பரவுதல் காண்கநின் கண்விடுத்தே. (௩௪௩)

பராநிலைகண்டதலைவன் மகிழ்தல்.

நாதன்மை தாய களத்தான் புகலி நகுவரைமா
னேதன்மை சானம் மணம்பொருட் டாக வுவந்தணங்கைத்
தீதன்மை மேவ மலர்தூய்ப் பராவுத றேர்தரினங்
காதன்மை தானெஞ்ச மேவஞ்ச மேயிக் கடலகத்தே. (௩௪௪)

அறத்தொடுநிற்றல்.

கையறுதோழி கண்ணீர் துடைத்தல்.

ஆலத்தின் கீழுறை வார்காழி நாத ரருளனையாய்
கோலத்தின் கிள்ளை குளிர்மொழி பேசுங் குலவுபொழில்
காலத்தி னன்மலர் நல்கும்பந் தாடுங் கடிப்புமுண்டு
நீலத்தின் முத்தம் பிறப்பதற் கேதுவெ னீயுரையே. (௩௪௫)

தலைமகள் கலுழ்தற்காரணங்கூறல்.

பூண்பது வாளர வாக்கிதென் காழிப் பொருப்பிறைவற்
காண்பது நாமது காரண மாகக் கரிகுழைத்து
மாண்பது மேவப் புனைபூங்கை யோவும் வளையென்றொரீஇ
யேண்பது மாதனி போல்வாங் கலுழு மிருவிழியே. (௩௪௬)

தலைமகன் தெய்வங்காட்டித்தெளிப்பத் தெளிந்தமை எய்தக்கூறல்.

பொன்னே பொருசடை யார்காழி நாதர் புகார்த்துறைவாய்
மின்னே ...ற்றெய் வதங்காட்டி யன்பர் விரித்ததெல்லாங்
கொன்னே பலவென் றிருந்தேன் கயல்கொல் குருகினொடாங்
கென்னேபு... கைதையு முண்டோது மோகரி யென்செய்வனே. ()

தலைவன் இகந்தமை இயம்பல்.

போழுங் கு...ளிர்மதி சூடும் பிரான்புக லித்துறைவாய்
வாழுந் தலை...ர் கலந்தவந் நாளங்கு வைகுகொலை
சூழுங் குருகு கரியுரை யாமை துணிந்தனரி
லாழும் படியெனை நீத்தடைந் தார்த மகணகரே. (௩௪௮)

தோழி இயற்பழித்துரைத்தல்.

மேதக் கவர்புக ழுங்காழி மேய விறல்வடுக
நாதக் கடவுளை நண்ணுரி னீதுயர் நண்ணமயி
லேதக் கனமு னிசைத்தயர்ந் தார்பின்ன ரென்னிலிவ
ரோதக் கவர்மிக் கவர்யா ரிவரி னுணர்தரினே. (௩௪௯)

தலைமகள் இயற்பட மொழிதல்.

அடியார் கருத்தின் படியார் பிறைகொண் டலங்கரித்த
முடியார்நஞ் சுண்டு முடியார் புகலி முதுகிரிவாய்
வடியார் மலர்க்குழன் மாதேமுற் றூரு மறந்ததலுங்
கொடியா ரெனினு மவரே யெனக்குக் குலதெய்வமே. (௩௫௦)

தெய்வம்பொறைகொளச் செல்துவமென்றல்.

நொதுமல் ரல்லர்தஞ் சூண்மறந் தாரென்று நோதலுறப்
புதுமலர் மாலைப் புயத்தாரைச் சிறல் பொறுத்தியென்று
விதுமலர் வண்முகத் தாயெழு வாவப்பி மென்புழுகு
மதுமலர் தூவிப் பணிவாம் புகலி வடுகனையே. (௩௫௧)

தலைவி இல்வயிற்செறித்தமை இயம்பல்.

கற்றைச் சடையுடை யான்காழி நாதன் கயிலைவரைச்
சுற்றைப் புனைபொழி லூடுசென் றூடற்க தோகையென்று
ளிற்றைத் தினமன்னை யெய்த்தனள் போலுமெய் யேறியபி
ரொற்றைத் திகிரியுள் ளார்மாத ராயி துணர்ந்திலரே. (௩௫௨)

செவிலி கனையிருளவன்வரக் கண்டமைகூறல்.

மைவாய் விழியொரு பாலார் புகலி மணிவரைப்பாற்
கைவாய் வடிநெடு வேலோடு வந்துநங் கானைநிற்கப்
பைவா யரவல்கு லாய்தா யிருணடுப் பார்த்தற்புதத்
தைவாய் முருகென் றெழிந்தா ளதுநந் தவப்பயனே. (௩௫௩)

செவிலி தலைமகள்வேற்றுமைகண்டு பாங்கியைவினுதல்.

கனங்காவல் கொண்ட குழலாய் பொழிலெழிற் காழியினெ
மனங்காவல் கொண்ட பெருமான் வரையில் வயங்குதிணை
புனங்காவ னீத்தபின் மெய்வேறு பட்டுநம் பொன்னைகள்
யினங்காவ லோவி யொழிவதற் கேது வியம்புகவே. (௩௫௪)

வெறிவிலக்கல்.

சொல்லவந் தீரிக் குடில்வா யரன்சண்பை துன்னலரிற்
பல்லவந் தீர்தொம் பரின்மெலி வாளுட் படர்தருநோய்
வெல்லவந் தீர்கொல் வெறிவேல ரேயிவ் வெழுந்தகை
கொல்லவந் தீர்கொல் சொலவேண்டுங் கோபங் கொளாதெனக்கே. ()

வெறிவிலக்கியவழிச் செவிலி தோழியைவினுதல்.

குறியாட்டை மன்று ணவில்வார் புகலிக் குழகர்வெற்பிற்
செறியாட்டை யென்னினு நீகண்டு ளாய்கொ லிருந்திழையே
மறியாட்டை யீர்ந்து முருகனுக் கீந்து மங்கையுய்ய
வெறியாட்டை யாற்றிடுங் காற்றடுத் தாய்சொல் விளைந்ததென்னே. ()

தோழி பூத்தருபுணர்ச்சியால் அறத்தொடுநிற்றல்.

அரனூர் புகலிக் கடற்றுறை வாய்வண்ட லாட்டிற்கைதை
வாளூர் மடல்குரு கென்றனள் யான்மட லென்றனனென்
சாரூர் தரச்செ யெனக்கலுழ்ந் தாளது கண்டுவிரைந்
தூரு னொருவர் முறித்தளித் தேகின ருள்ளதிதே. (௩௫௭)

புனறரு புணர்ச்சியால் அறத்தொடுநிற்றல்.

மருதுறை யேகன் புகலிப் பிரான்வள நாட்டுநதி
யொருதுறை மூழ்கவுண் ணீர்த்த லான்மற் றொருதுறைபோய்க்
கருதுறை நாவுக் கரசெனத் தோன்றுமக் காலையினோர்
விருதுறை வேலவ னூற்கரை யேறினன் மெய்ம்மையிதே. (௩௫௮)

களிறுதருபுணர்ச்சியால் அறத்தொடுநிற்றல்.

வாரேறு பூண்முலை பங்கர்தென் காழி வரைப்புனத்துக்
கூரேறு கோட்டுக் களிறொன்று சீறிக் குறுகவிரைந்
தேரேறு கோதை நடுக்குற்று வீழ வெடுத்தணைத்தாங்
கோரேறு போல்வந் துதவின ரான்முன் னுதவினரே. (௩௫௯)

மணம்விலக்கல்.

அற்றார்க் கருளும் பிரான்காழி நாத னருளியநா
லுற்றார்க் குரியவர் பொற்றொடி யாரென் றுணர்த்துதலான்
மற்றார்க் குரிமை யுளதாகு மோவென் வகுப்பதன்னை
நற்றார்க் கருங்குழற் செவ்வா யொளிர்வெண் ணகைமணமே. ()

தலைமகள்வேற்றுமைகண்டு நற்றாய் செவிலியை வினுதல்.

கங்கா தரர்தென் கழுமலத் தீசர் கழனிணைவார்
தங்கா தரப்பொரு வப்போம் வளைகளத் தாளமைத்த
பொங்கா தரமெங்கும் போர்ப்பது போலெங்கும் போர்த்தெழுபொன்
மங்கா தரக வென்னுற்ற தோநம் மயிற்கணங்கே. (௩௬௧)

செவிலி நற்றாய்க்கு அறத்தொடுநிற்றல்.

மாறுறு பாகத்தர் தென்காழி நம்பாகள் வாயின்முலைப்
பாலூறு மின்னும் புறந்தோன் றினவல பல்லுமுகிர்
சூறுறாற் றென்ன முதுக்குறைந் தாளினிச் சொல்வதென்யான்
றேறுறு பூ[illegible]ழ லன்னு யினித்தக்க செய்கைநன்றே. (௩௬௨)

நற்றாய் தமருக்கு அறத்தொடுநிற்றல்.

குருந்துக் கிசைந்த பொடிபூச மேனியர் கோயில்கொடென்
மருந்துக் கிசைந்த மணிமாடக் காழி வனாநமர்காண்
முருந்துக் கிசைந்த முகைமூரன் மாது முதுக்குறைந்தாள்
கருந்துக் கிசைந்த வனாநாடி யாற்றுங் கடிமணமே. (௩௬௩)

உடன்போக்கு.

பாங்கி தலைவற்கு உடன்போக்குணர்த்தல்.

பொல்லா மலமொழிப் பார்காழி நாதர் பொருப்பிறைவா
வில்லா நுதல்பிரி வாற்றாள்பொற் கொங்கை விலைக்குலகை
மெல்லா மளிப்பினு மீயா ரெமரிஃ தெண்ணினன்
றொல்லாநின் னூருக் குடனழைத் தேகுத லுத்தமமே. (௩௬௪)

தலைவன் உடன்போக்கு மறுத்தல்.

முடியைந் துடைய பிரான்காழி வாணன் முதுகிரிவா
யடியைத் தொடுத்துவைத் தைங்காத மென்றஞ்ச மாயிழையை
வடியைத்த பாற்குழ லாய்கொண்டு செல்ல மனங்கொள்வலோ
கடியைந் துடைய விரதிய ரேசெலுங் கானகத்தே. (௩௬௫)

பாங்கி தலைமகனை உடன்படுத்தல்.

ஆலை மலியும் வயற்காழி நாத ரருள்கலந்த
வேலை மறமு மறமா மருளும் விரும்பருளா
நாலை மதிக்கு நினைக்கலந் தாலெங்க ளூரிடைக்குப்
பாலை மருதமன் றேவினி யாது பகர்வதுவே. (௩௬௬)

தலைவன் போக்குடன்படுதல்.

நண்ணிய நாயகன் றென்காழிச் சம்பந்தர் நோக்கமெய்யி
லண்ணிய வெப்பம் வழுதியற் றாங்கெனை யாண்டுகொண்ட
புண்ணிய மாமயி லேக்கவெம் பாலையிற் பொங்குவெப்புத்
தண்ணிய தாகுமென் றேதணிந் தேனின் றனிக்கருத்தே. (௩௬௭)

பாங்கி தலைவிக்கு உடன்போக்குணர்த்தல்.

சேலை யவாவு வயற்காழி நாதர்பஃ றேவரெற்பு
மாலை யவாவு சடையார் கயிலை பயிலனையா
யோலை யவாவு செவிகுவி மாமுலை யுங்களன்னம்
பாலை யவாவுங்கொ லென்றார்நங் காவலர் பைங்கொடியே. (௩௬௮)

தலைவி நாணழிபிரங்கல்.

எண்பிறப் பைத்தவிர்த் தார்காழி நாத ரிமயத்திறை
யண்பிறப் பைத்தர லாணம் பிறப்பு நகுபிறப்பே
யொண்பிறப் பைத்தரு வண்கா ரைக் காலம்மை யோர்ந்தலவோ
பெண்பிறப் பைத்தவிர்த் தீற்றொ ரொருகரும் பேய்ப்பிறப்பே. ( )

கற்புமேம்பாடு பாங்கிபுகறல்.

பூவனை யாய்நினக் கோதுவ தென்னை புகலியினந்
தேவனை யேயருச் சிப்பார்க்கு மாமந் திரங்கிரியை
பாவனை நாண மடமச்சங் காண்குலப் பாவையர்க்கு
மேவனை யார்க்கன்பு தேரினை யார்க்கு விரும்புகற்பே. (௩௭௦)

தலைவி ஒருப்பட்டெழுதல்.

நாறுங் கடுக்கைச் சடையார் புகலிநல் லார்பலர்வாய்
கூறுங் குறிப்பு மினைமா ரியற்று கொடுஞ்சிறையு
மேறும் பசப்பு மகவே டுடிப்புமற் றெய்துமிடை
யூறுங் கெடுப்பலின் வேயொரு நானன்ப ரோடுசென்றே. (௩௭௧)

தலைவி ஒருப்பட்டெழுந்தமை பாங்கி தலைவற்குணர்த்தல்.

பந்துங் கழங்குமென் கைக்கொடுத் தாளுட் பரிந்துகண்ணீர்
சிந்தும் பசுங்கிளி சிந்தாது போற்றிச் சிறப்பியென்றாள்
சந்தாள் கமியுஞ் செறிபொழிற் குள்ளாந் தளரலென்றாண்
முந்தும் களிற்றண்ண லேயரன் காழி முகிழ்நகையே. (௩௭௨)

பாங்கி சுரத்தியல்புரைத்தழிந் தலைமகன்சொல்லல்.

மறைக்குந் திருநெடு மாற்குமெட் டான்சண்பை வாணுதலா
ரிறைக்கு மலர்க்கு மதவே ளலர்க்கு மிலகுழுவான்
பிறைக்குங் குறைக்குந் தனிமைக்குந் தாயர் பெருக்குகொடுஞ்
சிறைக்குங் கொடியது வோவன்ப ரோடு செலுஞ்சுரமே. (௩௭௩)

பாங்கி தலைமகளைத் தலைமகற்குக் கையடைகொடுத்தல்.

யான்செயும் விண்ணப்ப மீதுநற் றாய்தந்தை யான்றவளே
மான்செயு நோக்கிக்கு நின்னருண் மாறுறின் மாலயன்மேன்
மீன்செயு நீர்த்தடங் காழிப் பிரான்றிரு வீழிப்பிரான்
றன்செயும் பேரருண் மாறுறு மோர்தி தராதிபனே. (௩௭௪)

பாங்கி வைகிருள்விடுத்தல்.

பற்றுமுன் மேவும் பரன்காழி நோக்கியிப் பாவையொடு
சற்றுமுன் போதிரில் வைகிருள் வாயெங்க டாய்நமரை
யுற்றுமுன் கூறவ கூறியில் லூர்க்களவை யோவச்செய்து
மற்றுமுன் னேவந்து கூடுவ ளனிற்பன் மன்னவரே. (௩௭௫)

தலைவன் தலைவியைச் சுரத்துய்த்தல்.

மணம்புரி நாளம்பி யேற்றலெவ் வாறென் றுயாழ்குழுமென்
குணம்புரி காரிய மிக்கழ காயிற்று கோமளமே
பணம்புரி பாப்பணி யார்காழி யெண்ணலர் பற்றுவெம்மைக்
கணம்புரி காட்டுண் மெலப்பெயர்ப் பாய்திருக் கான்மலரே. (௩௭௬)

அ

தலைமகன் பொழில்கண்டுவியத்தல்.

சுந்தரர் தென்குரு காவூர்க்குச் செல்வழித் தோன்றுமொரு
பந்தரின் ஞானசம் பந்தர்க்குத் தோன்றுமொர் பந்தரினிற்
சுந்தர மார்சண்பை யாள்வா ரருளிற் றொகுதிழலின்
பந்தரு சோலையொன் றுற்றது காணம் படர்தெறவே. (௩௭௭)

தலைமகன் தலைமகள் அசைவறிந்திருந்தல்.

மருக்கோல வார்குழன் மாதே பரிதி வழங்கழலு
முருக்கோல மார்பின் முகமா மதிநல் குறுபுனலு
மிருக்கோல மிட்டு முனைரான் புகலி யெனவடுத்த
திருக்கோலக் காவி னிருந்தொழிப் பாம்பின்பு செல்லுவமே. ( )

தலைவன் தலைமகளை உவந்தலர்சூட்டி உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

மையோ வெனுமங்கைத் தார்காழி நாதர் வழங்கருளாற்
பொய்யோ வெனுமிவ் விடைகூந்தன் முன்செய்புத் தேடன்கையோ
வையோவக் கூந்தன் முடித்தமென் பூவு மலிதல்செய்யென்
கையோ சிறந்தன யாருரைப் பாரிந்தக் கானகத்தே. (௩௭௯)

கண்டோர் அயிர்த்தல்.

புன்முளை யாவிந் நெடுங்கொடுங் கானம் புகுவார்கொலர்
தென்முளை யாமென் மலங்கெடுத் தான்சண்பை சித்தனருண்
மன்முளை யாமுத கோவிந்த நம்பிநல் வள்ளியெனு
மன்முளை யாமதி போன்முகத் தாள்கொலிவ் வாயிழையே. (௩௮௦)

கண்டோர் மகிழ்தல்.

அணிகெழு மாதின் பிடிநடை காண வவள்பின்செலு
மணிகெழு தோள னரன்காழி யன்னவன் மால்களிற்றின்
றிணிகெழு போர்நடை காண்பா னனையன்பின் செல்லுமிந்தப்
பிணிகெழு கூந்த லெனில்யா ரிவரன்பு பேசுநரே. (௩௮௧)

கண்டோரிரங்கல்.

கடந்தா ளலள்சிறு பேதைப் பருவமிக் கன்னியன்றே
நடந்தாள் கணவன் பணிதலைக் கொண்டிந் நருங்கொடுங்கான்
றடந்தா ளுடைத்தருச் சூழ்சண்பை நாதர் சபில்த்தான்றே
யிடந்தா ளளிவ ளைப்பெற்ற பாவியென் னுருவளே. (௩௮௨)

கண்டோர் காதலின்விலக்கல்.

மெல்லியல் வாடு நகரணித் தன்றுவெய் யோன்விழுந்தா
னல்லிய லாழி யகப்பரன் காழி யனுகலரிற்
கல்லியல் காடுபல் கானியா டியங்குங் கடுங்கொடியா
வல்லிய ரோளவெம் மிற்றங்கி யேகுக பாதொழுன்றே. (௩௮௩)

கண்டோர் தம்பதியணிமைசாற்றல்.

மின்னு வெனநுடங் கும்மிடை யாளொடு வேல்வலங்கொண்
மன்னு விளைய கழிப்பாலை முல்லை வனமிரண்டும்
பின்னுக நீநடந் தாலெதிர் தோன்றும் பிறந்துழல்வோர்
முன்னு வமலமுன் னேனுறை காழி முதுநகரே. (௩௮௪)

தலைவிக்குத் தலைவன் தன்பதியணிமைசாற்றல்.

உடல்சூழ் பிணிக்கு மருந்தாக மண்ணிட் டுதைமொழிக்கு
மிடல்சூழ் புகழ்த்திரு வேளூர் கடந்து விரவுவமேன்
மடல்சூழ் கருங்குழ லாய்காண லாமின்னும் வந்துகருங்
கடல்சூழ் வதுபொரு விம்பொழில் சூழ்பரன் காழியையே. (௩௮௫)

தலைவிக்குத் தன்னகர்காட்டல்.

நல்லாய் நயனம் விடுத்தெதிர் காண்க நருகடலே
வெல்லா யகலக லென்றுகை நீட்டி விலக்குதல்போல்
வல்லாய் கொடிதுவள் பொற்கோ புரமு மணிமதிலுஞ்
செல்லாய்செய் குன்றமுஞ் சூழ்பரன் காழித் திருநகரே. (௩௮௬)

தலைவன் தன்பதியடைந்தமை தலைவிக்குணர்த்தல்.

திகழும் பிரம புரமிஃ தப்பெயர்த் தீர்த்தமிது
நிகழும் பிரமலிங் கேசரி லீது நிலையமுகி
புகழுமி வீதிது தோணிப் பிரானில் புகுந்தயொற்
சகழும் வடுகனி லீதிது சப்பந்த ஞானின்னே. (௩௮௭)

தலைவன் தலைவியோடு தன்மனைசார்தல்.

சொல்லிய சீர்த்திருக் காழிப் பிரான்றளி சூழ்ந்திறைஞ்சிப்
பல்லிய மார்ப்ப மறுகூடு சென்றுபல் லாண்டிசைப்ப
வல்லிய நேர்விறன் மன்னன்மின் னோடு மாளிகையுட்
புல்லிய மங்கல மோங்கப் புகுந்து பொலிந்தனனே. (௩௮௮)

கற்பொடுபுணர்ந்த கௌவை.

செவிலி பாங்கியைவினாதல்.

கல்லா தவர்கரு தாக்காழி நாதர் கயிலைவரை
நல்லா தரஞ்செய் பொழிற்கெழி லில்லை நமைப்பிரிய
வொல்லா மகட்குற்ற தென்னினக் குற்றதே னூர்க்கௌவையெ
னில்லா விழிமுகம் போனம்மி லாயதெ னேந்திழையே. (௩௮௯)

பாங்கி செவிலிக்குணர்த்தல்.

கண்ணு னுதற்பெரு மான்காழி நாதன் கருணைகொடு
மண்ணு ளொருவலி யான்மண மேற்றிலர் வன்கணமர்
புண்ணுண் மனத்த னமையுஞ் சுரத்துப் புழுங்கழனு
மெண்ணு னடந்தன ளென்னுயின் றேகின் னிளங்கொடியே. (௱௯௰)

பாங்கியினுணர்ந்தசெவிலி தேற்றுவார்த்து எதிரழிந்துமொழிதல்.

அறவே தனையுனை யாறுகென் பேர்சண்பை யண்ணலரு
ளுறவே முயலுங ரொத்துறங் காமனுண் ணுமலரு
ரறவே துயிற்றி யருத்தி வளர்த்ததற் காகவய
லுறவே பொருளெனக் கொண்டுசென் றுளென் னொருமகளே. ( )

செவிலி தன்னறிவின்மைதன்னை நொந்துரைத்தல்.

புகராய் பவர்க்கொழிப் பார்காழி நாதர் பொருப்பிளமா
னிகரா யினுமின் முருகோடி யாரையு நீத்துவள்ளி
நகராய் தாமுனஞ் சென்றதற் கேதுவெ னுடியன்னாய்
பகராயென் றுணென்ன லம்முன்ன மோர்ந்திலன் பாவியனே. (௱௯௨)

செவிலி தெய்வம்வாழ்த்தல்.

மின்னுங் கொடுங்குன்று ளார்காழி நாதரை மேவலர்போன்
மன்னுங் கொடுஞ்சுரஞ் சென்றவண் மீண்டு வரப்புரியிற்
கொன்னுங் கொடுமுடி வாழ்முரு கேயெங் குலத்தொருபெ
ணின்னுங் கொடுத்துத் தொழும்பாகு வேமுனக் கெற்றைக்குமே ( )

செவிலி நற்றாய்க்கு அறத்தொடுநிற்றல்.

கயலார் கருங்கண் சுனைவீழ வன்று கலந்தெடுத்த
மயலார் களிற்றண்ண னிற்கமற் றோர்க மணமிசையு
மியலார் நமரென்று சொல்லாது வெஞ்சுரத் தெய்தினண்மின்
பயலார் புகலியன் னுய்கங் கொழுந்தென்ன பண்ணுவதுமே. (௱௯௪)

நற்றாய் தன்னுளிரங்கல்.

ஊரும் பிறைமுடி யார்காழி நாத ரொருவர்வரை
சேருங் கிளியொடு பூவையும் பாவையு நீத்திருகண்
வாரும் புனல்கொடு கைத்தாயும் பாங்கியும் வாடவழல்
சேருஞ் சுரத்தடைந் தாய்மக ளேயென்ன செய்குவையே. (௱௯௫)

நற்றாய் பாங்கிதன்னேடுபுலம்பல்.

பாவா யிதுமுன் பகர்ந்தா யலைபகர்ந் தாலுடனே
யேவாய் சிலைத்தடந் தோளான் றிருமண மெய்துவள்பூங்
காவாய் புகலிக் கடவுள்பொற் பாதங் கருதலரிற்
பூவாய் குழலியை வீணே யருஞ்சுரம் போக்கினையே. (௱௯௬)

தோழியழுங்க நற்றாய்புலம்பல்.

அறியாப் பருவத் தறிவே தலைக்கொண் டருந்துயரங்
குறியாச் சிறிய ளயலான்பின் வெஞ்சுரங் கூடுதனன்
னெறியாக் கருதினள் சண்பைப் பிரான்வரை நீயென்செய்வாய்
மறியாப் பொலிகண் மகளோ வருந்தி வருத்தலையே. (௱௯௭)

நற்றாய் பாங்கியர்தம்மொடு புலம்பல்.

பெற்று வளர்த்த வெனைமறந் தாள்பிரி யாதமரும்
பற்று வளர்த்த வுமைமறந் தாள்பதிப் பற்றடையிற்
சுற்று வளர்த்த துணர்ப்பொழிற் காழித்தொல் லோனுகற்றீ
மற்று வளர்த்த நரம்போக வேண்டுங்கொன் மங்கையரே. (௱௯௮)

நற்றாய் அயலார்தம்மொடு புலம்பல்.

கொன்னார் மறுகவுங் கைத்தாய் துயரிற் குறுகவுஞ்செம்
பொன்னார் வதனஞ் சிறுகவும் பாங்கி புறத்தமர்வீர்
தன்னார் கழுமல பாகக்கொண் டானருள் சாரலரின்
மன்னா ரழற்சுரஞ் சென்று ளவண்மன வன்மையென்னே. (௱௯௯)

நற்றாய் தத்தையொடுபுலம்பல்.

கள்ளாய் மலர்க்குழல் காழிப் பிரான்வரைக் கானையுரைக்
குள்ளாய் நடப்பவள் வள்ளாய்முன் னேனா யொருங்குளிட்டா
டள்ளா யெனைச்சற்று மெள்ளாய்தன் ளாயென்று சாற்றிமெலி
கிள்ளா யுனையுங்கை விட்டா ளினிலென் கிளப்பதுவே. (௨௱)

நற்றாய் தலைமகள்பயிலிடந் தம்மொடு புலம்பல்.

கள்வார் கணையுடைக் காமனைக் காய்ந்த கனல்விழியோன்
வள்வார் முரசதி ருங்காழி யோன்வரை மன்னனையே
யுள்வார் குழலுமக் கேதுரைத் தாளிங் குறுவதென்று
கொள்வா ரெவர்நும் மலர்சுனை யேநனை கூர்பொழிலே. (௨௱௧)

நற்றாய் நிமித்தம்போற்றல்.

வரைந்தாலவ் வாறு வரலின்று காண்வரை யாமலிப்போ
திரைந்தாற் பயனெ னிருங்காழி யார்வரை யேந்தலொடு
விரைந்தா ளிளந்தளிர் மெல்வயிற் றென்மகண் மீண்டுவரக்
கரைந்தா னிணப்பலி யின்னே கொடுப்பல் கருங்கொடியே. (௨௱௨)

தலைவன் மீக்கன்புசெய்கவென்று தெய்வம்பரவல்.

பிணியார் மலர்க்குழல் சென்றாள் சுரத்திலப் பேதைக்குள்ள
பணியார் புரிவர் மணவாள னேமுற்றும் பண்பிற்செய
வணியா ரவன்றிரு மார்பே துயிலிட மாகவருண்
மணியார் மதிற்சண்பை வாழ்வடு காநின்னை வாழ்த்துவனே. (௨௱௩)

நற்றாய் சுரத்தணிவித்தல்.

சந்தாபந் தீர்த்தென்னை யாள்வோன் புகலிந் தனிமுதல்வ
னந்தா வருளி னியல்கதி ரேயன்னை நானின்றொழுதேன்
முந்தா வழற்சுரந் தண்மைசெய் தேமுத்த மூரன்முகச்
செந்தா மரையை மலர்த்தியல் பேயந் திறநினக்கே. (௪௦௪)

நற்றாய் தன்மகள் மென்மைத்தன்மைக்கிரங்கல்.

பூமேன் மிதிப்பினுந் தீமேன் மிதித்தது போற்பதைப்பாள்
காமே னவு புகலிப் பிரானுதற் கட்டழனுஞ்
சேமே லவன்சடை நீர்போற் குளிரச் செறிதழற்கா
ணமே னுரைப்பதெ ணமே துணிந்து நடப்பதற்கே. (௪௦௫)

நற்றாய் தன்மகள் இளமைத்தன்மைக்கு உளமெலிந்திரங்கல்.

உட்டா னமர்ந்தென்னை யாள்வோன் புகலி யொருவன்வரைக்
கட்டா னுணைன்முலைப் பாலையல் லாற்பதங் கண்டறியாண்
முட்டா னெனவெம் பரல்செறி கான்சென்று முன்னமங்கை
தொட்டான் பணிசெயக் கற்றதெங் கோவெத் துணிபிதுவே. (௪௦௬)

நற்றாய் அச்சத்தன்மைக்கு அச்சமுற்றிரங்கல்.

பூசையை யோவத்துக் கானினு மஞ்சிப் புறழ்குமுளத்
தாசையை யோவென் னுரைக்கேன் செடிக்கொங்வொன் றுகமுழுவ்
கோசையை யோவரும் வெம்புலி துஞ்சு மொருகடத்தி
லீசையை யோவரி யான்காழி மாமயி லென்செயுமே. (௪௦௭)

கண்டோரிரக்கம்.

காவி விளர்த்த களத்தான் புகலிக் கயிலைவரை
யாவி நிகர்த்தவள் சென்றாள் சுரத்தவ ளாடிடமு
மேவி யிருக்கு மிடமுங்கண் டான்முன் விழைந்துபெற்ற
பாவி வயிற்றிடை மூளா தவியுங்கொல் பற்றழலே. (௪௦௮)

செவிலி ஆற்றத்தாயைத் தேற்றல்.

பொற்பே மலியும் புகலிப் பிரான்பொற் பொருப்பிடைத்தன்
கற்பே நிறுத்தப் புகுந்தாட்கிவ் வாறு கலங்கலன்னாய்
வெற்பே முதலிய வெல்லா நிலமும் விரைந்துதரீஇ
யற்பேகொ ளண்ண லொடுமாதை மீட்ப லறிதியின்றே. (௪௦௯)

முக்கோற்பகவரை வினாதல்.

பதியிய விற்று பசவிய விற்றுவெம் பாசவகை
மதியிய விற்றென் றுணர்ந்தேழ் வகைப்பவ வாய்மணிட்டமர்
நதியியல் செஞ்சடைக் காழிப் பிரானைநண் ணாரினிக்தக்
கொதியியல் கானொரு காளையொ டோர்மின் குறுகினளே. (௪௧௦)

மாவிரதியரை வினாதல்.

மொழிதரு பஞ்ச வடியோ டடிப்பஞ்ச முத்திரையுங்
கழிதரு மெய்ப்பணி யும்புனை வீரிக் கடத்துவழி
விழிதரு நெற்றிப் பிரான்காழி நாதனை மேவலர்போற்
பொழிதரு மேலொரு பூவையொ டு காளையின் போயினளே. (௪௧௧)

உய்த்துணர்வோரை உரைமினென்றல்.

எல்லா வுயிர்க்கு முயிராய காழிக் கிறையவனை
நல்லா தரத்தமுஞ் சிற்கண்டு போற்றிடு நான்மறையீர்
பொல்லா வழலிச் சுரத்தொரு காளையின் போகியமா
னெல்லா வெனவெதிர் நீரெங்கொ லோவுணர்ந் தோதுமினே. ()

மிக்கோர் ஏதுக்காட்டல்.

பாதே யுலகிய லோர்க்கிலை யாலன்பு வைகுமுள்ளப்
போதே யமரும் புகலிப் பிரான்றன் பொதியவரை
மீதே பலாமுற் றருவின் கனிகள் விரும்புநர்க்கே
நீதேயி னின்மக ளும்மன்ன ளாலென்று தேருதியே. (௪௧௩)

செவிலி எயிற்றியொடுபுலம்பல்.

அறப்பாவை பாகர் பிரமலிங் கேச ரவனியுண்மா
னிறப்பாவை வாழ்சண்பை யூருடை யானொடு சேயமிக்கோர்
குறப்பாவை வந்தன ளொடு வேங்கைப்புல் கோத்தணிந்த
மறப்பாவை யேயுண்மை யோதுபு கோடி மலியறமே. (௪௧௪)

செவிலி குரவொடுபுலம்பல்.

தற்றா யொடுதந்தை யில்லான் புகலித் தடவரைவாய்
நற்றாய் வருந்தநின் னையமுந் தேம்பநல் லூர்மறுக
வுற்றாய் நினக்குத் தகாதென்று நீயென் னொருமகட்குச்
சொற்றா யலைநின்று ளாய்பயன் யாது துணர்க்குரவே. (௪௧௫)

செவிலி புறவொடுபுலம்பல்.

வல்லா யெழுமுலை வெங்கா னடைய வழிமறித்து
நில்லா யெனத்தகைக் தாயிலை யேசெல்ல நீளவிட்ட
பொல்லாயுன் வன்மை யுணர்ந்தல்ல வோபுற வேயுணவு
கல்லாய் முடிய வருத்தான் கழுமலக் கண்ணுறுதலே. (௪௧௬)

சுவடுகண்டிரங்கல்.

சிற்பங் கதிர்க்கு மதிற்காழி நாதன்செம் மேனியில்வெண்
கற்பங் கதிர்க்கும் படிபுனை வோன்றிருக் கானத்திவா
யற்பங் கதிர்க்கு மருக்குனல் லாள்சிற் றடியிதது
பொற்பங் கதிர்க்கும் புயத்தா னடியென்று போற்றுவனே. (௪௧௭)

கலந்துடன்வருவோரைக் கண்டுகேட்டல்.

இன்பார் முருகனும் வள்ளியும் போல வெதிர்வருவீ
ரன்பார் மொழியென் னனூர்கெடு மாறெற்ன் றறையீனிந்த
வன்பார்நும் போல்வ ரொருதோன்ற லும்மொரு மாமயிலு
மென்பா ரணிசடை யோன்காழி நோக்கியின் றெய்தினரே. (௪௧௮)

கலந்துடன்வருவோர் புலம்பத்தேற்றல்.

யானெதிர் கண்ட வெழில்வள ரேந்தலு மிம்மடமான்
ருனெதிர் கண்ட மடமா னும்போயின்று சார்வர்கரு
வானெதிர் கண்டனம் மாதேவன் சங்கரன் வானவர்கோன்
கானெதிர் கண்ட பொழில்சூழ் முடுத்த கழுமலமே. (௪௧௯)

செவிலி புதல்வியைக்காணுது கவலைகூர்தல்.

படைபோ லொளிர்கண் ணொருபாற் பரன்சண் பைபாடுதலில்
கடைபோன் மெலியு மெனக்கெதுள் வாயுண்டு காணகர்போய்
விடைபோ னடையொரு வேந்தன்பின் னோசென்ற மெல்லியலா
ளிடைபோன்மற் றுள்ள வுறுப்பொன் றுங்கண்டில னென்பதற்கே. ()

மீட்சி.

தலைவி சேணகன்றமை செவிலி தாய்க்குணர்த்தல்.

சேரா ருயிருண் டுபூஸ்வடி வேலுடைச் செம்மலொடு
வாரா ரிளமுலை வெங்கான் கடந்து மருவினளின்
றேரார்ந் முள்ளத் தொளிப்பா ளளிப்பா ளுயிரளிக்க
காரார் களத்த னுறையு நிறையுங் கழுமலமே. (௪௨௧)

உடன்போய்வரைந்த நெடுந்தகை மீட்சியுரைத்தல்.

வண்டாள் குழலை வடிவே லவனருண் மாட்சியினந்
தொண்டாள் பரமன் புகலியிற் றன்மனை துன்னிமணம்
பண்டாள் விதஞ்செய் தமர்காணம் மானம் பதினனைத்துக்
கொண்டா னுணர்ந்தது மீண்டன ளலக் குரிசிலின்றே. (௪௨௨)

தலைவன் தம்முர்சார்ந்தமை சாற்றல்.

விதுகா ணரிய கழற்சண்பை நாயகர் வெற்பதுமற்
றதுகாலின் னுயத் தடனீ பகல்வில்லை யாடுமிட
மிதுகா ணுன்னமுத னுன்வந்து கண்ட விரும்புனமற்
றதுகா ணிரவுக் குறிகொண்டு முன்பயி லேரிடமே. (௪௨௩)

தலைவி முன்செல்வோர்தம்மோடு தம்வால்
பாங்கியர்க்குணர்த்திவிடுத்தல்.

பூமா னெடுகலை காமான் மருவும் புகழ்ப்புகலி
யோமா னெடுபங் குமையையும் போற்றியெம் மூர்புகுவிர்
வாமா னெடுசம ரேற்குங்கண் ணுய மடந்தையர்க்குக்
கோமா னெடுசுரஞ் சென்றுள்வந் தாளென்று கூறிடுமே. (௪௨௪)

முன்செல்வோர் பாங்கியர்க்குணர்த்தல்.

அருவார் சதுக்கொ ளுருவார் புகலியன் னீர்களுங்க
ளிருவார் முலையுஞ் செருவார் சிலைகொளொ ரேந்தலுமுன்
வெருவா ரணங்கு பெரிருவா ரொருவரை விட்டொருவ
ரொருவார் வழியில் வருவா ரிதுண்மை யுரைத்தனமே. (௪௨௫)

பாங்கியர்கேட்டு நற்றாய்க்குணர்த்தல்.

அன்னாய் முதலை கொடுபோன பிள்ளை யருட்புகலி
மின்னாய் சகடப்பெரு மான்றேழ ராற்பின்பு மீண்டதெனப்
பொன்னாய் கழல்வலி யோன்கொடு போயகின் பூங்கொடிமற்
றன்னாய் தருநன்மை யான்மீண் டுளாளிவ் வுரையுண்மையே. (௪௨௬)

நற்றாய் தலைமகனூரங்கோன் வேலனைவினுதல்.

ஆலம் புனையுங் களத்தான் புகலியி லாய்ந்தொருமுக்
காலம் புனையு முணர்வுடை யீர்கழற் கால்விறலோ
னேலம் புனையுங் குழலா ளொடுமென திற்புகுமோ
கோலம் புனையுந்த னிற்புகு மோவுண்மை கூறுகவே. (௪௨௭)

தன்மனைவரைதல்.

[illegible]றாய் மணனயர்வேட்கையிற் செவிலியைவினுதல்.

சிம்மனை வா[illegible]ர வம்புனை வோன்வரைச் செல்வியெனு
மம்மனை வா[illegible] திரு மேனிப் பிரானமர் காழியன்னாய்
நம்மனை வா[illegible]ம்பி யோமண மாலை நகுபுயத்தார்
தம்மனை வா[illegible]ம்பி யோமட மானடி தாங்குவதே. (௪௨௮)

செவிலிக்கு இதனை வரைந்தமையுணர்த்தல்

கண்டு வரு[illegible]திப் பயமொழி பாகன்றென் காழியுள்ளார்
மண்டு [illegible]ருந்திப் புவிபுரப் பார்வரைந் தார்மணிவாய்த்
தண்[illegible]வருந்திர் கழியையென் றூர்வன் றதாமெழுகி
யுணி வருந்திப்பெற் றூட்கன்னை போயென் னுரைப்பதுவே. ()

வரைந்தமை சேவிலி நற்றாய்க்குணர்த்தல்.

பகலருங் கோளு மிகலரு நாளும் பலித்தனவென்
றகலருஞ் சீருடை யார்பரன் காழியி லாய்தொடியைப்
புகலருஞ் செல்வம் பொலியச்செய் தார்புதுப் பூங்கடியென்
றுகலரு மெய்ம்மொழி யோதுக ரன்னையெற் கோதினரே. (௪௰)

தலைவன் பாங்கிக்கு யான்வரைந்தமை
நுமர்க்கியம்புசென்றென்றல்.

தெங்குங் கமுகுங் கதலியுஞ் சூழுந் திருநகரிற்
பொங்கும் புகலிப் பிரானரு ளாலுங்கள் பூங்கொடியைத்
தங்கும் பெருமறை யந்தணர் சூழத் தழன்முனர்யா
மெங்கும் புகழ்மணஞ் செய்தது மன்னைக் கியம்புகவே. (௪௰௧)

தானது முன்னே சாற்றினனென்றல்.

வல்லாண்டு கொள்ளு முலையாளை மங்கல வாழ்த்துவிம்மப்
பல்லாண்டு மல்கப் பரன்காழி யின்மணப் பந்தர்நல்லோர்
சொல்லாண்டு நீமணஞ் செய்தாய்முன் னேயத் துணிபுணர்ந்தேன்
வில்லாண்டு வாழ்நுதற் றேமொழிமர்க் கோதினன் வேலவனே. (௪௰௨)

உடன்போக்கிடையீடு.

நீங்குங்கிழத்தி பாங்கியர்தமக்குத் தன்செலவு உணர்த்திவிடுத்தல்.

ஒருவன் புடைகொள் கழுமல நின்றுமெம் மூர்புகுவீர்
மருவன் புடையென் றுணைவியர் பாலுங்கண் மங்கையென்பா
டருவன் புடைவனத் துங்களை யேநெஞ்சு நாட்டான் சுமந்தோர்
திருவன் புடையக லாதுசெல் வாளென்று செப்புமினே.

தலைமகள் தன்செலவு ஈன்றாட்கு உணர்த்திவிடுத்தல்.

தாவாத சண்பைச் சதாசிவற் றூழ்ந்தெழு தாழ்சடையி
ரோவாத துன்பத் தழலுமென் றாய்முன முற்றவைசை
மேவாத வண்குடி யோர்க்கொரு வேந்தன்பின் மேவிநின்
யேவாத நின்மகள் சென்றாளென் றோது மிறைஞ்சுவனே. (௪௰௪)

நற்றாய்க்கு அந்தணர்மொழிதல்.

அன்னாய் புகலி யானடி யேமெங்க ளாசிகொண்மோ
மின்னாய் மருங்கு லொருவே லவனொடு மேவிநல்லோர்
முன்னாய் வழிச்செலக் கண்டே மனையன் முதுக்குறைவின்
றென்னாய் விளையுங்கொ லோவட மீது மிறைஞ்சிடுமே. (௪௰௫)

நற்றாய் அறத்தொடுநிற்றலிற் றமர்பின்சேறலைத்
தலைவிகண்டு தலைவற்குரைத்தல்.

மூதண்ட கூட முடியாக வோங்கு முதல்வர்வெள்ளி
வேதண்ட வாணர் கழுமலஞ் சூழ்பெரு வீரையென
மாதண்ட நேர்புய மன்னுநின் மேலம்பு மாரிபெய்வான்
கோதண்டம் வாங்கி வளைந்தா ரெமரென் கொடுவினையே. (௪௰௬)

தமர்பின்சேறலைக் கண்டோர் இரங்கல்.

மெலியுங் கொடிநுண் ணிடையா ளொடுசெல் விடலையைப்பொன்
மலியும் புகலிப் பிரானையுன் னுரை வளைக்கும்வெய்ய
கலியுங் கடுவினை யும்போல் வளைந்தனர் கானவர்மேற்
பொலியுஞ் சமரிது பார்ப்பதிற் றேடம் புகும்புகுமே. (௪௰௭)

தலைவியைத் தலைவன் விடுத்தகறல்.

தகையே மலிபுக லிச்சட்டை நாதர் தமதருளாற்
பகையே யெனில்வெங் களிற்றுக் குழாத்துட்பஞ் சானனம்பாய்
வகையே யெழுவனிற் பாய்நீ நுமரென வந்தமையான்
முகையே பொருமுலை யாயஞ்சு வேனிவர் முன்செலற்கே. (௪௰௮)

தமநடன்செல்பவள் அவன்புறநோக்கிக் கவன்றுஅரற்றல்.

அரியார் மதலை யொடுசூழ் புகலி யம்மருமறைப்
பரியார் கயிலை வரைவா யெனைமுற் பயந்தவர்மு
னரியார் வளைக்கவு மஞ்சினர் போலென் னுயிரனைய
பெரியார் புறங்கொடுத் தாரென்சொல் வேனிவர் பேருளே. (௪௰௯)

வரைதல்.

சென்றோன்மீண்டுவந்து அந்தணரையும் சான்றோரையுமுன்னிட்டு
வரைந்துகொண்டுழிக் கண்டோர் மகிழ்ந்துரைத்தல்.

அருகாத பூரணர் காழியிற் பாலுண்ட வையருமற்
றொருகா ரலியு மணந்துட னேதம் முருக்குலைந்தார்
கருகாத மாலைப் புயவேந் தனுமிக் கனங்குழையுந்
தருகாத லின்மணந் தார்தளிர்த் தாருடன் றம்முருவே. (௫௰)

இல்வாழ்க்கை.

தலைவன் தலைவிமுன் பாங்கியைப்புகழ்தல்.

ஆன்மா புகலிப் பெருமா னடிக ளடையளவுந்
தான்மா முயற்சி தவாவருள் போற்றுமி யேனமும்பூந்
தேன்மா லுறுங்குழன் மான்மா முலைத்துணை சேருமட்டு
மான்மா வனையகண் ணும்முயன் றுய்யுன் மதிப்புநன்றே. (௪௪௧)

தலைவனைப் பாங்கிபுகழ்தல்.

புடைக்குந் திறப்பசு வேய்முளை வாணம் பொதுத்தொழுஞ்சீர்
படைக்கும் பனிவரை நன்றுடை யையர்சண் பைப்பெருநின்
னடைக்குநின் கேண்மைக் கொடைக்கு மவாவுபு நானறுஞ்சந்
துடைக்குங் குமமுலை நாணுமென் னேன்முய லாற்றனனே. (௪௪௨)

தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தல்.

நாரலர் சிந்தை யகலார் புகலிமுன் னுரைத்த
சீரலர் சொற்படி பொன்புனைந் தேசெல்வி செல்வரின்று
வாரல ரென்றுகண் வாரல ருநுறை வாரலர்வேள்
போரலர் மாற்றிய நீவாழ்க வென்றும் புரவலனே. (௪௪௩)

வரையுநாளளவும் வருந்தாதிருந்தமை பாங்கி தலைவியைவினவுதல்.

தடுப்பது முன்னி யிமைத்தலுந் தீர்ந்து தவாவணங்கா
யுடுப்பது முண்பது முன்னுது வந்தின் பொருங்குறுநீ
கடுப்பது தீர்பரன் காழியி லன்னையர் காவல்செய்நாள்
விடுப்ப திவர்செய்த நாளெங்ங னாற்றினை மெல்லியலே. (௪௪௪)

தலைமகள் வருந்தாதிருந்ததற்குக் காரணங்கூறல்.

பூங்காது வார்குழை மாதொரு பாகர் புகலியிலெம்
ருங்கா தகன்றனை ராயினுந் தாயினுந் தாமகத்தே
நீங்கா திவரிருந் தார்புறத் தேயொரு நீயிருந்தா
யெங்கா தியானுயிர் வாழ்ந்தேனிச் சார்புகொண் டேந்திழையே. ()

பாங்கி தலைவனை வரையுநாளளவும் நிலைபெறவாற்றிய நிலைமைவினவுதல்.

மோந்து மணைத்துந் தழுவியு நோக்கியு முத்தங்கொண்டுஞ்
சாந்தும் புழுகு மொழுகுமென் கொங்கைத் தலைதுயின்று
மேந்தும் பிறைச்சடை யார்காழி வாயில வின்புறுநீ
நீந்தும் படியுற்ற தெவ்வாறு முன்ன நெடுந்தகையே. (௪௪௬)

பாங்கி மணமனைச்சென்றசெவிலிக்கு இருவரன்புமுரைத்தல்.

நிகர்வா ரிலாத திருமலன் காழி நிரைவளையும்
புகர்வா ரயில்கொள் புயவேந் தனுமன்பிற் பூரணரே
நகர்வார் குழலிய ராடவர் போலலர் நாடியைப்பார்
பகர்வார்மெய்ம் மாத்திரம் வேறிது நாஞ்செய்த பாக்கியமே. (௪௪௭)

இல்வாழ்க்கை நன்றென்று பாங்கி செவிலிக்குரைத்தல்.

மன்பா லடிசில் லுறையல் கருணைக்குப் வாய்புளிம்பா
கன்பானம் மாங்கை துழக்கட்ட தேயிறை யார்தலினென்
றன்பா லருள்வைத்த கோன்காழி வாழ்பவர் தாநகரு
மின்பாலன் னும்மிக வும்பொலி யாநின்ற தில்லறமே. (௪௪௮)

மணமனைச்சென்றுவந்தசெவிலி பொற்றொடிகற்பியல் நற்றாய்க்குரைத்தல்.

விழியென்று தீநுதல் வைத்தோன் கழுமல வேதியர்த
முழியென்று பெய்யு மழையென்று கேட்ட வுலகமிகை
பழியென்று மோவுமன் னையின்றுன் செல்வி படோதரமே
பொழியென்று கூறினப் போதே பொழியுஞ்செம் பொன்னையுமே. ()

செவிலி நன்மனைவாழ்க்கைத் தன்மையுரைத்தல்.

கொந்தார் குழலொரு பாலா ரார்வெங் குருநகர்வாய்ச்
சந்தார் வனமுலைத் தாழ்குழ லின்மக டன்மனைவாய்
வந்தார் பசித்தறி யாரென்றும் பொங்கி வழிகரும்பா
லந்தா ரணிப்பொரு ளெல்லா மறையோன் றகங்கொண்டதே. ()

செவிலி நற்றாய்க்கு இருவர்காதலும் அறிவித்தல்.

காரிற் பொலிதண் பொழிற்பூந் தராய்ச்சங் கரனுமைபோ
லேரிற் பொலியுடம் பொன்றாக் குறையொன் றுண் டில்லிடத்தே
வாரிற் பொலிமுலை வைகுத லாலண்ணன் மாற்றலர்வெம்
போரிற் பொலியவு மூர்மாவின் முன்னுறும் போதறினே. (௪௫௧)

பரத்தையிற்பிரிவு.

காதலன்பிரிவுழிக் கண்டோர் புலவிக்கு ஏதுவிதாமல் விறைவிக்கென்றல்.

ஒண்மலர் தோறு நறவுண்டு வண்டுழ லூரனின்று
தண்மலர் வீதிவந் தான்முன்பு போந்துகை தாங்குளித்துக்
கண்மலர் நோக்கஞ்செய் தார்பரன் காழிக்கண் ணரிவனு
மெண்மலர் நோக்கஞ்செய் தான்மனை யூடுதற் கேதுவிதே. (௪௫௨)

தனித்துழி இறைவி துனித்தழுதிரங்கல்.

நலத்தே வசிக்குங் குலபாதி ளீத்து நவில்பதியில்
குலத்தே வசிக்கு மடவாரில் லேகுடி கொள்ளுதன்மும்
மலத்தே வசிக்கு மெமையெடுத் தாளும் வரதர்சண்பைத்
தலத்தே வசிக்கு மதுபோலு மானந் தலைவருக்கே. (௪௫௩)

தலைவனைத் தலைவி கனவிற்கண்டிரங்கல்.

காணித் திலநகை யாயென வூரர் கனவில்வந்தார்
நாணித் தழுவ விழித்தேன் மறைந்தனர் நாடுறுங்காற்
பாணித்த தென்னென் றரன்காழி வாழும் பரத்தையருட்
கோணித் தமைமுனி வாரென்று போலுமுட் கொண்டதுவே. (௪௫௪)

செஞ்சுடர்க்குரைத்தல்.

முந்தாநம் மூரன் முகநோக்கி வாக்குநெய் முற்றுமுண்டு
நந்தா தெழுசுட ரேயெனைப் போனிற்ற னன்மையென்றென்
சிந்தா குலமுரை யாய்பரன் காழிப்பல செல்வர்நல்கு
மந்தார் புனையு மடவார்க்கு நீயுமுள் ளஞ்சினையே. (௪௫௫)

வாரம்பகர்தல்.

காருந் தழுவப் பிறையுந் தழுவக் கழிதலையு
நீருந் தழுவப் படுசடை யார்சண்பை நீணகர்வாய்ப்
பாருந் தழுவப் பலருந் தழுவப் படுமடவார்
யாருந் தழுவக் கொடுத்தன னூலென் னிறைவனையே. (௪௫௬)

அடிசிலமைத்தமடவாலிரங்கல்.

ஆளும் பரமர்தென் காழியின் வாயிசை யாருணவு
வாளும் பணிகணல் லார்செவிக் கூட்டலின் மன்னுபுகழ்
நீளுந் திருவள் ளுவர்சொற்ற வாறு நிலைகட்டுண்
மூளும் பசியிலை யாயிற்றம் மாகம் முதல்வருக்கே. (௪௫௭)

தலைவன்பிரிந்தமைக்கு இரங்கல்.

மாவுங் கரியும் புரியும்பொற் றேருநம் மாளிகைமுன்
மேவும் படியி லரன்காழி யல்குல் விலைமடவார்
பாவுந் தெருவுறு மானல்ல காதன்மை பங்கயமென்
பூவும் புலவுங் கமழ்புன லூரனுட் புக்கதுவே. (௪௫௮)

எங்கிதுவென்றோனைப் பாங்கிவினாதல்.

பொன்னேயென் னுள்ளப் புனலோடைப் பாயும் புணரியெனுந்
தன்னே ரிலாவடி யோன்சண்பை வாய்மணந் தான்முடித்து
நன்னேய மிக்கன்பர் நல்கவு நீமுன்னை நாளினின்றுங்
கொன்னே வருந்துவ தென்னே யெனக்குண்மை கூறுகவே. (௪௫௯)

இறைமகன் புறத்தொழுக்கு இறைமகளுணர்த்தல்.

நேருங் கரும்பு பொழிசாறு நீத்து நெடும்பகடாங்
கூருங் கலங்கற் புனல்கொளு மூர ருபேந்திரன்முன்
யாருந் தொழும்பெரு மான்சண்பை வாய்ப்பொன் னெழின்மடவார்ச்
சாருந் தகைய ரெனைநீத் தனரின்று தாழ்குழலே. (௪௬௦)

தலைவினையப்பாங்கிகழறல்.

ஆனுண்ட கேதனத் தார்காழி வாயிர வாம்பன்மலர்த்
தேனுண்ட வண்டு சிறுகாலை யிற்கஞ்சத் தேனுமுண்ணும்
வானுண்ட கீர்த்தி மகிழ்நர்பொல் லாங்கு மறந்துஞ்சொலல்
கூனுண்ட வாணுத லாய்குல மாதர்தங் கோளலவே. (௪௬௧)

செவ்வணியணிந்து சேடியைவிடுக்கவென்றல்.

பவளம் புனைந்துசெம் பூமாலை சூட்டிச்செம் பட்டுடுத்தி
நவளம் படுகுங் குமம்பூசிப் பாகிலை நல்கிநனி
துவளுங் கொடியிடை யாய்விடு சேடியைத் தோன்றறன்பாற்
கவளங் கொளுங்களிற் றூரி யார்பகிழ் காழிக்கின்றே. (௪௬௨)

செவ்வணியணிந்து சேடியைவிடுத்தல்.

பாடியை யிந்திர கோபஞ் செறிந்த பசுங்கொடியு
மேடியை வண்கவிர் பூத்தபொற் கொம்பு மிணையவொரு
சேடியை விட்டனள் செங்கோலஞ் செய்து திருந்திழையின்
மாடியை மாடப் புகலிப் பிரானன்பர் மாடுறவே. (௪௬௩)

அவ்வணி உழையர்கண்டு அழுங்கிக்கூறல்.

தோளா மணிதிருத் தோணி புரேசன் றுணைமலர்த்தாட்
காளா னவரை யடையா துழலு மறிவிலரிற்
கோளா டரவக லல்குலிம் மாதுசெங் கோலங்கொண்டு
வாளா விகழ்பவர் வீதியிற் போகுமிம் மாண்புஎன்றே. (௪௬௪)

பரத்தையர்கண்டு பழித்தல்.

இவந்தான் பணித லெனக்கரு தேனுக்குந் தன்னருடங்
கவந்தாள் பரமனி கரில் புகலி யுரிமையுற்று
சிவந்தாள் சிறிது சிவந்தா ளதுநிக ழப்பெரிது
சிவந்தாடன் னூணம் விளர்த்ததெண் ணூனித் தெருவகத்தே. (௪௬௫)

பரத்தையர் உலகியனோக்கிவிடுத்தல்.

கல்லுக வீங்கு புயத்தாய் பரம்பரன் காழியினீர்
செல்லுக வாய்மலர் கின்றவ னூருந் திருந்தறமே
வெல்லுக வெண்பவள் பூத்தன வாம்விடை கொள்கசெல்க
புல்லுக பன்னிரு நாளுமப் பாலிங்குப் போதுகவே. (௪௬௬)

வரவுகண்டுவந்து வாயில்கள் மொழிதல்.

இமைய மடந்தை புணர்ந்தும் விகார மிலாமுதல்வ
னமையமை தங்கு கயிலைப் பிரான்சண்பை நங்கையர்பச்
சமையமை தோடாழ விக்கிடந் தானுநம் மாயிழையார்
சமைய மறிந்துத வுந்தகை யாலிவர் சான்றவரே. (௪௬௭)

தலைமகன்வரவு பாங்கி தலைவிக்குணர்த்தல்.

முன்மா றொழுகினர் பின்னடைந் தாலின்ப முத்திதரு
மன்மா தவர்பெரு மான்காழி வாழி மடமயிலே
பொன்மாலை மார்பர் புறத்தா றொழுகினும் பொற்பவந்தின்
றுன்மா ளிகைமுனின் றூரெதிர் கோட லுயர்வுறுமே. (௪௬௮)

தலைவனைத் தலைவி எதிர்கொண்டுபணிதல்.

ஊடா துவத்தலி னுண்டாகு மின்பமுள் ளூடல்கொளில்
வாடா வவர்க்குக் குறையுள தோசண்பை வாழ்பரபர்
கூடா ரரணந் தழல்விளை யாடக் குறுநகைகொ
ளோடா ரிதழித் தொடையா ரருளொன் றெதிர்கொள்வனே. (௪௬௯)

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

காரார் குழலியு நாமும் புணரின்பங் காப்புகலி
யூரார் முதனு மயிரும் புணரின்ப மொக்குமெனி
லோரா ரொருதலை யின்பே யதுமற் றிருதலையுஞ்
சேரா மருவின்ப மீதனில் யாதினை செப்புவதே. (௪௭0)

வெள்ளணியணிந்துவிடுத்தல்.

இருளுத யஞ்செய் மிடற்றூர் கழமல மெய்தலர்சேர்
மருளுத யஞ்செய் மனத்தார் முலைவளர் மன்னவர்க்குத்
தெருளுத யஞ்செய்வெண் பூமணி தூர செறிக்கடைந்தாள்
பொருளுத யஞ்செய் தனுபுகல் வாழொரு பூங்கொடியே. (௪௭௧)

வெள்ளணியணிந்து விடுத்தழித் தலைமகன் வாயில்வேண்டல்.

யான்செய் பிழையை நினைந்து மறுமலின் றேன்செய்மொழி
மான்செய் விழியயிற் கோதுக நீதுக வல்லரக்கன்
றான்செய் பிழைமுங் தொள்வாளு நாளுமுன் றந்தபிரான்
கூன்செய் பிறைமுடி யோன்காழி வாழி கொடியிடையே. (௪௭௨)

தலைவி நெய்யாடியது இதுளைசாற்றல்.

கையா டியமழு வோன்காழி நாதன் கருணையின்ன
மையா டியகண் மயின்மணி போல மகவுயிர்த்து
நெய்யா டியமெய் யினள்கா ணறிவ ணெடுந்தகைநீ
பொய்யா டியமட வார்ப்புல்லு நீத்திங்குப் போந்ததுவே. (௪௭௩)

தலைவன் தன்மனத்து உவகைகூர்தல்.

நாம்பா லுனுமழ வாகா தருள்புரி நம்பர்தமைப்
பாம்பா லலங்கரிப் பார்காழி வாயென்று பார்ப்பதுபோ
யாம்பா லடுநெய் யளிர்மெய்ப் பசப்பு மலர்முகமுந்
தீம்பால் பொழிகொங்கை யும்மக வேந்திய செங்கையுமே. (௪௭௪)

தலைவிக்கு அவன்வரல் பாங்கியுணர்த்தல்.

ஒளிர்பரை பாணனொ ளொருநே ருபுளார்சண்பை யூரரின்று
நளிர்புனா மெல்லடி யா பச் சுடப்புந் தவாமகவுங்
குளிர்தரு பால்பொழி கொங்கையுங் காணக் குறுகுபுநின்
மிளிர்திரு மாளிகை வாய் தின் றூரிதென் விண்ணப்பமே. (௪௭௫)

தலைவனைப்புணர்ந்து தலைவனொடுபுலத்தல்.

மட்டார் கடுக்கை மலர்மாலை யார்சண்பை வாழ்நல்லார்
விட்டார்கொ ணம்மைப் புரப்பாரெவ் வாறிங்கு மேவவுடன்
பட்டா ரவர்க்கிம் மனைவாயென் னுண்டு பழந்தொடர்பு
கட்டார் மகவுண்டு நானுண்டு காலங் கழிப்பனன்றே. (௪௭௬)

தலைவி பாணனைமறுத்தல்.

தோயு மகிழ்நர்மிக் கண்பினர் நீயென்னை சொல்லன்முல்லை
வீயு மருவும் பொலிதேந் தெருக்கலர் மிற்கவந்தா
யேயும் பரமர்தென் காழியில் வீணை யிசைக்குங்கைபோல்
வாயுங் கொளும்புலைப் பாண்மக சேறியென் வாய்தல்விட்டே. (௪௭௭)

வாயில்மறுக்கப்பட்ட பாணன்கூறல்.

தாயே தலைவற் புகழ்ந்தே னதற்கென் றலைதகா
நீயே கருநகலை வீசினை வாருந்செங் நீர்முழுகி
யாயேகர் காழி யதுசெங்க ளாயிற் றமையுமீத
போயே விடுவல் விடாதோங் குகநின் புலவியதே. (௪௭௮)

விறலி வாயின்மறுத்தல்.

சேவுந் திருமறை மாவுஞ் செலுத்துநர் திறத்தர்வளம்
பாவும் புகலி யடையாரி லொத்தநிப் பாவியில்லை
மாவுந் துணர்ப்பொலங் காவுமொப் பாங்கொடை யாளரென்று
மேவும் பரத்தையர் சேரியிற் பாடு விறலிசென்றே. (௪௭௯)

கூத்தர் வாயின்மறுத்தல்.

முடித்திடு வேணிப் பிறையான் புகலி முதல்வன்மன்று
ணடித்திடுங் கூத்தன்றி நோக்கேனின் கூத்து நடிப்பதற்குத்
துடித்திடு கூத்தன் மகனே யகறிநந் தோகைநலுக்குத்
தடித்திடு மின்பந் தருமாதர் நோக்குவர் தாழ்வின்றியே. (௪௮0)

பாங்கி வாயின்மறுத்தல்.

அளியுற்ற காழிப் பிரான்ரு யுருக்கொண் டடைந்துமிடைந்
தொளியுற்ற தெய்வச் சிராமலை மேவுத லோர்ந்தவரின்
வெளியுற்ற சேய்வயிற் றுள்ளுற்ற போதிங் கிருந்துசென்று
வெளியுற்ற போதுவர் தார்நல்ல ரேயவர் மெல்லியலே. (௪௮௧)

விருந்துடன்வந்துழிப் பொறுத்தல்.

உன்னுமுன் னுள்ளத் துறைவார் புகலிநல் லூரர்வந்தா
ரென்னுமுன் செங்கு வளையியல் பட்ட விருகண்களு
மின்னுமுன் ரூழ்நுண் மருங்குனல் லாட்டு விருந்தொடென்று
பன்னுமுன் னம்ம கருங்கு வளையியல் பட்டனவே. (௪..௨)

விருந்தொடுவந்துழிப் பொ[illegible]கல்கண்

தலைமகன்மகிழ்தல்.

முருந்தென்று பேசு நகைபாகர் சண்பையின் முற்றியது
வருந்தென் றெனை வைத்த தீவினை நல்வினை வந்ததன்றே
விருந்தென்று கொண்டிலம் வீயாப் புலவியை வீப்பதற்கோர்
மருந்தென்று கொண்டனங் காண்போநம் மாதை மகவொடுமே. ()

விருந்துகண்டொளித்தவூடல் பள்ளியிடத்துவெளிப்படல்.

அல்லார் களத்த னழலார் குளத்த னருட்புகலிப்
பல்லார் புகழப் படுவோயிப் பள்ளி பலர்கழுவு
மெல்லா ரொடுமென்னை யுஞ்சும வாதென் றிழிந்துநின்றான்
கல்லார வோதி கருத்தென் விளைந்த கலைமென்னையே. (௪௮௪)

தலைமகன் சீறேலென்று அவள் சீறடிதொழுதல்.

உணங்கா விளம்பொழிற் கூடற் பிரானுமை யூடற்கன்றி
வணங்கா முடித்தம் பிரான்காழி யூரன் மலரடிவீழ்ந்
தணங்கா வருத்தலென் வாய்முத்த நல்கி யருளுமெனக்
குணங்கா முறுமயில் கண்முத்த நல்கிக் கொதித்தனளே. (௪௮௫)

இஃது எங்கையர்காணின் நன்றன்றென்றல்.

அண்மையின் மேவலென் பொற்றுளை பற்ற லடிபிடியல்
வண்மையி னீமகி ழப்பலர் பாற்கற்று வந்திலன்யான்
றிண்மைகொ டேவா புகலியி னீயின்று செய்வதெல்லா
முண்மையென் றோர்ந்தெங்கை மார்வெகு ளாதிற்ப ருத்தமனே. ()

நின்னலது அங்கவர்யாரையும் அறியேனென்றல்.

புல்லாது காலில் விழவுமெண் ணாது புழுங்கியெனைக்
கொல்லாது கொல்லுதல் குற்றமன் றோவெங் குருப்பரனைக்
கல்லாது வாடுநர் போனினைத் தாயென்னைக் காதலின்னை
யல்லா தொருவரை யும்மறி யேனுண்மை யாரணங்கே. (௪௮௭)

காமக்கிழத்தியைக் கண்டமைபகர்தல்.

திருவன் புகலிப் பெருவீதி யிற்சிறு தேருருட்டு
மருவன் புறுநம் மகவைக்கண் டாள்கட்டி மார்பணைத்தா
ளொருவன் புடனது நோக்கிநின் ருயிவ ளோரினிவள்
பொருவன் பினர்பல ரென்ரு ளயலொரு பூங்கொடியே. (௪௮௮)

தலைமகளைப் பாங்கி புலவிதணித்தல்.

உழைபொறுக் குங்க ணொருபா லுறவு மொளிர்முடியோர்
மழைபொறுக் குங்குழல் வைத்தார் புகலிநம் மன்னரின்றுன்
னிழைபொறுக் கும்முலை சேர்வான் வருந்துத லெண்ணிலைமுப்
பிழைபொறுக் கும்புனி தென்பது மோர்ந்திலை பெண்ணணங்கே. ()

தலைவி புலவிதணியாளாதல்.

மாறுறு பாகந்தர் காழிநல் லார்கள்செவ் வாயினிய
தேனுறு நிம்பநெய் நாறுமென் வாயவர் செம்பொன்முலை
மேனுறு நல்விரைப் பான்மக வுண்டு மிழத்திரிந்த
பானுறு மென்முலை யென்னிலொவ் வாதுன் பகட்டினுக்கே. (௪௯௦)

தலைமகள் தணியாளாகத் தலைமகனூடல்.

மான்மே லெழுந்து சமுதா யதுசண்பை வள்ளலுக்குத்
தான்மேல் விழுந்து தழீஇநமக் கின்பந் தருமமுதங்
கான்மேல் விழுந்து கரைந்திரந் தாலுங் கனிதலின்றி
மேன்மேல் வருத்தும் விடமாயிற் றூனம் விதிவசமே. (௪௯௧)

பாங்கி தலைவனை அன்பிலைகொடியையென்றல்.

பைதொட்ட நாகப் பணியார் புகலிப் பதியனையாள்
கைதொட்ட வேம்புங் கரும்பேயென் றீர்கட் கடைக்குறிப்பால்
வைதொட்ட வெங்கழு வாயேறி வைகவும் வல்லனென்றீர்
நைதொட்ட வன்ன டனியாகக் கண்டு நகைப்பிரின்றே. (௪௯௨)

பாங்கி அன்பிலைகொடியையென்று தலைவனையிகழ்தல்

ஆரோடு சொற்று மிளங்கன்றை நாடி யணைபசுப்போல்
வாரோடு விம்மு முலைபா லடிக்கடி வந்தருள்வீர்
நீரோடு கண்ணிமெய்ப் பீரோடு வாட நிமலர்சண்பைத்
தேரோடு வீதியு ளூரோடு மாதரிற் செல்லுவிரே. (௪௯௩)

பள்ளியிடத்துத் தலைவி புறங்காட்டக்கண்டு தலைமகன்கூறல்.

அறங்காட்டி யென்னைப் புரப்பான் புகலி யனையவரே
திறங்காட்டி யுங்கண் மதவேள் சினந்து நெடுஞ்சிலையின்
மறங்காட்டி நின்று சமராடு கால மதித்தெனக்குப்
புறங்காட்டி மெல்லிய லாரொருவும் பேசாப் புதுக்கினிரே. (௪௯௪)

காமக்கிழத்தி வாயில்வேண்டல்.

பிழையே செயினு நினக்கே பொறுத்தல் பெருங்கடன்வா
வுழையே யனையகண் ணையெனைப் போலலை யூடனிறத்
திழையே புனையு மகவின் றுங் கோட லியல்புகொலுட்
டழையேத நீத்துத் தழுவான் காழித் தலைவனையே. (௪௯௫)

தலைவி காமக்கிழத்தியோடு பகர்தல்.

தண்ணார் புகலிப் பெருமானு மாயனுஞ் சப்புபல
கண்ணார் கரும்புங் கடுகழங்கி னுங்கழை காபரமென்
பண்ணார் மொழிமயி லேயானு மேய பரத்தையரு
மெண்ணார் பணியுநம் மூரற்கு மாத ரிதுமெய்ம்மையே. (௪௯௬)

பாங்கி வாயினேர்வித்தல்.

நீலம் பொலியும் விழியாய் புலவியை நீளவிட்டுத்
தாலம் பொலியுந் தலைவனை வாட்டுத றக்கதன்று
லாலம் பொலியு மிடற்றூர்தென் காழிநல் லாடவருட்
சாலம் பொலியும் பொதுமாதர் தோடழ வாரெவரே. (௪௯௭)

தலைவி மகவோடுபுலத்தல்.

உள்ளாய் பவருக் கொளியா யமரிறை யொண்புகலிக்
கள்ளாய் குழற்பொது மாதர்தம் பாற்செல்லுங் காதலனாத்
தள்ளா யழுதழைத் தொண்மார்பிற் சாந்தந் தழீஇயழித்துப்
பிள்ளாய் பிழைசெய்துள் ளாய்வந்த தாலோர் பெரும்பழியே. ( )

மகற்கறிவுறுத்தல்.

எழுந்தே பணைத்த முலையார் பொதுவல மெய்துபுதி
கழுந்தே சடைத்திருத் தந்தைதனைச் சார்ந்தழுக் கட்பெருமான்
செழுந்தே மலர்ப்பொழிற் சீகாழி யிற்சிறு தேருருட்டுங்
கொழுந்தே யிதுபிது ராசார மென்றுபொய் கொள்ளற்கவே. (௪௯௯)

மகற்பழித்தல்.

அம்பல வாணர் புகலிநல் லார்மென் றமைத்தபொதுந்
தம்பல மேவிற்றுன் வாயினுந் தந்தைமுத் தங்கொள்ளால்
வம்பல வாலென்றுன் வாயினும் பூசவந் தாயினைநல்
கும்பல மோமக னேயிது தானின் குலத்தியல்பே. (௫௦௦)

ஆயிழை மைந்தனும் ஆற்றமையும் வாயிலாக வரவெதிர்கோடல்

போதுசெய் கூந்தற் புணர்முலை பாகர்தென் பூம்புகலிச்
சூதுசெய் கொங்கைப் பொதுமட வாரிற் றுறந்தின்றுசென்
தாதுசெய் பூவிளஞ் சேயையுந் தோளிற் றழீஇவந்தீ
ரேதுசெய் தாலு மியம்புக ரோம் மிறையவரே. (௫௦௧)

மணந்தவள்போயபின் வந்தபாங்கியோடு இணங்கியமைந்தனை இனிதிற்புகழ்தல்.

களிமிகு மாமயிற் சாயனல் லாய்கண்ட டயேனிதயத்
தளிமிகு வாழ்வுடை யோன்சண்பை யூரிற்றன் றந்தைதனை
யளிமிகு மாறு பொருமிப் பொருமி யழுதழைத்தா
னொளிமிகு ஞானசம் பந்தன்கொ லோவென் னொருமகனே. (௫௦௨)

தலைவி தலைவனைப் புகழ்தல்.

பெரியோர் பவஞ்சங் கலந்தமர்ந் தானுயர் பெரும்புகலி
யரியோர் விடைய ரலர்தாட் கலப்படைந் தேயமர்வார்
கரியோர் தடங்கட் பொதுமாதர் கொங்கைக் கலப்புறினு
முரியோர்நங் கொங்கைக் கலப்பின்று காது மொழிந்திலரே. (௫௦௩)

பாங்கி தலைவியைப் புகழ்தல்.

மாலே யனையநங் காவலர் மேவலர் வாழ்புரந்தீ
யாலே யழியநகைத்தார் தென் காழி யமருநல்லார்
பாலே பயின்று வரக்கண்டு மேற்றருள் பண்பினிவள்
போலே பெருங்கற் புடையாரு முண்டுகொல் பூதலத்தே. (௫௦௪)

கல்வியிற்பிரிவு.

கல்வியிற்பிரிவு தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

வேய்பவ ரேபுரை தோளிடை யாய்வெவ் வினைமுழுதுங்
காய்பவ ரேசொல் கழுமல வாணர் கலைமடந்தை
யேய்பவ ரேயென் பவருட னாய்ந்த வினியகல்வி
யாய்பவ ரேயற மாதியொர் நான்கு மடைபவரே. (௫௦௫)

பாங்கி தலைவிக்கு அறிவுறுத்தல்.

ஓங்கற்ற வாவில் லுடையார் புகலி யுறுநர்முன்போய்த்
தாங்கற்ற யாவுந் தகவுரைத் தேயவர் தாமுணர்ந்த
தீங்கற்ற யாவுந் தெரிந்துகொள் வான்சென்று ளார்பணியக்
கோங்கற்ற மோருங் குவிமுலை யாய்நின் கொழுநரின்றே. (௫௦௬)

கார்ப்பருவங்கண்டு தலைவி வருந்தல்.

வெறுத்துப் புரம்பொடித் தார்காழி யூரில் வெளியெழுந்து
கறுத்துச் சிலையும் வளைத்தம்பு தூற்றுங் கனமுளொழுங்
தொறுத்துப் படர்செயு மவ்வா றொருவ னொருத்தியென்னுங்
பொறுத்துத் தனியிருப் பேன்வந்தி லார்கற்கப் போனவரே. (௫௦௭)

தலைமகளைப் பாங்கியாற்றுவித்தல்.

சந்தார் தடம்புயத் தார்தடங் காழித் தனிமுதல்வர்
முந்தா ரருளின்முக் குற்றமு நீங்க முழுதுணர்ந்து
பந்தார் வனமுலை யாய்திரு ஞானசம் பந்தரொத்து
வந்தா ரெனச்சொல வந்தது காரிம் மழைமுகிலே. (௫௦௮)

காவற்பிரிவு.

காவற்பிரிவு தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

தண்மலர் கோதை யொருபாகன் காழித் தனிமுதல்வன்
கண்மலர் நெற்றிப் பிரானரு ளானிலங் காவல்செய்வோ
ருண்மல ரச்சமைந் தாங்காங்குற் றுருயிர்க் கோட்டிலரேற்
பண்மலர் சொல்லினல் லாயுறு வார்பெரும் பாதகமே. (௫௦௯)

பாங்கி தலைவிக்கு அறிவுறுத்தல்.

அடிமலர் மீதுதன் கண்மலர் சாத்து மரிக்குநெடுங்
கடிமல ராழிதந் தார்காழி நாதர் கருணையினான்
முடிமலர் மாலைநம் மன்னவர் நீதி முறைப்படியே
படிமலர் காவல்செய் வான்சென்று ளாரின்று பைந்தொடியே. (௫௧௦)

தலைமகள் கூதிர்ப்பருவங்கண்டு வருந்தல்.

மண்காவல் கொண்டவர் பெண்காவ லாக்கினர் வாடைவந்தென்
கண்காவல் கொண்ட திதற்கஞ்சி யேதிருக் காழிப்பிரான்
புண்காவல் கொண்ட மருப்புப் பொருப்புரி போர்த்துமெய்ப்
யொண்காவல் கொண்ட தழனின்று மாட்டு மொழிக்திலனே. (௫௧௧)

தலைமகளைப் பாங்கியாற்றுவித்தல்.

மூவலை யாறு திருப்புக லூர்குட மூக்குநனை
மேவலை யாதரிப் பார்காழி சூழ்பொழின் மென்பெடைகள்
சேவலை யாதரிக் குந்திற நோக்கித் திரும்பினர்மன்
காவலை யாதரித் தார்வாடை தீர்ந்தது கார்மயிலே. (௫௧௨)

தூதிற்பிரிவு.

தூதிற்பிரிவு தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

கடல்சூழ் புவியி லிருபெரு வேந்தர் கலாமொழித்த
லடல்சூ ழரசர் குலத்துதித் தாருக் கறநெறிகை
விடல்சூழ் தராதென யாஞ்சண்பை நாதர் விரும்பருளான்
மடல்சூழ் குழலாய்க்கன்னை யுந்தூது சென்றனன் மாமயிலே. (௫௧௩)

பாங்கி தலைவிக்கு அறிவுறுத்தல்.

கலிக்காம ருக்கும்வன் றொண்டர்க்கும் வந்த கலாமறவார்
கலிக்காழி நாத ரிடைநின்ற தேய்ப்பக் கறுத்துளத்தி
கலிக்கா சினியிற் பொருமிரு வேந்தர் கலப்புறுத்தக்
கலிக்கா மருகழன் மன்னர்சென் றாரின்று காரிகையே. (௫௧௪)

தலைமகள் முன்பனிப்பருவங்கண்டு வருந்தல்.

இருகா வலர்வெம் பகைதணிப் பான்றுணிந் தெய்தியநம்
மொருகா வலர்வந் திலர்வந் ததுமுன் னுறுபனியே
யருகா வலர்செறி யும்பொழிற் காழி யரனருள்பால்
பருகா வலர்திரு நீலகண் டத்தமிழ் பாடுவமே. (௫௧௫)

தலைமகளைப் பாங்கி ஆற்றுவித்தல்.

நீங்கா விருவர் பகைதணித் தேநெடுந் தேர்கடவி
நாங்கா முழுமன்னர் செங்கதிர் போல நணுகினர்பார்
வாங்கா வருள்கடை யேன்பாலும் வைத்தவம் மான்சண்பைவா
யேங்கா மெலியற்க முன்பனி செய்வதெ னேந்திழையே. (௫௧௬)

துணைவயிற்பிரிவு.

துணைவயிற்பிரிவு தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

கூற்றூ ருயிர்முன் குடித்தபொற் பாதன் குளிர்புகலி
யேற்றூர் கொடியுடை யான்கயி லாயத் திளமயிலே
மாற்றூ ரமருண் மெலிவொரு வேந்தற்கு வான்றுணையாய்ப்
போற்றூ ரிருந்து மிறந்தவ ரேயிப் புவியிடத்தே. (௫௧௭)

பாங்கி தலைவிக்கு அறிவுறுத்தல்.

குன்றூர் வனமுலைக் கோமள மேநின் கொழுநர்நண்பு
பொன்றூர் துணையெனப் போயின ராலிப் பொழுதிகலி
நின்றூ ருறையும் புரமொரு மூவர் நிறைந்தபுர
மன்றூர் முடிச்சண்பை யார்நகை நேருற்ற வையுறுமே. (௫௧௮)

தலைமகள் பின்பனிப்பருவங்கண்டு வருந்தல்.

கட்டார் புனையுங் கருங்குழ லாய்நங் கணவர்தமை
நட்டார் துயரந் தணிக்கச்சென் றாரின்று நாமவர்க்கு
விட்டார்கொ ணந்துயர் தீர்ப்பவர் யார்சடை மேன்மதியம்
பெட்டார் புகலிப் பொழில்சூழ் வளர்ந்தது பின்பனியே. (௫௧௯)

தலைவி பாணனைப் பாசறைவிடுத்தல்.

கண்புடை யார்தரு நீரோடு பீருங் கலந்தொருயான்
பெண்புடை யார்சண்பை யன்னாரில் வாடுதல் பேசிடுக
நண்புடை யார்தமைக் காப்பான் முனிந்து நமைக்கைவிட்ட
பண்புடை யார்தங்கு பாசறை வாய்ச்சென்று பாணவின்றே. (௫௨௦)

தலைவன் பாணனைவினுதல்.

தீராத காத லுடைப்பாண னேநெடுஞ் சேரிபொரீஇ
வாராத நீரெங்கு வந்தீர் பதிக்குமல் லாரறிவிற்
காராத வின்னமு தன்னார்மின் னார்பெய் யபலர்சண்பை
யோரா தவரினென் சொன்னாள்பொன் னாமொழி யோரணங்கே. ()

தலைவனுக்குப் பாணன் கூறல்.

வரும்போது தண்டனிட் டேன்விடை தாபொரு பாட்டியென்றே
னரும்போது கொங்கை யமர்பாகன் காழியன் னார்புகன்றார்
சுரும்போது பண்பொலி சோலைகல் லாரர் துணைபிற்சென்று
பெரும்போது நீட்டித்த லாலுயிர் நீட்டிக்கு நேரின்றென்றே. ()

தலைவன் பாசறைப்புலம்பல்.

தனிவந்து கூடு மவர்க்கொளி யாம்பரன் சண்பையிற்பின்
பனிவந்து கூடும் பொழுதுணர்ந் தேங்கிப் பசந்தபசந் திங்
கினிவந்து கூடுங்கொ லென்றழு மேயெழு மேவிழுமே
நனிவந்து கூடு மெழிற்கொம்பு போன்ற நறுநுதலே. (௫௨௩)

பின்பனிப்பருவங்கண்டு வருந்தியதலைவியைத் தோழிஆற்றுவித்தல்.

தன்பனி மாமலர்த் தாட்டா மரையென் றலைக்கணிவோன்
நன்பனி மால்வரை நங்கைபங் காளன் வருபுகலி
யன்பனி மாசலம் போன்மனித் தேரினர் கடந்தனரிப்
பின்பனி மாதவா சூழ்ந்தினி யாவதென் பெண்ணரசே. (௫௨௪)

பொருள்வயிற்பிரிவு.

பொருள்வயிற்பிரிவு தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

அல்லற வாள்விட் டவிர்மணி மாட மணாம்புகலி
நல்லற வாணர் பிரமலிங் கேசர் நகுமருள்சால்
சொல்லறை வேதிய ராதியர் சூழ்தரச் சோர்வொழிப்ப
தில்லற மாமது பொன்னிலை யல்லா தியலா தணங்கே. (௫௨௫)

பாங்கி தலைவிக்கு அறிவுறுத்தல்.

கல்லாரை யுட்குறி யார்முறி யார்பொழிற் கச்சியுள்ளார்
வல்லாரை மேனமஞ்சு துஞ்சுதென் காழி மடமயிலே
புல்லாரை வாட்டுநங் காவலர் யாவரும் போற்றலின்றி
யில்லாரை யெள்ளுவ ரென்றூர் பொருள்குறித் தேகினரே. (௫௨௬)

தலைவி இளவேனிற்பருவங்கண்டுவருந்தல்.

மனவாசை நாயிற் கடையேற் கொழித்து வழுத்தடியா
ரினவாசை மேவவைத் தோன்காழி சூழ்பொழி லின்றளிர்நந்
தினவாசை போர்த்த திளவேனில் வந்திலர் செல்வரின்னுந்
தனவாசை யுற்றவர்க் கெவ்வாசை யுண்டுகொ றாழ்குழலே. (௫௨௭)

தோழி தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

பரவலர் தாய்வழி பாடுசெய் யேற்கும் பதமளிப்பா
ராவலர் செஞ்சடை யார்காழி நாயக ராமருளா
விரவல ரேத்த வினைவிளை யார்ப்ப விருந்திசால்
புரவலர் வந்தன ராலிள வேனிற் பொலிவுணர்ந்தே. (௫௨௮)

தலைமகன் தலைமகளது உருவுவெளிப்பாடுகண்டு கூறல்.

பொன்னென்று மேனியன் சீகாழிநாதன் புரிந்தசடை
முன்னென்று பாதிப் பிறையு நிறையு முழுமதியும்
கொன்னென்று மேகமுங் கோபமுஞ் சாபமுங் கொண்டுபொலி
மின்னென்று பார்க்குந் திசைதொறுந் தோன்றும் வியப்பிதுவே. ()

பாசறைமுற்றி மீண்டு ஊர்வயின் வந்ததலைவன் பாகற்குரைத்தல்.

ஏறென்ற தாதிபொ டில்லான் புகலி யிகல்வலவா
வாறென்ற காலுழு தார்ப்புயத் தாயிவ் வகிர்மனித்தே
ரேறென்ற நீயங் கிருக்குமுன் னேயின் றிறங்குகென்றாய்
மாறென்ற நீருமின் கைகாலென் றேயுன் மதித்தனனே. (௫௩௦)

தலைமகளோடு கூடியிருந்த தலைவன் கார்ப்பருவங்கண்டு மகிழ்ந்துரைத்தல்.

அந்தா மரைமுகத் தாயிழை யார்த மலர்முலைக
ணந்தா தரத்தி னகன்மார் பழுந்திட நன்குதழீஇச்
சந்தாபந் தீர்ந்து தழைத்தன மியாமினிச் சண்பையெங்கள்
சிந்தா மணியருள் போற்பொழி வாழி செழுமுகிலே. (௫௩௧)

சீகாழிக்கோவை முற்றிற்று.

ஆபத்துக்காத்த விநாயகர் துணை.

அரும்பதவுரை.

காப்பு.

௧. இக்கோவை குருக்காழ்கொல் - இந்தக் கோவையானது நிறம்பொருந்திய மணிக்கோவையோ. இக்கோவையென்றது, ஆமையோட்டுக்கோர்த்த மாலையை. அலை கோடு உருக்கு ஆழிக்கு ஓவைச் செய் - அலைகளானவை கரையை அழிக்கின்ற கடலுக்கு ஒழிவைச் செய்த. விநாயகக்கடவுள் திருமாலின் அவதாரமாகிய கூர்மத்தை வென்று அதன் முதுகோட்டைச் சிவபிரானது திருமார்பில் மாலையாகப் பூட்டினரென்பதும் ஒருகாலத்தில் நீர்முழுவதையுமுகந்து கடலை வற்றச்செய்தனரென்பதும் சிவபுராணகதைகள். தருக்கு ஆழிக் கோவை - தருக்குற்ற திருமாலை; ஆழி - சக்கரம். குப்பாயம் - சட்டை; தரித்தவர் - சட்டைநாதர். உலகத்தையளந்த திரிவிக்கிரமமூர்த்தியை வென்று அவருடைய தோலைச் சிவபெருமான் கூறுகிய வயிரவக்கடவுள் சட்டையாக அணிந்துகொண்டாரென்னும் வரலாறு ஈண்டு உணரற்பாலது; சீகாழிப்புராணம் வடுகநாத அத்தியாயத்தைப் பார்க்க. களிறு, ஒட்டைக்குலைத்து திருக்காழிக்கோவைதனை அணியாக உவந்து செய்யுமென்க.

௨. தரக்கு - புலி. ஐவாய்விலங்கு யானையாளி. சீயம் - சிங்கம். புலிமுதலியன இடையூறுகளுக்கு உவமைகள். தாய் உறுவ - தாவிவருவனவாகிய இடையூறுகளை. துரக்கோ - செலுத்துவேனோ. துணிக்கோ - வெட்டுவேனோ. எண்காக்கோ - பிரமன். இத்தலத்திற் பிரமர்பற்பலர் சிவபிரானை வழிபட்டுய்ந்தனரென்பது புராணவரலாறு. பிரமபுரம் - சீகாழியின் பன்னிருநாமத்துள் ஒன்று. ஆண்டபோதகம், என்முனைந்தோன்றிநின்று கோவையைப் பாடுவிக்குமென்க.

அவையடக்கம்.

௩. அன்பர் - மாணிக்கவாசகரது. தீட்டுதல் - எழுதுதல். இருகோடு - இரண்டுகரை. நீர் - கங்கை. பிரியர் - கோவையிற்பிரியர். பொருகோடு - மோதுகின்றகிளை. புகலி - சீகாழி. ஒருகோட்டுமோ - விநாயகக்கடவுள். மாவின்மேற் கோவைக்கொடி படருமென்பது மற்றொருபொருள்.

நூல்.

௧. நிலைநங்கை - இத்தலத்துத் தேவியாருடைய திருநாமம். சிலம்பு - மலை. சிலம்பகத்துக் கொம்பர் வாய்ந்து உற்றது.

௨. வெள்ளாம்பலான் - இந்திரன்; ஆம்பல் - யானை. செந்தாமரையான் - பிரமதேவன். மேனி குவளை அன்னன் - திருமால். இவரென்றது தலைவியை. உஞற்றல் - செய்தல். நன் - நடு. நலத்தினன் - எழுவாய். இச்செய்யுளில் மலர்ப்பெயர்கள் தொகுத்தல் காண்க.

௩. உரிமைதோன்ற வேறுதலப்பெயர்களைக் கூறுதல் மரபாதலின், கழுக்குன்றம் கூறப்பட்டது. பின்னும் இப்படியேவருதல் காண்க. கோதை - மலர்மாலை. பூமகள் - பூமிதேவி, பூமியிலுள்ளமங்கை.

௪. சண்பை - சீகாழி. ஆயிழை மின்கொல், கொம்புகொல்.

௫. சிவபெருமானுடைய வலக்கண் சூரியன்; இடக்கண் சந்திரன். தலைவியின் பார்வைகளுள் பொதுப்பார்வை வெப்பமும் சிறப்புப்பார்வை தட்பமும் உடையனவென்றபடி.

௬. மேக்கு - மேலிடம். கிழக்கு - கீழிடம். கழுமலம் - சீகாழி. இல் - இல்லாத. கிளை - மகளிர் கூட்டம். மினை - மின்னலைப் போன்ற தலைவியை. கழுமலத்தீசர் மேருமலையை வில்லாகவளைத்து அதன் மேலிடத்துள்ள தேவர்களும் கீழிடத்துள்ள நாகர்களும் தம்முட் கலக்கும்படி செய்தாற்போல இம்மின்போல்வாளைக் கிளையிற்பிரித்து என்னை அடையச் செய்தருளினர்.

௭. அம் கால் - அழகைக்காலுகின்ற. வில் - ஒளி. பிறரென்றது, சிவபெருமானை. செல் - மேகம். பரவையாருடைய இன்பத்தை அடைதற்குச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சிவபெருமானைப் பணிந்தார். 'சாகஸிக்காரன்காலில் விழுவதைக்காட்டிலும் சண்டைக்காரன் காலில்விழுதல் நலம்' என்பது பழமொழி.

௮. திருஞானசம்பந்தர் திருத்தோணிமுன்சென்று பாஞானப்பாலுண்டது, முதலிரண்டடியின் குறிப்புப்பொருள். எண் பரவு ஆய - எண்ணத்திற் பரவுதலுடையதாகிய. பண்பரவு ஆய - இசை துதித்தலைச்செய்தற்குரிய. மறீர் - மறுதீர்.

௯. நாகம் - விண்ணுலகம். சிரபுரம் - சீகாழி. கோகம் - சக்கரவாகப்புள். ஏகம் - தனிமை. யோகம் - சேர்க்கை.

௧௦. உம்பெயர் யாது? அளிஎன்றல் பொய்ம்மை; அருளில்லாமையாலென்றபடி. இடை அஞ்சும் சீதம் பட. சிலீமுகம் - அம்பும் வண்டும்.

௧௧. எய் - எம்மையறிவாய். மெய் - யான்கூறுவது மெய்யே. அது கைதவம் - அதுபொய்.

௧௨. நிலையாள் - அம்பிகைபெயர். ஆமா - ஆகுமாறு.

௧௩. வில் ஆர் - ஒளிபொருந்திய. கலவாத கா உண்டு.

௧௪. விரைவாய் - மணம்பொருந்திய. 'லஜ்ஜா' என்பது ஸ்திரீலிங்கம். கண் இயலாம் - கண்போன்றதாகும். அஃது இலச்சை.

௧௫. கையிற் கொள்வார். பவர் - கொடி; சடைக்கு உவமம். பாலம் - நெற்றி. பாணி - நீரும், கையும். நீலம் - கருங்குவளையும், கண்ணும். நீருக்குள்ளே நீலத்தை வைத்தீரென்பது மற்றொருபொருள்.

௧௬. பரமரருளால். ஐயர் - திருஞானசம்பந்தர். தென்னற்கு - கூன் பாண்டியனுக்கு. நோய் - சுரநோய். அது - அந்நோய். ஐயர் தென்னற்குப் புகுத்திய சுரநோயை அவரே தீர்த்ததுபோல, இவர் எனக்குப் புகுத்திய காமநோயை இவரே தீர்த்தற்குரியர்.

௧௭. சீரியலன்பர் - திருஞானசம்பந்தர். ஏடுபோல - ஏடு வையையீரை எதிர்த்துச்சென்றதுபோல. நாணம் கழிந்தது. கனாவது என் - இனிச் சொல்வது யாது.

௧௮. புலவர்முன் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரதுமுன்பு. நஞ்சு அருந்தும் பிரான் - சிவபெருமான். நகை மூளத்தது.

௧௯. துடியிடையார் புரிந்த குறுநகை உயச்செய்தது.

௨௦. அருளை யாரென்றது, தலைவியை.

௨௧. தண்ணியநாள் இதுவே. எண் ஆளி - எண்ணத்தை யாள்பவன். மைக்கண்ணுள் தன்னை அளிக்க.

௨௨. தார் - மார்பின்மாலை. தனிவிழி - நெற்றிக்கண்; சூர்க்கிற்குவமை. தவம் புரிந்தாலும். ஏனை அடிமை கொண்டார் தலைவி.

௨௩. ஐம்பாலில் தொடை புனைந்து.

௨௪. மறியையும் வாளையும். எறிவாள் - வீசுகின்ற ஒளி. எல்லாக்கலன்களையும். குறிவாள் - குறிக்கப்படும் ஒளி. நாணத்தையும் அச்சத்தையும் உட்கொள்ளாதே.

௨௫. கலர் - கீழ்மக்கள், பாழி - பெருமை.

௨௬. அருவினை - தேடிய. தோணிபுரம் - சீகாழி. இருவினை - இருத்திய. இஃது - இச்சேர்க்கையை. வலியினர் யார்.

௨௭. பயல் - பாதி. பாணித்து - தாமதித்து. புகுந்து அமரும் அயலார்.

௨௮. உயிர்சில்லாது. வல் - சூதாடு கருவி. ஒற்றித்து - ஒன்றுபட்டு.

௨௯. புகலும்படி புகல்வார் - விரும்பும்படி துதிப்பார். புகலாய - புகலிடமாகிய. புகலி - சீகாழி. புனலை அகலின், மீன் எத்தன்மைத்தோ. அற்று - அத்தன்மைத்து. சாரினும் உறின் ஆருயிர் அற்று.

௩0. வரி வல் - வரிகள்பொருந்திய. சங்கிலி - சங்கிலியார். மகிழ் - மகிழமரம். பெற்றதை - இரண்டுகண்களும் ஒளியிழந்த துயரத்தை.

௩௧. இறை - சிவபெருமான். திருந்தும் பொழில். கண் இமை பொருந்துமுன்.

௩௨. கொடியான் - மன்மதன். பயல் - பாதி. வஞ்சி - ஒருவகைக் கொடி. ஆண் - ஒருவகைமரம்.

௩௩. உழை - மான். தன்மை இல் - தன்மையில்லாத. கூற்றம் - இயமன், சொல். மேற்று - மேலது.

௩௫. அல் தேம் மலர்க்குழலை. உயிர்த்துணை - தலைவி.

௩௬. தமக்கும் திருநிலையம்மைக்கும் இடையே சேய் மேவ; சேய் - முருகக்கடவுள்.

௩௭. இலம்பாடு - வறுமை. கலம்பாடு - கலம் உண்டாதல். நிலம்பாடும் - உலகந்துதிக்கும். இனிச் சஞ்சலத்தையும் வருத்தத்தையும் கொள்ளேம்.

௩௮. தலைவியின் கண், ஒருமாதருடைய நோக்கத்தை அவாவியது; அம்மாதரே மயலுக்கு மருந்து; மானனது பார்வையிருகமொன்றை அவாவியதென்பது மற்றொருபொருள்.

௩௯. அம்புணர் - அழகுபொருந்திய. விதி - பிரமன்.

௪0. கழிபடு - கழிக்கப்பட்ட வடதிசைமூர்த்தி - குபேரன். விழிபடுமேனியன் - இந்திரன். வழிபடு தெய்வம் - தலைவி. தந்தார், மூன்றும் விராய் வாழ்க.

௪௧. மனம்போல் - மனம் அடைந்ததுபோல. துயில் அடைந்தது. கனம் - மேகம். களம் - கழுத்து.

௪௨. வல் தந்தம் - வலியகொம்பு. என்று - சூரியன். என்று கெடுத்துக் கொடுக்கும். துணையை. சேறும் - செல்வேம்.

௪௪. நீன்மணி - நீலமணி; மணியாகிய குழல். மூங்கிலாகிய தோள். குவடு - சிகரம். காந்தள்மலராகியகை. வெங்குரு - சீகாழி.

௪௫. இத்தலத்திற்குப் பன்னிரண்டு திருநாமங்களுள்ளன.

௪௬. அன்னே - ஐயோ; வியப்பின் கட்குறிப்பு. அகம் - உள்ளிடம், மனம். முடிமாணிக்கம் - சூடாமணி. கற்புடைமையால் தலைவனை யன்றி வேறொருவனாஉட்கொள்ளாத தலைவி, செவ்வொளியுடைமையால் தன்னுள் வேறொன்று புகுதற்கிடங்கொடாத மாணிக்கமாக உருவகிக்கப்பட்டனள்.

௪௭. அசோகு - அசோகமரம். இவர் யோகியரே. நால்வர் - சனகாதியர். ஆல் - கல்லாலமரம். மேவுயோகி - சிவபெருமான். சோகத்தை நீக்குதல் புலப்பட அசோகத்தின் கீழ்நிற்றலும் தனிமையுடைமையும் மிகுதிக்குக்காரணம்.

௪௮. கவுணியர் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி. பெருமணம் - இவருக்குத் திருமணம் நடந்த பெருமணநல்லூர். ஒருமான் - நம்பாண்டார் நம்பியாருடைய புதல்வியார். உற்ற இன்பு - முத்தியின்பம். மேவருமான இன்பம் - அடைதற்கரிய பெருமையையுடைய இன்பம்.

௪௯. பா - பாக்கள். தேவு இயல் - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய. திரிநேத்திரம் - முக்கண். மேவியது - தேங்காய்.

௫0. அதிர் - முழங்குதல். முதிர் - முதிர்ச்சி. கமலமும் மயிலும் மெய்யன்பரும் ஆயத்திற்கு உவமை.

௫௧. பற்று - பருவமில்லாத. மறையோன் - பார்ப்பனப் பாங்கன்.

௫௨. அடங்கலர் - பகைவர். விண்ணீந்தனையோ. எண்கொண்டவை - திறை. எறும் - வலி.

௫௩. கலை - வித்தை, கிரணம்.

௫௪. வரம்பு ஒருவி - எல்லைகடந்து. அறை - பாறை. எயில் - முப்புரம். எழிலி - மேகம். கோளின்று - வலியையுடைய காமம்.

௫௫. அரும்பைப் பொரும் உள் - கூம்பிய உள்ளம். சிதல் - கறையான். இதுதகுமே - இங்ஙனமெலிதல்தகாது.

௫௬. திருவெழுகூற்றிருக்கைப் பதி - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் அருளிச்செய்த திருவெழுகூற்றிருக்கையென்னும் தேவாரத்தையுடைய சீகாழி, பற்றுடையாரருளின்.

௫௭. ஆலடி - கல்லாலினடி. நன்றுறைவார். அமைத்தமதில் - அமைத்தாற்போன்றமதில். கொடுங்குன்று - பிரான்மலை.

௫௮. எண்மை - எளிமை. கொச்சை - சீகாழி.

௫௯. இரியா வெப்பு - நீங்காத சுரநோய். அரி ஆ - திருமாலாகிய இடபம். அருர் - வருத்தம்.

௬0. குறிஞ்சிக்கொடி - குறிஞ்சிநிலத்துள்ள கொடிபோல்வாள்; தலைவி. முடிபுனை களிறு - தலைவன்; வடதிருமுல்லை வாயிலில் தொண்டைமானுடைய யானையைமுல்லைக்கொடிதடுத்த வரலாறு இங்கே அறியற்பாலது.

௬௧. மங்கு ஊற்றம் தீர் - குறைதற்குக் காரணமாகிய இடையூறுகள் நீக்கிய. பெருமானென்றது, தலைவனை. செங்கூற்றம் - செவ்வியமொழி. கருங்கூற்றம் - யமன். ஊற்ற ஆழி - ஊறுதலையுடையகடல்.

௬௨. [illegible]. நரை - வெள்ளை. ஓதிமன் - அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமன். விரை - நறுமணம். ஒவருங்குழல் - நீங்காத கூந்தல். உரை - சொல்லுவாய்.

௬௩. ஓர்முலை - திருஞானசம்பந்தர். உமையினார்தரு. யானைத்தாளம் - சிவிகையிலுள்ள முத்து. பொருபால் - ஒக்கும்பகுதி. வெற்றியே பொலிவு. இவை இயலெனஒருசொல் வருவிக்க. இதில் திருஞானசம்பந்தர் பெற்றருளிய ஞானப்பால் முதலியவற்றையே தலைவியின் மொழி முதலியவற்றிற்கு உவமை கூறியிருத்தல் காண்க.

௬௪. உலம் - உருண்டகல். குயிலைக்கண்டு மீள்வல், விடைகொடுத்து இவண் உறைவாயாக.

௬௫. வண்டலாட்டு - விளையாட்டு. சோலுள் - தலைவனுள்ளத்தை.

௬௬. முகில் - கூந்தல். பாய்மா - பாய்கின்ற வண்டும் குதிரையும். கண்ணாகிய அம்பு. ஆருயிர் தோன்றும். கறுப்பும் சிவப்பும் வெருளிப் பொருளன.

௬௭. வேணுபுரம் - சீகாழி. பண்டால், ஆல் - அசை. கழி அவலம் - மிக்க சோர்வு.

௬௮. உழல்வ - உழலுகின்ற அம்பு. மதமா - யானை. காமதேனுவையொத்த வண்மையான் - தலைவன்.

௭0. மண்ணுது - கழுவாமல். கண்ணுது - கருதாமல்.

௭௧. வளர் - திரிபுரங்கள். நகையானில் - நகையையுடையசிவபெருமான்போல. எதி - ஆயுதம். ஆயுதமின்றி யானையையும் சிங்கத்தையும் வென்ற சிவபெருமான் தலைவனுக்கு உவமம்.

௭௨. மறி - மான். வலம் - இடம். பொறி - வண்டு. வண்பூ - பூமி.

௭௩. நிலவு ஆதவன் - சந்திரனும் சூரியனும்.

௭௪. விழைய - ஒப்ப.

௭௫. கன்று - வளையல்.

௭௬. விறல் எதிர் - வெற்றியை எற்றுக்கொண்ட. அமுதோடுவந்து பசியுற்ற சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வருமுன்பு திருக்குருகாவூரிற் பந்தரின் கீழ்ச் சிவபெருமான் கட்டமுதோடு எழுந்தருளியிருந்தமை, வேட்கையுற்ற தலைவன் வருமுன்பு பொழிலில் தலைவிவந்திருந்தமைக்கு உவமை.

௭௭. பலம் - பிரயோசனம். வம்பு அலர் - வாசனைபரந்த.

௭௮. குருகு ஆல் - பறவைகள் ஒலிக்கின்ற. தலைவிபால் ஒருமுறை தூதுசென்று என் வருத்தந்தணித்த ஒருவன் பரவையார்பால் இருமுறை தூதுசென்று தன்தோழன் வருத்தத்தைக்கெடுத்த சிவபெருமானிலும் சிறந்தவனென்றபடி.

௭௯. நறை - நறுமணம்.

௮௦. அமை - மூங்கில். புறவம் - சீகாழி. கமை - க்ஷமை. இருளை - தோழி.

௮௧. உடு - நக்ஷத்திரம். கடு - விடம். கொடு வேதனை - கொடிய பிரிவுத்துன்பம். நடு - இடை.

௮௨. அடையார் - பகைவர். பவர் - சிவபெருமான். கடி - நறுமணம். மலைதல் - சூடுதல், மாறுபடுதல்.

௮௩. துணைத்து - ஒன்றை ஒன்று ஒத்து. மெல்கி - மெத்தென்று.

௮௪. கோடு ஆள் முகன் - விநாயகர். குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பண். பந்து ஆடாள். ஆயது என்னே.

௮௫. உண்கமா, மா - வியங்கோளசை. கழுமலத்தாருணவு - விடம்.

௮௬. மறைநனி - உபநிடதம். அவனி ஏகம் என்னும் நம்மையும்.

௮௭. உண்மை நன்குணர்ந்தார் - சிவஞானிகள்.

௮௮. அலைத்து அலைகொண்டு எழுகின்றபால். மலைத்தலையான்-சட்டைநாதர்.

௮௯. திருமாலைமாற்றென்னும் தேவாரம்பெற்ற தலம் - சீகாழி. வில் தோணி - வில்லையும் அம்பையும்; என்றது, புருவங்களையும் கண்களையும்.

௯௦. வலம் - மயிர்ச்சாந்து.

௯௧. நிழல் சடை - வினைத்தொகை; நிழன்ற, நிழலுகின்ற, நிழலுமெனவிரியும்.

௯௨. கருநீலம் செம்பவளஞ்செய்து - கண்களைச்சிவப்பித்து. குழல் - விளி. செம்பவளத்தை முத்தஞ்செய்து - கீழுதட்டை வெளுப்பித்து. தேத்து - இடத்து. ஆழ்சுனை - ஆழ்ந்தசுனை. இச்செய்யுளில் மணிப்பெயர்கள்சில தோன்றுதல்காண்க.

௯௩. எம்பெருமாட்டி - விளி.

௯௪. வளம் உலையாத. தனம் - பூவிசழ். சுனை கல்லிடுமேல்.

௯௫. ஒத்தீர் - ஒத்தீராய்.

௯௬. கோட்டுவார்சிலை - வளைக்கப்படுகின்ற நீண்டவில். பங்கு ஓட்டுவார் - பாகத்தை அளித்தருள்பவர்.

௯௭. இன்பு - முத்தியின்பம். இச்சையார் அருள்பற்றுதல்போல் யான் தோழியார் பற்று மேவுவன்.

௯௮. ஒற்றி-திருவொற்றியூர். ஆரூரர் - சுந்தரமூர்த்திநாயனார். இறை - கை.

௯௯. சிவம் - மங்கலம், முத்தி.

௧௦௦. சீர் ஆயினும் - சீரையுடையதாயைக்காட்டினும். பீழை - துன்பம்.

௧௦௧. கனக்கா அலர் செறி - மேகம்தவழும் சோலையில் மலர்கள்நெருங்கிய. இனக்கு - இனத்திற்கு. ஆவலர் - ஆசையையுடையார். தனக் காவலர் - தனத்தையுடையஅரசர்.

௧௦௨. பை நாகம் - படத்தையுடையபாம்பு. கபாய் - சட்டை. கை நாகம் - கையையுடையமலை. மை நாகம் - மைநாகமலை. உம்முடைய கொங்கைகளை. ஒளி தை நாகம் ஒன்று - ஒளிபொருந்திய யானையொன்று.

௧௦௩. பிரான் சே-திருமால். உண்டுமிழ்ந்தது-உலகம். பதம்நாடியது - திருவடிகளைநாடிய திருமாலாகியவராகத்தை. \ ஏ - அம்பு.

௧௦௪. தும் செவ்வாம்பல் மலர்த்திடும் - நும்முடைய வாயைத்திறவும். தாமரை - தாவுகின்றமரையென்னும் விலங்கு, தாமரைப்பூ.

௧௦௫. கான் - மணம்; காடுமாம். பூவணி - இடபம். உம் கட்பகையாய் - உம்முடைய கண்ணுக்குப்பகையாய். சரி - வழி.

௧௦௬. பாலார்மொழி-பால்போன்ற மொழியையுடைய உமாதேவியார். பாலார்-பக்கத்திலுடையவர். சாரலில்.

மால் - மயக்கம். இடை நேர் என்மனம். ஆல் - ஆலிலை.

௧௦௭. ஆயினும் பழி இடையா. விழி - முச்சுடர்கள். ஊர் இடையாதுவோ. ஒழியாய் இனும் உனக்கு இங்கு என் என்றது நீங்குவாயாக, இன்னமும் உனக்கு இங்கே யாதுகாரியமுளது என்று கூறிஎன்னை விலக்கிவிடாமல்.

௧௦௮. அறல் - நீர். வளை - சங்கு. வளை தேக்கி நிந்தும்.

௧௦௯. செய்யோன் - செம்மைநிறமுடையோன், வெய்யோன் - கொடியவன், சூரியன்.

௧௧௦. எல் - ஒளி. அல் - இருள்.

௧௧௧. அவா - ஆசை. வன்றி - பன்றி. ஊரவா, ஏனையவா. அன்பர் - கண்ணப்பர். நம்மானென்றது தலைவியை. சான்று - சாக்ஷி.

௧௧௨. தாவா - கெடாத. மேவா - விரும்பி.

௧௧௩. நன்மை - பிரதியுபகாரம். குரல் - தினைக்கதிர். நம் கட்புலம் - நமது கண்ணறிவு. ஏனற்புனம் - தினைக்கொல்லை. ஏனற்புனத்தினுக்கு என்ன நன்மை செய்வாம்.

௧௧௪. அருமையைத்தேரான். பயந்தான் - பெற்றதந்தை. மலர்த்தாரான் - சண்டேசநாயனார். எச்சதத்தன் - அவருடையதந்தையார்.

௧௧௫. வெண்காட்டுநங்கை-சிறுத்தொண்டருடைய மனைவியார். சந்தனத்தார் - அவருடைய தாதியார். விழைதர - ஒப்ப. ஆலோலம் - புட்களை ஓட்டும்ஒலி. என்று அழைப்பீர். தலைவியின்குரலைத் தம்மினத்தின் குரலென்றுகருதிக் கிளிகள் வருகின்றனவென்றபடி.

௧௧௬. நீர் - முன்னிலைப் பன்மைப்பெயர், தண்ணீர். வன்னி - கிளி, நெருப்பு. நீர்வளையும்பொழுது நெருப்பு எங்ஙனம் நெருங்குமென்பது மற்றொருபொருள். வழுவை - யானை.

௧௧௭. தன்னம் - அற்பம். கோலம் - பன்றி. இதிற்பூக்களின் பெயர்கள் தோன்றுதல்காண்க.

௧௧௮. சொல் - புகழ். காப்பதும் வருவதும் கொண்டதாம்.

௧௧௯. சேல் - திருமாலாகியசேல். ஆழி - மோதிரம். பாலாழி - பாற்கடல். மதிப்பால்-சந்திரனிடத்துள்ள. கோல் - வளைந்த. மால் - மயக்கம், எனக்கு அருள்வீர்.

௧௨௦. நலத்தை வேட்டல் நன்றே. கோள் - கொலை. 'புலிபசித்தாற் புல்லைத்தின்னாது' என்பது பழமொழி.

௧௨௧. தருக்களையுடையவிண்ணுலகம் வாடும். ஸ்ரீதியாகேசர் விண்ணுலகிலிருந்து திருவாரூர்க்கு எழுந்தருளின வரலாறு இங்கேஅறியற்பாலது. கோடு - யானைக்கொம்பு. குறத்தி - வள்ளியம்மை.

௧௨௩. யாத்த - கட்டிய. சிவபெருமான் அணிந்தருளிய பொருள்களே இதில் உவமைகூறப்பட்டமையறிக.

௧௨௪. இருதேவியர்-பரவையாரும் சங்கிலியாரும். பொருட்குரியார் - குபேரன். மகன், அருட்குரியார்க்கே எளியன்.

௧௨௫. ஆராவமுதம்-தெவிட்டாத அமுதம்; தலைவி.

௧௨௬. நவையாறு - குற்றவழி. செவை - செவ்வை.

௧௨௭. இளங்கான் - இளங்காடு. எய்த்தது ஏனோ.

௧௨௮. மதியமுகிழ்த்தார் - இளம்பிறையாகியமாலை. ஓவம் - சித்திரம். நின் உட்டுயர் தேராள்.

௧௨௯. நன்று - அருள்; அதற்கு எதிர் - மருள். நீலமலரைத் தாமரை மலரிலமைத்து. அகவை - பிராயம். உண்டுளார் - திருஞானசம்பந்தர்.

௧௩௦. அனுவை - கட்டளை. சுயமே - தானே.

௧௩௧. அ ர்தற்கே தாகமுற்றவர். வரைதல் - மணஞ்செய்தல். என்னைப் போதாக அணிவார். இவ்விதி - வரைதல்.

௧௩௩. இடை - ஒப்பு.

௧௩௪. ஈசர்மொழி - வேதாகமம்.

௧௩௫. நமர் உனையும் கொடுமைபுரிவார். வையும் - வைவாள்.

௧௩௬. செவ்வருவி-சிந்தூர அருவி. சிந்தா. நாம. ௧௪௦-ம், கவியுரைபார்க்க.

௧௩௭. அண்டார் - பகைவர். அச்சழக்கருக்கு எண்ணலேது.

௧௩௮. விழையமனம், குழையுமனம். மேகமும் மனமெலியும் கண்டக்கினர் வணங்கலர் மனத்தைதப்போல்; தழைர் மனம், குழையுமனம்.

௧௩௯. ஏதிக்கும்-காக்கும். ஏதிக்கும் சூரியன் குன்றெழுகாலையில்.

௧௪௦. துழாய்க்கோலம்-திருமாலாகிய வராகத்தை. தாலம் - பனை. பனையின் அடியில் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் தலங்கள் திருப்பனந்தாள், திருப்பனையூர் முதலியன.

௧௪௧. கலைமதியை வித்தைகளையுடைய புத்தியை, கிரணங்களையுடைய சந்திரனை. மதியை விழுங்கியபேதல், உழிதை - சிறுபூளை.

௧௪௨. ஒன்பானுருவம்-அருவத்திருமேனி ௪, உருவத்திருமேனி ௪, அருவுருவத்திருமேனி ௧. நன்பால் - நல்லபகுதி. கையேற்றது - உருவமெழுதிய படம்.

௧௪௩. குவலயம்-நீலோற்பலம், பூமி. கமலம் - தாமரைமலர், நீர். வன்னி - இளி, தீ. கொண்டல் - மேகம், காற்று. உயிர் - சுவாசம், ஆன்மா. மெய்யெட்டு - அட்டமூர்த்தம்.

௧௪௪. 'ஏர்மிடையும் அடையும் இருபிடி' என்பன கண்டோர் கூற்று. அவற்றுள், 'மிடையும்' என்பது செய்யுமென்னுமுற்று, 'அடையும்' என்பது முன்னிலைப்பன்மையேவல். மற்றை இரண்டும் ஒருமையேவல். ஒருபிடி, பிடி - கைப்பிடி, பெண்ணுனை.

௧௪௫. உலா - ஆதியுலா. படர்ந்தவர் - சேரமான் பெருமானுயனுர்; எழுவாய். அலங்கல் - பரிமாலை. மேவார் - விரும்பார். வரைப் பெண்ணை வேட்டு - மலையிலுள்ள மங்கையை விரும்பி. கடற்பெண்ணை - கடற்கரைப்பனையை. வெட்டுதற்குமேவார்.

௧௪௬. நேர் - நேர்மை; உடன்பாடு. போந்து - பனை.

௧௪௭. பொறி-திருமகள், நிறம்-மார்பு.

௧௪௮. ஒருவர் - சிவபெருமான். முகத்திரு பார்வை - சூரியசந்திரர். என் தருபார்வையோ - எதனைத் தருகின்ற பார்வையோ.

௧௫௦. பார் ஆய்கின்ற. ஆராய்பவள் தழுவிக்கொள்ளுவாள்.

௧௫௧. உடம்படுமெய் பாங்கிக்கு உவமை.

௧௫௨. சூல்-சூலம். வெப்பார்பிணி-சுரநோய்; 'போன சூரத்தைப் புளியிட்டழை' என்பது பழமொழி.

௧௫௩. வெறு அகடு - பசியுள்ளவயிறு. எனக்கு உற்ற கட்டு - எனக்குள்ள பாசபந்தத்தை. வேலைச்செற்ற கண்ணையும் துக்கமறாத இடையையுமுடைய.

௧௫௫. துருத்தி - திருத்துருத்தியென்னும்தலம்; குற்றாலம்.

௧௫௬. முருகு - முருகக்கடவுள். புரிதாம் - செய்மேவம்.

௧௫௭. காம்பு - மூங்கில். வீழி - திருவீழிமிழலை. கூம்பு அணிகை - குவித்தகை. சிவபெருமான், தாம் சீகாழியில் திருத்தோணியின் மேல் எழுந்தருளியிருக்கும் கோலத்தைத் திருஞானசம்பந்தர்க்குத் திருவீழிமிழலையிற் காட்டியருளினர்.

௧௫௮. தலையான் - முதன்மையையுடையவன். ஐயைந்தின் - இருபத்தைந்து தத்துவத்தின்; 'ஐயைந்தினப்புறத் தானும்' என்பர். ஐயைந்தெட்டும் - இருபைத்தைந்து மூர்த்தம். எண்ணொண்கலை - அ௪ கலை. ஐயாறொடு ஆறு - ௩௬ தத்துவம்.

௧௬௦. மாட்டு இரு. மேவரும் - மேவும், கருமாட்டு - பிறவியை ஒழித்து.

௧௬௧. குரவு - நறுமணம். புரவு - காத்தல். திருமாலின்மார்பு முன்புள்ள கௌத்துவமணியை நீக்கி இமணியை விரும்புமென்றபடி.

௧௬௨. வீண்டு ஆர் முளை - மூங்கின்முளை.

௧௬௩. திருவார்த்தை-வேதம். இப்போது எதிலெனக் கொண்டாய்.

௧௬௭. வரின் அவர் சிலவாம். கொளலால் - தலைவர்கொள்ளுதலால்.

௧௬௮. இந்திரன் துருவாசமுனிவர்தந்த பூவினிடத்து அன்புவையாமையால், அவராற்சாபமுற்று வருந்தினுனென்பது புராணகதை. தழுவினன் இது மெய்யே.

௧௬௯. மதியின், ஊன் - ஒப்பு. ஆர் - நிறைவு.

௧௭௦. சுனைநீர், இப்பொழுதே என்குறையைத் தீரென்னும்.

௧௭௧. மயில்-ஆடி உவகைசெயும். இவண் நில்.

௧௭௩. குளம் - நெற்றி. உள்தளம் - இதயகமலம்.

௧௭௪. நன்கு ஓடி. தென் - தென்னை. கருவூலம் - நிதியறை. நிதியங்கள் - சங்கநிதி, பதுமநிதி; இவை முறையே கழுத்தும் முகமுமெனக் கொள்க.

௧௭௫. உழை - மான். திருத்தோணியப்பர்க்கு மானும் பிறையுமில்லை.

௧௭௬. கலர் - கீழ்மக்கள். ஒருவேன் வருத்தத்தைத் தணித்தீர் பலர்வருத்தத்தைத் தணிப்பீர்.

௧௭௭. போனவர் - தலைவர்.

௧௭௮. கோகு - கழுதை. அநகம் குறித்தாலும் - பாவமின்மையைக் கருதினலும். அருள்கோ. கநகம்குலவும்சிலை - மேருவில். கோகம் - சக்கரவாகப்புள். நகம் - மலை. பொறி - வண்டு.

௧௭௯. கருந்தலை - இழிந்ததலை.

௧௮௦. நீதமுறு - நீதியுற்று.

௧௮௧. அன்பர்-கண்ணப்பநாயனுர்.

௧௮௩. இல்லாக்கொங்கை. ஊர் - செல்லுதல். ஊழ் - சூரியன். முடிப்பான் - கொல்லும்பொருட்டு. ஒருவன் - மன்மதனு. நார் - அன்பு. முடித்துக்கொள்ளும்பொருட்டு ஒருவன் மலர்களை நாரில்லாமலே பெரியமாலையாகத் தொடுத்தானென்பது மற்றொரு பொருள்.

௧௮௪. வண்டுகள் ஆய்கின்ற. அழுவம் - பரப்பு. கவி வாலியை. எய்தவன் - இராமன்.

௧௮௫. வேதர்தலையை முடிமேலும், பாரனந்தார் கண்ணை அடிமேலும் தரிப்பவர். ஓ - வியப்பின்கட் குறிப்பு. கழைக் கோட் போது அரிப்பார் - கரும்புவில்லின்கட் கொண்ட மலரம்பால் வருத்துதலையுடையவர்; மன்மதன். பூந்தோணி - மலரம்பு. தோணி புனலில் அழுந்துமென்பது மற்றொரு பொருள்.

௧௮௬. கமை - க்ஷமை. இனனும் தாழுங்கொல்-சூரியனும்கிரணமுமோ.

௧௮௭. முன்னம் - குறிப்பு.

௧௮௮. சிரபுரம் - சீகாழி. கட்கு - கண்ணுக்கு. கண்டகம் - முள்.

௧௮௯. ஒருகதிரொன்றது தலைவனை. ஒழிவில்கதிர் - கிளைக்கதிர். கொள் - கொள்ளுவாய்.

௧௯௨. ஓங்கு ஐ முகவர். தழல் - இளிகடிகருவி. வேங்கை சிவந்தது - வேங்கைமரம்பூத்தது. மான் - தலைவி. வேங்கை கோபித்ததாதலால் மான் இங்கு வருதலரிதென்பது மற்றொரு பொருள்.

௧௯௩. புனல் - ஆகாயகங்கை. என்னுடையார் - வேடர்.

௧௯௪. விரையாக்கலி - ஆஜ்ஞை= ஆணை. வாட்புலியார் - வாளாகிய புலியார்; வாட்படையென்றபடி. கோட்புலியார் மாய்த்தவெலண. செவ்வேட்புலியார் - செவ்வேளாகிய புலியார்; முருகக்கடவுள். தாட்புலியார் - தாளாற்புலியார்; வியாக்கிரபாதர். சிவபெருமானுடைய அமுதுபடிக்காகத் தாம் வைத்த நெல்லைக் கைக்கொண்டு உண்டகுற்றத்தாலாக் கோட்புலிநாயனுர் வெட்டியது, இங்கே நினைக்கதிரா கொய்ததற்கு உவமை.

௧௯௫. தழைவேணி; ஆற்று வேணி. பழையாறு - ஒருதிருப்பதி. அமர்ந்தவர் - திருநாவுக்கரசர்.

௧௯௬. கள்வன் - இராவணன்.

௧௯௭. பாலேவட்டு - பாக்களைவிரும்பிய. புனிற்று - அன்னைக்குவமை.

௧௯௮. விடத்தேசு - விடத்தின் ஒளி. ஓர்பாதிப்பசப்பு. மடம் - தலைவிக்கு அடை. ஆய் - தாய். வருதல் இயல்பல்ல.

௧௯௯. தென் - அழகு. நாவலூரர்-

சுந்தரமூர்த்திநாயனார். இன்னல் - கண்கள் ஒளிகுறைந்த துன்பம்.

௨௦௦. தழல்-கிளிகடிகருவி; அது மூங்கிலாற் செய்யப்படுவது.

௨௦௧. இதண் - பரண். ஆன்பவரென்றது, தலைவியை.

௨௦௨. வடுகன் - சட்டைநாதர். மாலையதாய - இயல்பையுடையதாகிய. மயில் - தலைவி.

௨௦௩. இடைக்காடருடைய பிணக்கைத் தீர்த்தற்குச் சோமசுந்தரக்கடவுள் நீங்கிய இந்திரவிமானம், தலைவியில்லாத பரணுக்கு உவமை.

௨௦௪. புகழான் ஆண் உயர்த்தவன். கவலையாகிய கிழங்கு; கவலைக்கிழங்கென்பது மற்றொருபொருள்.

௨௦௫. பொன்னங்கவர்மலை - கவர்த்தபொன்மலை. உள்முளைப்பது - இருள்; ஒடு - எண்ணெடு. பன் அங்கு அவர்வினை. உங்கள் அன்னம் - தலைவிக்கும் சோற்றிற்கும் சிலேடை.

௨௦௬. சடிலம் - சடை. கலுழி - காட்டாறு. 'சடிலமடங்காக்கலுழி' என்றது கங்கையினும் பெரியதென்றபடி. பஞ்சானனம் - சிங்கம். 'கையஞ்சரும்' என்பதைப் புலிமுதலியவற்றோடுங் கூட்டுக.

௨௦௭. 'புல்', 'அழுகு', 'ஆம்பல்' என்பன, முறையே புலி, சிங்கம், யானை இவற்றின் பெயர்கள்; வன்மையில்லாத மற்றொரு பொருளை யுணர்த்தித் தலைவனுற்றலைப் புலப்படுத்தி நின்றன. பாறுவலோ-அஞ்சி ஓடுவேனே.

௨௦௮. புரவு-பாதுகாத்தல். காவு-முதலை.

௨௦௯. பண்ணை - விளையாட்டு. காவிற் பண்ணை எதுசெய்வர். விரை - வாசனைப்பொருள். பண்ணையுடையபா.

௨௧௦. குழல்-விளி. கிரிப்பிரான் - திருமால். கூற்றம் - விடம். நின்னுடைய நாட்டின்.

௨௧௧. கனிப்பூ - வேங்கைப்பூ. குறிஞ்சிபேசுவர் - குறிஞ்சிப்பண்ணைப் பாடுவர். தெளிமோ - தெளி; மோ - முன்னிலையசை.

௨௧௨. உள் அவாவும். ஓம்பல் - பாதுகாத்தல். செவ்வாம்பல் - வாய். குவலயம் ஆளும் அளி அரசு - பூமியை ஆளும் அளியையுடைய அரசன். கருங்குவளைப் பூவையாளும் வண்டின் அரசானது செவ்வாம்பற்பூவை அவாவுமென்பது மற்றொருபொருள்.

௨௧௩. உமாதேவியார் சிவபெருமானுடைய முகக்கண்களைப் புதைத்த பொழுது பேரிருளுண்டானதைக் காஞ்சிப்புராணம், திருக்கண்புதைத்த படலத்தாலுணர்க. குருட்டிருள் - குருட்டுத்தன்மையைச் செய்யும் இருட்டு. வனவெங்கொடுமோ - காட்டு மிருகங்கள். வட்டை - வழி.

௨௧௪. ஒருபாற்பெண் - உமாதேவியார். குழல்வீழளி - முருகக்கடவுளாகியவண்டு; உமாதேவியாருடைய கூந்தலில் முருகக்கடவுள் வண்டு வடிவங்கொண்டிருந்தனரென்பது புராணகதை. கல்லாடம் செப்புகமூர்.

௨௧௫. நாமப்புனல் - அச்சத்தைச் செய்யும் புனல்; நாமமென்பது ஈறு திரிந்தது; நாம் அப்பாசல் விழுநாளென்று பகுத்துப் பொருள்கூறுவது முண்டு. கைதவம் - வஞ்சனை. தாமம்-கொன்றைமலர். சோமப்புனல் - கன்னாகிய புனல்.

௨௧௬. நிறை - நடுக்கம். வடுகப்பிரான் - சட்டைநாதர். பறைதல் - சொல்லுதல். ஏதும் - சிறிதும். அறையெய் - சொல்லுதல் பொருந்திய. போது - மலரும்பருவமுள்ள அரும்பு.

௨௧௭. பாதம் கம் - பாதத்தையும் தலையையும். அவர்தமாது அங்கம் பூண்டவன் - அவ்விருவர்களுடைய என்புகளை அணிந்தவர். தப்பாது அங்கு அவாவி. மாதங்கம் - யானை. வேங்கை - வேங்கைமரமும் புலியும்.

௨௧௮. சிலை - பதினான்குவித்தைகள்; அறுபத்துநான்கு கலைகளுமாம். அன்பர் கடந்து வந்தனர்.

௨௧௯. விட்கு - விண்ணுலகத்திற்கு. கட்கு - கண்களுக்கு. பட்கு - பண்ணுக்கு. மொழி - விளி. கீலம் வருவான் மலர்ந்து பயிலும். உட்குளதிராக -

அச்சத்தை ஏற்றுக்கொள்ள.

௨௨௦. சிவை - உமை. பேடைவை - பேடுகள். நில் - நிற்பாய். அங்கு உற்று.

௨௨௧. சகலமொடுகேவலம் - சகலாவத்தையும் கேவலாவத்தையும். நும் மாளிகை பொற்பங்கயமோ.

௨௨௨. கடியாளர் - காவலாளர். எதிராயது உற்றதுபோலும்.

௨௨௪. செவ்வாய்மலர்நூல் - இறையனாரகப்பொருள்.

௨௨௫. முன் ஊருற்று. முன்பு - வலி. நான்கு - சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயுச்சியம்.

௨௨௬. சமயம், விசேடம், நிருவாணமென்பன தீக்ஷாவிசேடங்கள்.

௨௨௭. அடுப்பார்க்குப்பாதம் அருள்வார். சிராபுரம் - சீர்காழி. ஒதம் - வெள்ளம். வழுக்கு - யானை. ஏதம் - துன்... எண்ணல். இரவால் - இ... வில்வாராதொழிக.

௨௨௮. ... நீண்டு நின்றேன். அவர் மெய்ப் புணைப் புனைந்தோன். அவர்ப்புணர்வா... திருமகளும் கலைமகளும். நாண் - ... கல்யசூத்திரம். தாயர்தாய் - வருந்துகின்ற தாய். தாய் தேடுமுன். அங்கு அணை தருள்.

௨௨௯. சேற்பாலென்றது கண்களின் பக்கத்தனவாகிய காதுகளை. அருகுமலரெனக்கூட்டுக; என்றது செவிப்பூவை. நாற்பால்மலர் - கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூஎன்பன. ஐம்பால் - கூந்தல். கால் - வாய்க்கால். வளை - சங்கு. தருக்கோல் பால் அம் தேன் - மரங்களின் கிளைகளிடத்தே வைக்கப்பட்டுள்ள அழகிய தேனை.

௨௩௦. பழிப்பை ஆறுகின்ற. பகிரண்டம் - வெளியேயுள்ள அண்டங்கள். அழிப்பு ஆள் - அருளுடையான். தெழிப்பாள் - அதட்டுவாள்.

௨௩௧. எருது எழு பொரும் ஆன் - எழெருதுகளைப் பொருது தழுவிய திருமாலாகிய இடபம்; நக்கினசித்தென்னும் அரசனுடையமகளை மணப்பதற்கு அவன் வளர்த்திருந்த எழெருதுகளைக் கண்ணபிரான் தழுவி அடக்கினரென்பது ஸ்ரீ பாகவதபுராண கதை. அருமான் - அரியமகான். கருமான் - யானை.

௨௩௨. சே - இடபம். கோ - தலைவன்.

௨௩௩. பல தழுவும் - பலவாச்சியங்களையும் தழுவிய. கோதையின் - சேரமான்பெருமாணாயனாரைப்போல; இவர் சிவபெருமானை அருச்சித்து அவருடைய திருவடிச் சிலம்போசையைக்கேட்டே உண்பது நியமம். கோடு - கொம்பு. எங்கள்கோதைக்கு - எங்கள் தலைவிக்கு.

௨௩௪. துகிரங்கொடி - பவழக்கொடி. அனம் - அன்னப்புள். மலரோ இலையே - மலரும் இலையும். ஏது - காரணம்.

௨௩௬. வெளியேயுரைசெயின் நாண்கேடு - வெளியே சொன்னால் வெட்கக்கேடு. அளி - அன்பாற்செய்யும் ஒலி. இளி - ஒருபண்.

௨௩௭. கருத்துமுதல் வெளியா - கருத்துமுதலியவைகள் வெளிப்பட. விழைய - ஒப்ப. முளியா - உலராத. சேர்ப்பர் - நெய்தனிலத்தலைவர்.

௨௩௮. முட்கடம் - முள்ளையுடைய காடு. விடத்து இடத்து - விஷத்தையுடைய பாம்புகள் மிக்க இடத்தில். மாலாகிய அம்பு இயலுகின்ற.

௨௩௯. தாயை. வேய்ந்த மணமாலையை. மாணி - பிரமசாரி; சண்டேசுவரநாயனார். சேர்ப்பருடைய தாரை. புன்னையே, முதல்வரது மாலையைக் கொள்ளு மாணியையொப்பச் சேர்ப்பரது தாரை நீயோ கொண்டாய்.

௨௪௦. வானப்பிறைக்குணம்-வளர்ச்சி. சடைக்கானப் பிறைக்குணம் - ஒரேநிலை. குழற்றுணைப்பிறை - பொன்னாலாகிய பிறை; அதன்குணம் தேய்தல். தேன் அப்பு - தேனாகிய நீர்.

௨௪௧. மதன் - மதம். கமலை-திருவாரூரில். விண்வாழ் சிதல் நீள்வன்மீகத்து உறைவார் - விண்ணில் வாழுகின்ற (தேவர்களாகிய) கறையான்கள்மிக்க புற்றில் எழுந்தருளியிருப்ப

வர். பதன்-இன்பம். முதல்நீள் தழை-தாழை. அவ்விதம் நீள்கவியை - காவியை=கருங்குவளைமலரை. முடிக்கொளுமே - முடிக்கொள்ளுமா. அஷ்டபுஷ்பங்களுள், கருங்குவளை சிவபெருமானுடைய திருவடிக்குரியது.

௨௪௨. படரும் கறி-படர்ந்துசெல்லும் மிளகுகொடி. சந்து-சந்தனமரம்.

௨௪௩. உழை-(மாரீசனாகிய) மான். உழன்றவன் - திருமால். என்பு இழையாகவர.

௨௪௪. ஒருகால் - ஒருகாற்று. ஒருகால் கொல் - ஒரு முறைதானு. ஒரு கால் மிசை முக் கிளையோன் - சூலப்படையினை யுடையார்; ஏகபாத ருத்திர மூர்த்தியாக எழுந்தருளியவ ரொன்றுமாம்; "கண்ணுதற் பிரான் மருங்கிரு கடவுளர் கப்புவிட்டெனத் தோன்றும், வண்ண முத்தலைப்படை" என்னும் திருவிளையாடற் புராணச் செய்யுளாலுணர்க.

௨௪௬. புகல்வாய் - புகுதல்வாய்ந்த. உண்மையெனப் புரிந்திருக்கும்.

௨௪௭. சோறுமுதல் மூன்றும் ஓர்ந்தனன் - அமுதென்னுஞ் சொல்லுக்குப் பொருள் சோறு, நீர், தேவருணவு என்கிற மூன்றுமென்று அறிந்தேன்.

௨௪௮. திரையன்னை - திரைதலையுடைய தாய். எழுத்து - தொய்யில். கல்லிருளோ - சிவராத்திரியோ.

௨௪௯. போந்தின்கருக்கு - பனங்கருக்கு. கல்வி கேள்விகளில்லாருடையவுரை நாயின் குரைப்பிற்குவமை.

௨௫௦. மலையையும் பிரமன் தலையையும் கையிற்கொண்டார். விதி - பிரமன். அவர்கூத்தோ - அவருடைய தாண்டவமோ.

௨௫௧. சேல் தந்த - சேலையொத்த. துளியுள் எறிய. "இப்பறை - காவலர் கைப்பறை." தோல் தந்த எறும் - தோலைக்கொடுத்த இடபமும். கோல்-அடிக்குங்குணில். வாழிய வாழியவென்றும் அடுக்கு, அழிக அழிகவென்னும் பொருளைத்தருவது.

௨௫௨. நங்குலக்கோதை - வள்ளியம்மை. கேள்வன் - முருகக்கடவுள். நற்றாய் - உமாதேவியார். நிதியை ஒத்த அடக்கம்.

௨௫௩. வலக்கண் - சூரியன். புரை - குற்றம். ஒல்லாதவரில் - பகைவரைப்போல. கூகாய்- கூகையே.

௨௫௪. கோழ் இக்கு - கொழுவிய கரும்புவில்லை யுடைய. கொம்பில் கோழி - காழி. கோழி - உறையூர்.

௨௫௫. அன்பர் என்று - தலைவராகிய சூரியனை. உடைஎன - உடைவாயென்று. சொல்லாகியபனி. உடையென உலர்வதுவோ.

௨௫௬. கொண்டலும் அழல்பயானலும். விண்தலம் - விண்ணுலகம். பனித்தேன் - துளித்தேன். அலம்பு ஆவலின். கண்டு என்னென்[illegible].

௨௫௭. பூசமொ[illegible]ஞ்சபாசம். நில[illegible] ஆயும் [illegible] கரும் காயும் காவலருமா[illegible] காவலை [illegible]. ஐந்து பாசங்களும் உடைய[illegible]

௨௫௮. அன்பர்சேரு[illegible] - தலைவர்தங்கிய ஊர். சிறந்தவரை - தலைவரை. முன்னும்மூரெது[illegible]று யான் கேட்ட. பன்னிர[illegible]பேரையுடைய ஊரென்றார்; [illegible]ழியென்றபடி; பெரிய பன்னிரண்[illegible] ஊரென்றும் மற்றொரு பொருள்.

௨௫௯. [illegible] நன்கு அண்மை. மலைரயுடைய பு[illegible]ரின் அண்மையாளர்; சிவபிரான் [illegible]புன்கமரத்தின் அடியில் எழுந்தருளி[illegible]யிருக்கும் தலம் திருப்புன்கூர். நின் [illegible]ன்மையாத்தனுடையாரின் - உன்[illegible]ரிடத்து மயக்கமுடையாரைப்போல. முற்றம்பூலம் - முதல் தாம்பூலம்.

௨௬௦. நம்பால் கிழ்நர் கருணையிலராகுதல்.

௨௬௧. மூந்நாவலர் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி முதலிய மூவர். ஆதியர் - மாணிக்கவாசகர் முதலியோர்.

௨௬௨. வன்பேயுருவம் - வலிய பேயினுருவம். ஒருமின் - காரைக்காலம்மையார்.

௨௬௩. இறத்தன் - திருமால். எவாய்விழி - அம்பின் தன்மைவாய்ந்த

விழியினையுடையாள்; பிருகுமுனிவருடையபத்தினி. மா வாய் கதை - பெருமைவாய்ந்த கதை. பாவாய் - பாவையே.

௨௬௪. அங்கு - அவ்வுள்ளத்தில். எம்முதல் - எமது முதல்வன்.

௨௬௫. நல்லாரொருவர் - சாக்கியநாயனார். ஒருவர் - மன்மதன். அலர்- பூ, பழிமொழி. அவர் - மன்மதன்.

௨௬௬. தேராமணி - புரையில்லாத மாணிக்கம். ஆளானவர்- தலைவர்.

௨௬௭. நிலாம் அனமே - விளங்குகின்ற அன்னப்புள்ளே. "நில்லாமணம் பிறி[illegible] ஆகும். குயில் கரும்பனைக் கூவு[illegible] பரவு அலையே. வாரோகொள்வார்[illegible]லரோ - நீர்கொண்ட நீண்டமலர்கள[illegible]

௨௬௮. [illegible]ண் ஆகம் - அசைந்து - [illegible]வுற்று மெலிந்து கண்ணீர் - அ[illegible]ர், கண்ணீர். கரும்பனைக்கள்[illegible] கரியபனையின துமலரில், கருயலர் [illegible]வில்லையுடைய மன்மதனது ஐந்து [illegible]அம்பாகிய பூக்களில். புன்னாகம் - புன்னை.

௨௬௯. கொடுவரி - புலி. வாரற்க - வாராதொழிக. காவலர்க்குச் சொல்லுக.

௨௭௦. அரவையணிந்த அரையையுடைய. வேரல் - மூங்கில்.

௨௭௨. புரி - முறுக்கு. கூழை - கூந்தல். விரி - விரிதல். அரி - சிங்கம்.

௨௭௩. தீங்கு ஓய். தாங்கு ஓய்வரு. பாங்கோய் - பாங்கிலுள்ளாய்.

௨௭௪. நீர் - தன்மை. என்னை நோக்கியெ[illegible] ஒருசொல்வருவிக்க. சிற்றில்லத்தின் இயல்பு. அன்னை என்னை யான் கூறினன்.

௨௭௫. தன்மாலை - தன் னியல்பு. நின்மாலை - உன்மயக்கத்தை.

௨௭௬. நன்கு அண்மொழ. நாவல்-நாவன்மரம். புன்கு - புன்கமரம். பொன் - பசலை.

௨௭௭. அசத்துக்கு - [illegible]யவனுக்கு, ஆட்டிற்கு. மயக்கமுற்று அவசத்து.

௨௭௮. குருலிங்கசங்கமகேந்திரமென்பது சீகாழியின் திருநாமம். அத்திருமாது - திருமகள். இத்திருமாது - தலைவி.

௨௭௯. முருகோடு - முருகக்கடவுளோடு. திருகோடு - மாறுபாட்டோடு. கோடு கோடு - வளைந்தகொம்பு. எழுதரிற் சிறப்பளிப்பார்.

௨௮௦. ஆர் - ஆத்தி. கமலம் - நீர்; கங்கை. வேங்கை பூத்தலும், சந்திரன் பரிவேடமுறுதலும் உன்னாளே குறிஞ்சி நிலமாக்களுக்குக் கலியாணநாள்.

௨௮௧. சீர் - கீர்த்தி. பீர் - பசலை.

௨௮௨. மருவார் - பகைவர். ஒருவார் - நீங்கார்.

௨௮௩. கடைக்கணித்த - கடைக்கண் பார்வைசெய்த. கொதிவாய் - கொதித்தல்வாய்ந்த.

௨௮௪. மிகல் - மிகுதல். நலம் - இன்பம்.

௨௮௫. அன்புநகலும் - அன்பு விளங்கியவுடன். பகடு - யானை.

௨௮௬. வாயலர் - வாயிற்றோன்றும் பழிமொழி. கண்ணலர் - கண்ணீர்.

௨௮௭. கொன் - அச்சம். தண்டா - அமையாத. மணஞ்செயும் - மணக்கும்; விளங்குமென்றபடி.

௨௮௮. இன்பம்வேட்டு. புலியரவோ - வியாக்கிரபாதரும் பதஞ்சலியுமோ.

௨௮௯. கலந்து சீறும்.

௨௯௦. கொன் ஆகாது - பயனின்மையை உடையதாகாமல்.

௨௯௧. நட்கும் - விரும்பும். நல்லமுதம் உட்கும் - நல்லமுதத்தையும் அஞ்சுவாள். வருக்கை - பலா. வெட்கும் - விரும்பும்.

௨௯௨. புனவேய் - கொல்லைகளிலுள்ள மூங்கிலை. அலரோவலிற் சிறந்தெதன்பாள். அந்தை - அக்கனவை.

௨௯௩. உலாம் - உலாவும். பொரும் அந்தகாரம்.

௨௯௪. தென் - தென்னை. மரையிதழ் - கண்ணிமை.

௨௯௫. விடைக்கு உறை கொட்டில். இன்னை - தாமரை. பாசடை—

க்கு - பசிய இலைக்கு. உறை - நீர்த் துளி. அடைவு அழகே - அடைதலழகே. படைக்கு உறை.

௨௯௬. ஆனா - ஆத்தியை.

௨௯௭. கோள் - கொள்கை.

௨௯௮. துயராது - துயரமடையாமல். விடையேறி - சிவபெருமான். அறுப்பான் - முடிக்கும் பொருட்டு. சங்கம் ஈனும். குழை - குண்டலம். காவலர் சென்றார்.

௨௯௯. துன்றேறுதி - உமாதேவியார். வில் - மேரு.

௩௦௦. இரவு அலரே - இரவிற்குரிய மலர்களே. விரவலர் - பகைவர். ஊர் கழி அலர் பகரும் - ஊரிலுள்ளார் மிக்க பழிமொழிகளைக் கூறுகிற்பர். வெஞ்சிறைக்கு உருகு - வெவ்விய காவலுக்கு உருகுவாயாக. வரை நீர் - எல்லையில்லாத. வெள் வார்குரையே - வெள்ளிய நீரின்முழக்கமே. உள்வார்க்கு உரை - நினைக்கின்ற தலைவர்க்கு உரைப்பாயாக.

௩௦௧. புகலியை. குடிலை - ஆறு. ஓ - இரக்கக்குறிப்பு. சங்கொடு முத்தையும். வாசங்கொடு - மணத்தைக்கொண்டு.

௩௦௨. அஞ்சேல் என்னார்வழி - அஞ்சாதே யென்றுசொல்லாத தலைவரிடத்து. வஞ்சு - வஞ்சனை.

௩௦௩. நஞ்சத்தை. பொருந்தா இயலைநோக்கி. முருகக்கடவுள் வேலாற் கடலைவற்றச்செய்தனர்.

௩௦௪. மூவல் - மூவலூர்; ஒரு திருப்பதி. வெண்ணாவல் செய் வார் நிழல் - திருவானைக்கா. எற் காவல்செய்வார் - தலைவர்.

௩௦௫. வரைப் பெண்ணைன்றிப் பிரியாவொவர்கொல். அசிப்பர் - அவமதித்துச்சிரிப்பர். உறுதவட் என்னே.

௩௦௬. முத்தமாகியமணல். சுழிக்கும் - [illegible]ழிப்பாள்.

௩௦௭. மெய்யென்று எய்த்தார் - மெய்யென்று அறிந்தார்.

௩௦௮. [illegible]ாதில். முருகு - வாசனை.

௩௦௯. கழல்வளை - விளைத்தொகை. மோ - முன்னிலையசை.

௩௧௩. சினை வில் நுதல் - சினைத்தையுடைய வில்லைப்போன்ற நெற்றி.

௩௧௪. பாய் அலர் - பாய்கின்ற மலரம்பு.

௩௧௫. மயிர் முடிமாலிதம் - கூந்தலை முடித்து[illegible]ணம்.

௩௧௬. போய் வலையைக்கொண்டு வருவேன்.

௩௧௮. பிரான் மதுரையிற் சொல்லிய முதற்செய்யுளைப் பெற்ற நூல் - திருக்குறள். நூலின் இடைநிலை - பொருள். [illegible] இருநிலை - அறமும் இன்பமும். [illegible] பொன் [illegible] கலியம்.

௩௨௦. என்னைப் [illegible]க்கவும்.

௩௨௧. மேவியல[illegible] ஓர்வாய் [illegible].

௩௨௨. வீழ் - விழுதுப்பழம் [illegible]புழுதி.

௩௨௩. தனவம் - முல்[illegible]ற்றில் தனவம்விளர்த்தன; பூத்தன. [illegible] வலத்திற் சிவந்தன.

௩௨௫. வருவி - வருவிப்பாய். [illegible]ப்புனர் - விரும்புகின்ற அழகை.

௩௨௬. வந்தி - மலடி.

௩௨௮. தலைவர் சொல்லை வேதமெனத் துணிந்தேன்.

௩௩௧. அம்பிகையின் திருக்கரத்திற் றோன்றிய [illegible]கங்கை.

௩௩௨. காவல் அம்[illegible] காத்தலையுடைய அம்பாகிய திருமாலின். உரிமெய்க்கு இல-தோல மெய்யிலுக்குச் சட்டையாகத்தரித்த. [illegible]னக்கு அவலமபுரி [illegible] ஆர்க்கின்மதை ஓர்.

௩௩௩. அங்கம் - என்பு. சங்கம் திருச்சின்னம் போன்று விளங்குக.

௩௩௪. கடம் - காடு. உம்முடையு கலக்கமற்ற நெஞ்சிடத்தே.

௩௩௫. தாழ்குழலே, ஓர்வாயாக. இடந்தொறும், தொறும் - அசைநிலை.

௩௩௬. மயில் - விளி. யான் நும்பிணின்று.

௩௩௭. உடல்சூழ்வது - உடலுக்கலைச்சூழ்ந்த[illegible]. மயிலினை அளித்தேன்.

௩௩௮. வில் - மேரு. குன்றையூர்க்கிழவர் கொடுத்தரோல் பொன்னிற்

கும் பூதங்கள் களிறுகளுக்கும் உவமை. நம்முடைய ஒப்பற்ற ஊரில். பொன்னை இறக்கின.

௩௪௧. மேனை - இமவான்மனைவி. கண்டு ஆய் மகிழ்தரும்.

௩௪௨. உரவு - வலி. உருவரிலார் முரச[illegible]

௩௪௩. கடவூரில் - திருக்கடவூரில். ஒருவற்கு - மார்க்கண்டருக்காக. இம் மாது உயிர்க்கு ஊற்றம் - இம்மாதின் உயிர்க்கு வந்த இடையூறை.

௩௪௪. திருவடிகளை. [illegible]ஞ்சனம் பொலியும் கண்களையுடையாள்.

௩௪௫. மை [illegible] - கருமையரந்த. ஓதன்மை - [illegible]ம. தீது அன்மை - [illegible]ன்மை. [illegible] காதின்மை வஞ்சமே.

௩௪௬. [illegible]லத்து இன் கிள்ளை. கடும் [illegible] சுற்[illegible]. நீலம் - கண்கள். முத்தண்டார்க்கு மிடங்கரன் நீலமலர் ஒன்றன்று.

௩௪௭. [illegible] ஆக்கி - ஆக்கியவன்; பெயர். இறைவன். கைகள் வளைகளை நீர் இது ஒவுமென்று. எண் - நிலைபேறு. பதுமாதனி - திருமகள்.

௩௪௮. புகார் - காவிரிப்பூம் பட்டினம். கொன்னேயலை - பயனுள்ளவையே.

௩௫௧. வடகோதக் கடவுள் - சடைநாதர். மயிலை தக்கன முன் இசைத்துப் பின்னர் அயர்ந்தாரென்னின் இவரோ தகல்[illegible]ர்.

௩௫௨. நொ[illegible]மலர் - அயலார். விது - சந்திரன் புழுகு அப்பி.

௩௫௩. சுற்[illegible] சூழ்ந்த இடங்களை. எய்த்தனன் [illegible]தனள். ஒற்றைத்திகிரியுள்ளார் - தலைவர்.

௩௫௪. அற்புதத்தை வாய்ந்த முருகக்கடவுள்.

௩௫௫. வளையினம்.

௩௫௬. பல்லவம் - தளிர். தகர் - ஆடு.

௩௫௭. குறியாட்டை - குறிக்கப்படும் நடனத்தை. செறியாட்டை - நெருங்கிய வருடங்களை.

௩௫௮. வரன் ஆர் - விசேடமார்ந்த. கைதைமடலைக் குருகு என்றனள். தாழம்பூவை முறித்[illegible]

௩௫௯. திருவிடைமருதூர்த்தல விருக்ஷம் மருது. அத்தலத்தில் ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்திக்கு ஏகநாயகனென்பது திருநாமம்.

௩௬௦. அற்றார்க்கு - பற்றொழிந்தவர்களுக்கு. நூல் - இறையனாரகப்பொருள்.

௩௬௧. காதரம் - அச்சம்.

௩௬௨. நாறு - நாற்று. நாறு முதிர் சூலுற்றென்ன. தக்கசெய்கை - மணஞ்செய்தல்.

௩௬௩. தென்மருத்து - தென்றல். கோயில் கொள் காழி. நமர்காள் கடிமணம் ஆற்றும்.

௩௬௫. [illegible]டி ஐந்து பால் குழல் - வடிக்கப்பட்ட ஐந்து பகுதியினையுடைய கூந்தல். கடி ஐந்துடைய விரதியர் - கடியப்பட்ட ஐம்பொறிகளையுடைய முனிவர்.

௩௬௬. ஆலை - கரும்பு. வேலை - காலம்.

௩௬௭. வெப்பம் - சுரநோய். வழுதி - கூன்பாண்டியன்.

௩௬௮. எற்பு - என்பு. அன்னம் பாலை அவாவுங்கொல் - தலைவி பாலை நிலத்தை விரும்புவாளா; அன்னமானது பாலினை விரும்புமா வென்பது மற்றொருபொருள்.

௩௬௯. நாண் நண் பிறப்பை - நாணம் நண்ணிய பிறப்பினை.

௩௭௧. குறிப்பும் - குறிப்புச்சொல்லும்.

௩௭௨. கழங்கு - கழற்காய். பொழிற்குக்கூறினள்.

௩௭௩. குறை - மனக்குறை.

௩௭௫. தாயைநமரை. கௌவை - பழிமொழி.

௩௭௭. ஞானசம்பந்தர்க்குத்தோன்றும் பந்தர் - முத்துப்பந்தர். நிழல் இன்பம் தரு சோலை. படர் - துன்பம்.

௩௭௮. புனல் - வேர்வை. இருக்கு ஓலமிட்டும். திருக்கோலக்கா - அழகியசோலை, சீகாழிக்கு மேற்கேயுள்ள ஒருதிருப்பதி.

௩௭௯. புத்தேள் - பிரமன். என்கையோர்.

௧௮௦. மலைம் - மூலமலம். அருளிய நிலைபெற்ற முருகனே; மூலோ - புத்திரன். அல் மூளோயா - இருளில் தோன்றாத.

௧௮௧. தோளன் பின் செல்லுவான். பிணி - கட்டு.

௧௮௨. பணி - கட்டளை. * இடந்தானலன் - பெயர்த்தாளல்லன்.

௧௮௩. அகம் விழுந்தான்.

௧௮௪. திருக்கழிப்பாலை, திருமுல்லைவாயி லிரண்டும் சீகாழிக்கு அருகேயுள்ள திருப்பதிகள்.

௧௮௫. உதை - அந்தவியாதியை. திருவேளூர் - வைத்தீசுவரன் கோயில். நோயுடையார்க்கு (மண்ணுருண்டை) திருச்சாந்துண்டைக வளித்து உண்பித்து வியாதிகளைப் போக்குதல் ஸ்ரீவைத்தீசுவரர் ஸந்நிதியில் இன்றும் வழக்கமாக இருக்கிறது.

௧௮௬. வல்லாய்கொடி - வலிய ஆராய்கின்ற கொடிகள்.

௧௮௭. அப்பெயர்த்தீர்த்தம்-பிரமதீர்த்தம். பிரமலிங்கேசரில், இல் - திருக்கோயில். எற்கு அகழும் - எனக்கு நீக்கும்.

௧௮௮. வல்லியம் - புலி.

௧௮௯. விழியில்லா முகம்போல்.

௧௯௦. நமர் எற்றிலர்.

௧௯௧. அறவேதனை உளை - மிகத் துன்பமுள்ளாய். அயலுறவே - வேறு உறவையே.

௧௯௨. புகர் - குற்றம். ஆய்பவர்க்குப் புகர் ஒழிப்பார். ஆயினும் நீகரில். முருகோடு சென்றதற்கு. அம்முன்னம் - அந்தக் குறிப்பை.

௧௯௩. கொடுமுடி - முருகக்கடவுளுடைய திருப்பதிகளுள் ஒன்று. தொழும்பு - அடிமை.

௧௯௪. மின்பயலார் - உமாதேவியாரைத் திருமேனியின் பாதியிலுள்ளவர்.

௧௯௫. காவாய் - சோலைகள் பொருந்திய.

௧௯௭. மரியா - மாறாத.

௧௯௮. பற்று - விருப்பம். பதிப்பற்று - கணவன்மேல் விருப்பம்.

௧௯௯. பாங்கி வதனம் சிறுகவும்.

௨௦௦. வள்ளாய் - வளவிய தாய். தள்ளாய் - தாயே.

௨௦௨. கொடியே - காக்கையே.

௨௦௪. கதிரே - சூரியனே. மலர்த்து.

௨௦௫. அ[illegible]ன்ற. காளை நாம் மேவுனாப்பது என். [illegible]ப்பதற்கு ஆமே.

௨௦௬. பதம் - சோறு. முன் தானை.

௨௦௭. சசை - உமை.

௨௦௮. [illegible] - தேடி. அற்பு - அன்பு.

௨௧௦. தி[illegible]ர்த்[illegible] இலக்கணங்களை அறிந்து பிற[illegible] ஒழித்தவர்களே. காளை - பாலைக்[illegible]லேவன்.

௨௧௧. பஞ்சவடி [illegible] பிரி[illegible]லே அகலமாகச் செய்யப்பட்டு மார்பிலே பூநூலாகத் தரிக்கப்படும் வடமாய பஞ்சமூர்த்திரை - உலோகத்தாலே பஞ்சாயுதவடிவங்களாகச் செய்துகோத்து அணியப்படுவதோர் காலணி. ஏற்பணி - என்பு அணி. வழியில்.

௨௧௩. விரும்புநர்க்கே உரியனை என்று ஒருசொல் வருவிக்க.

௨௧௪. அவனியைஉண்ட திருமாலின் மார்பிலுள்ள பாவை - திருமகள். வேங்கைப்பல் - புலியின்பல்லை.

௨௧௫. தற்றாய் - தன்னைப் பெற்றதாய்.

௨௧௬. ஒருவனை[illegible] புறவுக்கு உணவு கற்கின்.

௨௧௭. சிற்பம்[illegible] சிற்பநூல்வி[illegible]. கற்பம் [illegible]த் திருந்து. அற்பம் - சிறுமை.

௨௧௮. மொழி ஒன்றை. வன்பார் - வலிய பாரில். தோன்றல் - பாலைநிலத்தலைவன். என்னையும் ஆத்தி மலனை[illegible]யும்.

௨௧௯. கரிய மேகத்தை யொத்த கண்டன். கழுமலம் இன்றுசார்வர்.

௨௨௦. கடை[illegible] கீழ்மகன்.

௨௨௨. மாட்சிமையில்லாத கம் தொண்டு. ப[illegible]ஞ்செய்து.

௨௨௩. வி[illegible] திருமால்.

௨௨௪. ஓம் மான் - பிரணவப் பொருளாகிய மகான்.

௨௨௫. சதுக்கொன் - நான்காகக் கொண்ட. அணங்கு பொருவார் - தெய்வத்தை ஒப்பவர்கள்.

௨௨௬. இதில், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அவ்[illegible] முதலையுண்டபாலனை அழைத்தது உவமையாகக் கூறப்பட்டது.

௨௨௮. சிமன் - சிகாரத்தின் தலைவன், ஐந்தெழுத்தினுள் (சிகாரத்திற்குப் பொருள் சிவமென்[illegible] உணர்க. ஐந்துவாயையுடைய[illegible]. அம்மனை - தாய்.

௨௨௯. [illegible] - கற்கண்டின் இனிமை. தோ[illegible]றும். மண்டு உவர் உத்தி[illegible] உவாயுடைய கடல் சூழ்ந்த[illegible] அவர் உத்திச் சுழியை - [illegible]ணியபவளம் போன்ற உந்திச்சுழியுடையாளை. சுழியை வனைந்தார்.

௨௩௩. புவட கொள் கழுமலம் - இடமாகக்கொண்ட சீகாழி. தரு வன்புடை - மரங்களின் வன்மையையுடைய.

௨௩௪. நினை யோவாத நின் மகளென்றது, 'ஏவாமக்கள்' என்பதைப் புலப்படுத்தியபடி.

௨௩௫. வடமீன் - அருந்ததி.

௨௩௬. வேதண்டம் - மலை. வீணை - கடல்.

௨௩௭. [illegible] - வறுமை. தோடம் - தோஷம்.

௨௩௮. பஞ்சானனம் [illegible] சிங்கம். முகை - அரும்பு.

௨௩௯. மதலை - சண்டை பிரமதேவர்.

௨௪௦. திருஞானசம்பந்தரும் அவர் காதலியாரும் மணஞ்செய்துகொண்டு உடனே முத்திபெற்றமையின் 'தம் உருக்குலைந்தார்' என்றார்.

௨௪௧. மாமுயற்சி - மிக்கமுயற்சி. தேனைவண்டுகள் உண்ணும். மானையும்மாவடுவையும் [illegible]னைய.

௨௪௨. புடைக்கும - பருக்கும். பொதுத்து - துளைத்து. நின்பெருகடைக்கும்.

௨௪௩. உரைத்த சொல் - வேதம். செல்வி, எழுவாய். கண்வார் அலர் - கண்கள் வார்கின்ற நீர்.

௨௪௪. கடுப்பது - ஒப்பு; அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. கருனை - பொரிக்கறி. குய் வாய் புளிம்பாகு - நறும்புகைவாய்ந்த புளிங்கறி. துழந்து அட்டதே - துழாவிச்சமைத்த உணவையே.

௨௪௯. "தெய்வந் தொழாஅள்" என்னும் திருக்குறளின் கருத்து இதில் அமைந்துள்ளது.

௨௫௧. ஒன்றா - ஒன்றுபடாத. போது அறின் - சூரியன் அத்தமித்தால்.

௨௫௨. ஊரன் - மருதநிலத்தலைவன். மனை - மனைவி.

௨௫௩. பதியில்குலம் - கணவனில்லாதகுலம். மடவார் - பரத்தையர்.

௨௫௪. நித்தில நகையாய் காணென்று. தழுவுதற்கு விழித்தேன்.

௨௫௫. சுடரோ - தீபமே.

௨௫௭. நல்லார் - பரத்தையர். இசையுணவைச் செவிக்கூட்டலிற் பசி இல்லையாயிற்று. திருவள்ளுவர் சொற்றது, "செவிக்குணவில்லாத போழ்து" என்னுந்திருக்குறள்.

௨௫௮. மேவும்படி இல்லை. நல்லகாதன்மை உள்புக்கது.

௨௬௦. பகடு - எருமைக்கடா. பொன்னெழில் மடவார் - பரத்தையர்.

௨௬௧. கேதனம் - கொடி.

௨௬௨. நவளம் - சிறப்பையுடைய அழகு; ந - சிறப்புப்பொருளைத் தருவதோரிடைச்சொல். பாகுஇலை - பாக்கும் வெற்றிலையும். சேடியைவிடு.

௨௬௩. பாடுஇயை - பெருமை இயைந்த. ஏடு - இதழ். கவிர் - முருக்கு முருங்கைமரம். இணைய - ஒப்ப.

௨௬௪. யானா - சும்மா. இச்செய்யுள், 'வெறுவாயை மெல்லுவோனுக்கு அவல் கிடைத்ததுபோலும்' என்னும் பழமொழியின் கருத்து.

௨௬௫. தான் பணிதலே தவம்.

௨௬௬. நீர் செல் உக வாய்மலர்கின்றவள் - நீரானது மேகத்திலின்றும்

உகும்படி பெய்யென்று சொல்லுப வன்; தலைவியின் கற்புடைமையை விளக்கியபடி.

௪௬௭. நமை - ஒருவகைமரம். அமை - மூங்கில்.

௪௬௮. மாறு ஒழுகினர் - பகையா கநடந்தவர். மன் - தலைவன்.

௪௬௯. உண்டாகும், முற்று.

௪௭௦. ஒருதலையின்பமே அம்மு த்தியின்பம்; இதனை, "அந்தமொன் றில்லா வானந்தம் பெற்றே னியாதுநீ பெற்றதொன் றென்பால்" என்னும் அருமைத்திருவாக்காலுணர்க. திருவா சகம், கோயிற்றிருப்பதிகம், ௧௦. ஈது - காம்பெற்ற இன்பம்.

௪௭௧. பொருள் - புத்திரன்.

௪௭௨. மருமல் ஒதுக. வல்லரக் கன் - இராவணன். அவன் செய்பி ழை - கைலாயமலையைப் பெயர்க்கத் தொடங்கியகுற்றம். நாள் - வாழ்நாள்.

௪௭௩. யோக்தலை அறிவன்.

௪௭௪. பசப்பு முதலியவற்றை நாம் போய்ப்பார்ப்பது என்று.

௪௭௫. மட்டு - தேன். கட்டார் மகவு - தழுவிக் கொள்ளுதலார்ந்த குழந்தை.

௪௭௭. நீ சொல்லல் என்னை. வீ - யலர். வீணை இசைத்தல் - வீணைவா சித்தல், வீண்மொழியைப் பேசுதல். வாயும், உம் - இறந்தது தழீஇயது. சேறி - செல்வாய்.

௪௭௮. கருங்கலை - கருங்கல்லினை. செந்நீர் - இரத்தம். ஆய் வகர்.

௪௭௯. மறைமா - வேதச்குதிரை. பாவும் - பரவிய. அடையாதவரது இல்லினை. என்றும் - எந்நாளும்.

௪௮௧. சிராமலையிற் சிவபெரு மான் கருவுற்றுப் பொறையுயிர்க்க வருந்திய செட்டிப்பெண் ஒருத்தியை அவளுடைய தாய்வடிவங்கொண்டு சென்று பாதுகாத்தருளின ரென்பது புராணகதை.

௪௮௨. மின்னும் - மின்னலும்.

௪௮௩. தீவினை முற்றியது - தீ வினை முடிந்தது.

௪௮௪. கலாம் - பிணக்கு.

௪௮௫. அணங்கா வருத்தல் என் - வருந்தி வருத்துவது யாது. கண் முத்தம் நல்கி - கண்ணீரைப் பெருக்கி.

௪௮௬. மேவல், பற்றல், பிடிய லென்பன எதிர்மறை வியங்கோள். எக்கைமாறென்றது பரத்தையரை.

௪௮௮. மருவு அன்புற. ஒருவு அன்புடன் - நீங்கிய அன்போடும்.

௪௮௯. முடி - முடியில். மழை பொறுக்கும் நிழல் - கங்கையை. 'தண் ணீரும் மூவிலை பொறுக்கும்' என் பது பழமொழி.

௪௯௦. நயவெய் - வேப்பநெய். விரைப்பால் - உரசனைப்பகுதிகள்.

௪௯௧. [illegible]மல் - திருமாலின் மேல். இன்பந்தரும் அமுதமென்றது தலைவியை.

௪௯௨. நைதொட்ட - [illegible] பொருந்திய.

௪௯௩. ஆரோடு சொற்றும் - யா ரோடு சொல்லுவேம். கண்ணிவாட நார் ஓவும் மாதர் - அன்புநீங்கிய பரத் தையர்.

௪௯௫. மடல்கோடல் இயல்பு கொல். தலைவனைத் தழுவு.

௪௯௭. சாலம் - மாயவித்தை. ஆட வருள் தழுவார் எவர்.

௪௯௮. தன்னாய் - நீக்காயாய். பின் னாய் - பின்னையே.

௪௯௯. திகழும்தேசு - விளங்கும் ஒளி. கொழுந்தே னென்றது மகனை. சார்ந்து கொள்ளற்க.

௫௦௦. கொளலால்மேனிற்ற உனை நல்கும் பலமோ-உனைப்பெற்றபயனோ.

௫௦௧. செந்தாது - பொன்.

௫௦௨. தளி - கோயில். திருஞான சம்பந்தர் அழுது சிவபெருமானை அ ழைத்தது இங்கே உவமை.

௫௦௩. அரி ஓர் விடையர் - திரு மாலை ஒப்பற்ற விடையாக உடையார். உரியோர் - தலைவர்.

௫௦௫. வேய்புரைதோளையும் பவர் புரை இடையையும் உடையாய்; பவர் - கொடி. கலைமடந்தை எய்பவர் - சங்கப்புலவர்கள். கழுமவ்வாணராய்ந் த கல்வியை [illegible]க.

௫௦௬. ஓங்கலைத் தவாத வில்லாக வுடையார். தீங்கு அற்ற யாவும் - குற் றமற்ற நூற்பொருள்கள் யாவற்றை யும். கோங்கு அற்றம் ஒரும் - கோங் கரும்பு சமயம் பார்க்கும். தொழுநர் சென்றுளார்.

௫௦௭. கனம் - மேகம்; கனம் ஊற்றும். உள்ளெழுந்து - மனத்தே தோன்றி. ஒருவன் - மன்மதன்.

௫௦௮. முக்குற்றம் - ஐயம், திரிபு, அறியாமை.

௫௦௯. அரசர், [illegible]லும் தம்மு டைய பரிசனங்களாலும் பகைவரா லும் திருடர்களாலும் [illegible] உயிர்க ளாலும் உண்டாகும் பயம் ஐந்தினையும உயிர்களுக்கு நீக்கி அரசாள வேண்டு மெய்யது அறநூற்றுணிபு; இதனை "ஞாலங்காவலனுவான்" என்னும் பெரியபுராணச் செய்யுளால் உணர்க.

௫௧௦. கடி - விளக்கம். நீதி - நீதிநூல்.

௫௧௧. மருப்புப் பொருப்புரிபோர் த்து [illegible]யானைத்தோலைப் போர்த்தி. மெய்யாட்டம். பிரான் போர்த்துபு நின்றும் ஆட்டம் ஒழிந்திலன்.

௫௧௨. மூவல் - மூவலூர். ஐயாறு - திருவையாறு. குடமூக்கு - கும்பகோ ணம். நணு - பவானிகூடல்.

௫௧௩. ஒழித்தல் அறநெறி. கண் ணபி[illegible] பஞ்சவர்க்காக நூற்றுவர் பால் தூதுசென்றார்.

௫௧௪. கலிக்காமர் - ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார்; இவர், சிவபெருமா னைப்பரவையார்பால் தூதுவிடுத் ததுபற்றி வன்றொண்டர்பாற் கொண் ட கோபத்தைச் சிவபெருமான் இடை யே நின்று மாற்றியருளினர். ஆர்கலி - கடல். உளத்து இகலி. கலிக் காமரு கழல் - முழங்குதலையுடைய அழகிய கழல்.

௫௧௫. அருகா அலர் செறியும் - குறையாத மலர்கள் நெருங்கிய. பருகு ஆவலர் - திருஞானசம்பந்தர். திருநீல கண்டத்தமிழ் - திருநீலகண்டப்பதி கம்; இது, பனியாலுண்டாகுந்துயரம் தீர்தற்பொருட்டு அவரால் அருளிச் செய்யப்பட்டது.

௫௧௬. இருவருடைய நீங்காப்ப கை. ஏங்கா - ஏங்கி.

௫௧௮. மூவர்புரம் நகைநேருற்ற தைப் பகைவருறையும் புரமூறும்.

௫௧௯. கட்டார் - கள்ளையுடைய மாலை. விட்டார்கொல் - பகைவரோ.

௫௨௧. பொன்நாண் எழில்.

௫௨௩. நனி வந்து கூடும் கொம்பு - மிகவும் காற்றுக் கூடப்பெற்ற கொம்பு.

௫௨௪. அன்பன் இமாசலம். பெ ரிய தலையை.

௫௨௬. வல்லாளா, ஆளா - மதி லுறுப்பு. "இல்லாரை யெல்லாருமெள் ளுவர்" என்பது திருக்குறள்.

௫௨௭. தளிர்நந்தின - தளிர்கள் மிக்கன. ஆசை - திசை.

௫௩௦. ஆறென்றகால் - வண்டு. நின்கை காலென்றே - உன்கையைக் காற்றென்றே.

௫௩௧. சந்தாபம் - துக்கம், வெப் பம். துக்கமொழிந்துவாழ்ந்தனம்.

ஆபத்துக்காத்த விநாயகர் துணை.

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள்	பக்கம்.
அ.	
அங்கோட்டுவார்	௧ ௯
அசத்தாக்கிரங்	௬ ௩
அடிமலர்மீது	௭ ௮
அடியார்கருத்	௫ ௬
அடியார்குறித்த	௬
அண்டார்புரஞ்	௨ ௨
அண்ணுவென்	௬ ௯
அண்மையின்	௭ ௬
அணிகெழுமாதின்	௫ ௮
அந்தாமரைமுக	௮ ௧
அப்பார்சடைய	௨ ௬
அம்பலவாணர்கழு	௧ ௩
அம்பலவாணர்புகலி	௭ ௯
அமைகூடுதோள	௨ ௩
அமையானங்	௧ ௩
அரவெழுந்தார்	௪ ௨
அரனார்புகலி	௫ ௫
அரியார்மதலை	௯ ௭
அருகாதபூரணர்	,,
அருந்தியநஞ்ச	௬ ௭
அருவருருவ	௨ ௫
அருவார்சதுக்	௯ ௫
அருளாற்பரமர்	௬
அல்லறவான்	௮ 0
அல்லார்கள	௭ ௬
அலையும்புனற்	௧ ௬
அவஞ்செயநின்ற	௧ ௯
அளியுற்றகாழி	௭ ௬
அற்றார்க்கருளு	௫ ௫
அற்றேமலர்	௭
அறங்காட்டி	௭ ௫
அறப்பாவை	௯ ௩
அறவேதனை	௯ 0
அறியாப்பருவ	௯ ௧
அன்பேயவாவு	௬ 0
அன்னுய்புகலி	௧ ௯
அன்னுய்முதலை	௯ ௫
அனம்போலிய	௮
ஆ.	
ஆடியபாதர்	௬
ஆராவமுதன்ன	௨ ௩
ஆருற்றவேணி	௬ ௩
ஆரூர்வன்றொண்	௨ ௧
ஆரூரடங்க	௫ ௨
ஆரோடுகொண்	௫ 0
ஆரோடுசொற்	௭ ௫
ஆலங்குடிகொண்	௧ ௫
ஆலஞ்சிதை	௨ ௨
ஆலத்தின்கீழு	௫ ௩
ஆலம்புனையு	௯ ௫
ஆலைமலியும்	௫ ௯
ஆளும்பரமர்தென்	௭ 0
ஆளும்பரமர்பிரம	௩ ௪
ஆண்மாபுகலிப்	௯ ௮
ஆனுண்டசேதன்	௭ ௧
இ.	
இடைக்குறை	௬
இமையமடந்தை	௭ ௨
இரவேகுறி	௩ ௮
இரியாவெப்	௧ 0
இருகாவலர்	௭ ௯
இருந்தமுன்	௯
இருமாட்டி	௨ ௫
இருள்வாயமு	௩ ௫
இருளுதயஞ்	௭ ௨
இலம்பாடுளார்	௭
இன்பார்முருக	௯ ௬
ஈ.	
ஈரெறன்றதாதி	௮ ௧
உ.	
உகல்வாய்வினை	௬ ௬
உட்டானமர்	௯ ௨
உடல்சூழ்பிணி	௫ ௯
உடுவேயனபன்	௧ ௬
உடையும்படி	௧ ௩
உணர்ங்காவினம்	௭ ௬
உழுமபாறுக்	௭ [illegible]
உளாய்பவருக்	௭ ௯
உள்ளேயொரு	௨ ௯
உன்னும்பெரு	௧ ௨
உன்னுமுன்னுள்ள	௭ ௬
ஊ.	
ஊடாதவத்தவி	௭ ௨
ஊரும்பிறைமுடி	௯ 0
ஊரைக்கடக்கு	௧ ௨
எ.	
என்றொதுகூற	[illegible]
எண்ணார்புரஞ்	௩
எப்பிறப்பை	௫ ௯
என்மையுளேன்	௧ 0
எப்போதுநின்	௬ ௧
எய்தவஞ்செய்	௩
எல்லாவுயிர்க்குமிரு	௩ ௯
எல்லாவுயிர்க்குமுயி	௯ ௩
எழுந்தேபணைத்	௭ ௯
என்கொங்கோமாமலை	௩ ௮
என்றூர்கொடி	௬ ௯
என்னிருகண்	௮
ஏ.	
ஏதிலர்வாயல	௬ ௬
ஒ.	
ஒண்மலர்தோறு	௯ ௯
ஒருகாலெழுந்	௩ ௮
ஒருகானடங்	௧ ௩
ஒருபார்வை	௨ ௩
ஒருபாதுமை	௧ ௧
ஒருகூறுமின்றி	௯
ஒருவன்புடை	௯ ௯
ஒருவாவளச்	௬ ௮
ஒளிபரையானள்	௭ ௩

56

செய்யுள்	பக்கம்.
ஒன்பானுருவ	௨ ௩
ஒன்றியொன்று	௧ ௯
ஓ.	
ஓங்கற்றவாவி	௭ ௭
ஓங்கைமுகவர்	௩ 0
க.	
கங்காதரர்	௫ ௫
கஞ்சங்தொடர்	௬ ௯
கட்டார்புனை	௭ ௯
கடந்தாளவள்	௫ ௪
[illegible]	[illegible]
கடல்சூழ்புகலி	௫ ௧
கடல்சூழ்புவியின்	௨ ௨
கடல்சூழ்புவியினி	௭ ௮
கடிமலர் [illegible]	௨ ௮
கடையுமின [illegible]	௨ ௩
கண்கொண்ட	௯
கண்வெருந்திப்	௯ ௫
கண்ணுனுதற்	௯ 0
கண்புடையார்	௮ 0
கண்பொழிநீ	௬ ௮
கதிக்கும்புகலி	௫ [illegible]
கதிர்நோக்கி	
கதிவாய்விருப்	௬ ௯
கயலமருங்கொடி	௯
கயலார்கருங்	௯ 0
கயலார்புனற்	௬ ௯
கருநீலஞ்செம்	௧ ௫
கரும்பேகமுகு	௬ ௫
கரும்பைச்சிலை	௧ 0
கனையோவிலா	௧ ௧
கல்லாதவர்கரு	௫ ௯
கல்லாரலர்முற்	௨
கல்லாணையுட்கு	௮ ௧
கல்லுகவீங்கு	௭ ௧
கலங்கானினுள்	௧ ௬
க[illegible]ர்வருத்தங்	௨ ௭
[illegible]ராயினாறு	[illegible]
கலிக்காமருக	௭ ௩
கலையேயுணர்	௩ ௯
கழிபடுவெண்	[illegible]
கள்வார்கணை	௯ ௧
கன்னாய்மலர்க்	,,
களிமிகுமாமயி	௭ [illegible]
களியாப்பொலி	௩ ௭
கற்றைச்சடை	௫ ௬
கறுப்பார்களத்	௨ ௯
கன்னுருரித்த	௫ ௧
[illegible]னக்காவலர்	௧ ௭
கனங்காவல[illegible]	௫ ௬
கனத்தேம[illegible]	
கா.	
காட்டொடுவெங்	௩ ௮
காணுமரபின	௯
[illegible]ணித்திலநகை	௭ 0
[illegible]ர்மாறிலா	௧ ௧
கார்கொடிதென்	௫ 0
காரார்குழலி	௭ ௨
காரிற்பொலிதண்	௯ ௯
காருந்தழுவப்	௭ 0
காவாற்பொலி	௧ ௮
காவிவிளர்த்த	௯ ௨
காழியம்பானை	௬ ௯
காடுஞன்றவேணி	௧ ௭
கி.	
கிடைசிறிதே	௨ ௧
கு.	
குரவேகமழு	௨ ௫
[illegible]ருக்காழிக்கோ	௧
[illegible]த்துக்கிசை	௫ ௫
[illegible]தருகாத	௯
குல[illegible]யபொலி	௩ ௧
குளத்தேவிழி	௨ ௭
குறியாட்டை	௫ ௬
குன்றுவொரு	௨ 0
குன்றூர்வண	௭ ௯
கூ.	
கூடியபாசமொ	௬ 0
கூம்பலவாவு	௩ ௩
கூற்றுருயிர்	௭ ௯
கை.	
கையாடியமழு	௭ ௨
கொ.	
கொட்டும்புல	௬ ௫
கொண்டலம்பான	௩ ௯
கொந்தார்குழ	௯ ௯
கொன்னூர்மறுக	௯ ௧
கோ.	
கோகநதம்	௨ ௮
கோட்புலியார்	௩ 0
கோடாண்முகன்	௧ ௬
கோழிக்குவேளு	௩ ௯
ச.	
[illegible]னவே	,,
[illegible]பந்தீர்	௯ ௨
சந்தார்தடம்	௭ ௮
சமையவிசேட	௩ ௫
சற்றுய்பவர்	௨ ௭
சி.	
சிம்மனைவாயர	௯ ௫
சிலைதழுவக்	௩ ௬
சிற்பங்கதிர்க்கு	௯ ௩
சீ.	
சீரார்கவுணியர்	௬ ௯
சு.	
சுந்தரர்தென்	௫ ௮
சூ.	
சூதாகமீதெழு	௨ ௧
செ.	
செப்போதுகொங்	,,
செய்யேமலி	௫ ௨
செய்யோன்புகலி	௧ ௮
செயிர்முடியா	௬ ௮
சே.	
சேராருயிருண்	௯ ௬
சேலாழிநல்க	௧ ௯
சேலிற்பிறழ்	௫
சேலேபொருகண்	௩ ௭
சேலேபொருவிழி	௩ ௬
சேலையவாவு	௫ ௯
சேவாய்நஞ்சண்	௬ 0
சேவுந்திருமறை	௭ ௩
சேவென்றுரை	௩ ௯
சேவேகொடி	௧ ௨
சேற்பாதலருகு	௩ ௫
சேறந்தகண்ணி	௩ ௯
சொ.	
சொல்லரிதாம்	௯ ௨
சொல்லவந்தீ	௫ ௬
சொல்லாமுன்	௨ ௯
சொல்லார்பரம	௧ ௯

செய்யுள்	பக்கம்.
சொல்லியசீர்	௫௧
ஞா.	
ஞாலம்பொலிய	௩
த.	
தகையேமலிபுக	௬௭
தடுப்பதுமுன்னி	௬௮
தண்டாரரவர்	[illegible]
தண்ணார்புகலி	[illegible]
தண்ணளிதேய	௪
தண்மலர்கோதை	௭௮
தரக்கோவைவாய்	௧
தருக்கும்பகை	௨௪
தலையானையை	௨௫
தவந்தான்பணித	௭௧
தழையாற்றுவேணி	௩௦
தற்றுயொடுதங்	௬௩
தன்பனிமாமலர்	௮௦
தனிவந்துகூடு	,,
தா.	
தாயேதலைவற்	௭௩
தாயயனைய	௪௯
தாயோவருமிடம்	௯௭
தார்கோளரவென	௨௬
தாரூர்தடம்புயத்	௪௦
தாரேவளையு	௧௯
தாவாதசன்பை	௬௬
தானேதனக்கிணை	௨௦
தி.	
திகழும்பிரம	௫௯
திருகோட்டுமன்	௧
திருவன்புகலி	௭௫
தீ.	
தீங்கோய்புகலி	௪௨
தீயிடையாடும்	௭
தீராதகாத	௮௦
து.	
துருத்தியவாஞ்	௨௪
துருவினமாலுக்	௫
துறையார்மலரோர்	௧௬
தெ.	
தெங்குங்கமுகு	௬௬
தெண்ணீர்பருகி	௫௧
தெருளன்றிமற்	[illegible]௧
தென்னுவலூர	௧

செய்யுள்	பக்கம்.
தே.	
தேரானருமை	௧௮
தேருந்திறமெற்	௨௯
தொ.	
தொடைநிலைவேணி	௪௯
தொடையேறிவண்டு	௪௯
[illegible]	
[illegible]ாயுமங்கு	௭௩
தோளாமலர் சண்	௪௧
தோளாமல திருத்	௭௧
ந.	
நடத்தேபயில்	௫௧
நடத்தேபழகிய	௩௧
நல்லாய்நயனம்	௫௯
நல்லாரொருவ	௪௧
நலஞ்சாரன்	௧௧
நலத்தேவசிக்குங்	௬௯
நலராயினரன்றி	௫
நவையாறுரு	௨௦
நன்கண்மொறடி	௪௨
நன்கண்மையார	௪௦
நன்கோடிநோக்கி	௨௭
நன்மாலைகொன்றை	௪௨
நன்றுலடியுறை	௧௦
நன்றேயதற்	௨[illegible]
நன்றேதிநால்	[illegible]
நனவிலுணர்	
நனவேயென	
நனையீன்றன	
நா.	
நாகங்கருதுஞ்	௯
நாதன்மைதாய	௫௯
நாம்பணிதாளர்	௨௫
நாம்பல்லமரரை	௧௭
நாம்பாலுணு	௭௩
நாமகண்மாமக	௨
நாமப்புனல்	௯௯
நாமலர்சிந்தை	௬௮
நாற்றங்குடிகொள்	௯௩
நாறுங்கடுக்கை	௫௭
நி.	
நிகர்வாரிலாத	௬௯
நில்லாதுயிர்	௫
நிலவாதவனழல்	௧௨

செய்யுள்	பக்கம்.
நிலைமுழுதாங்	௪௦
நீ.	
நீங்காவிருவர்	௭௯
நீங்கும்பொழுது	௪௪
நீடுர்தியாகரை	௨௦
நீண்டங்குமாறு	௩௫
நீர்வந்தோணி	௫௦
நீரேநிலமன	௪௮
நீலம்பொலியும்	௭௮
நு.	
[illegible]ண்ணியநாயக	௫௬
நெ.	
நெல்லேவிளையு	௩௨
நே.	
நேருங்கரும்பு	௭௧
நொ.	
நொதுமலரல்லர்	௫௪
ப.	
பகல்வாயுறங்கி	௩௮
பகலருங்கோளு	
பச்சைமயிலொ	
ப[illegible]ங்தொறுஞ்	௫௧
[illegible]டியேபொலிய	௧௪
படைபோலொளி	௬௪
பண்ணவரேத்	௪௩
பண்ணார்மொழி	௨௨
பண்பார்திரு	௧௦
பதியியலிற்று	௬௨
பந்துங்கழங்கு	௫௭
பரவலர்தாய்	௮௧
பரிவாயருள்	௨௨
பல்லாரவாரு	௩௩
பவளம்புரைந்து	௮௧
பழிப்பாளென்	௩௫
பழியாயினுங்	௧௭
பழியேயறல்	௫௦
பழுத்துப்படர்	௩௮
பழுதேயுறுர்	௨
பற்றூர்கதியர்	௧௫
பற்றுமவனுக்கு	௯
பற்றுமுன்மேவும்	௫௭
பன்னகாணினர்	௧௯
பன்னுகவேணி	௪௧
[illegible]னியேபவொா	௧௪

57

செய்யுள்	பக்கம்.
பா.	
பாசங்கொடு	௪௯
பாட்டொலிமல்கு	௩௯
பாடிமையிந்திர	௭[illegible]
பாடிவருந்து	௩௦
பாடுதற்கென்னி	௬௨
பாதங்கமாலயன்	௩௪
பாதம்பெரிதடு	௯௫
பாராய்புகழ்	௨௪
பாலார்மொழி	[illegible]௭
பாவாயிதுமுன்	௬[illegible]
பாவாருலாப்	௨[illegible]
பாவியல்சீர்த்தி	௯
பி.	
பிணிர்ந்தமலர்	௬௧
பிரியாரெவர்	௪௭
பிழையேமுசெய்னு	௭௯
பிறையுமுழுமதி	௨
பு.	
[illegible]ராய்பவர்	௬௦
[illegible]லும்படி	௬
புகலும்வரவு	[illegible]௪
புடைக்குஞ்சிறு	[illegible]௮
புரவைக்கருதி	௩[illegible]
புரிதருசெஞ்	௪[illegible]
புரியொன்று	௪௨
புல்லாதுகாலில்	௭௪
புன்முளையாவி	௫[illegible]
பூ.	
பூங்காதுவார்	௬[illegible]
பூசையையோவ	௬௨
பூண்பதுநீளர	௫௩
பூமாளெனுலை	௬௫
பூமேவுகஞ்ச	௬
பூவேன்மிதிப்	௬௨
[illegible]வலர்சோலை	[illegible]௦
பூவனையாய்	[illegible]௭
பூவுண்டுவண்டு	[illegible]௭
பூவேதுகொய்வ	௩௨
பெ.	
பெம்மான்புகலி	[illegible]௪
பெரியோர்பவஞ்	[illegible]௭
பெருகுறுநீர்	௪௭
பெருமான்கரத்	௩௬

செய்யுள்	பக்கம்.
பெருமான்புகலி	௯
பெற்றுவளர்த்த	௬௧
பே.	
பேரியல்வையை	௪
பை.	
பைதொ[illegible]டநாக	௭௫
பைங்நாகனாண்	[illegible]௭
பொ.	
பொருந்த[illegible]பறவை	௪
பொருவரிலாத	௪௩
பொல்லாமலை	௫௬
பொற்பேமலியு	௬௨
பொறியாணிறத்	௨௩
பொறிவாயரவ	௪௧
பொறையாரு	௩௩
பொன்றுவளமை	௫௨
பொன்னங்கவர்	௩௨
பொன்னுமேபோற்று	௪௪
பொன்னரிளங்	௮
பொன்னிழல்செஞ்	௧௫
பொன்னே ... காழி	௫௩
பொன்னே ... சண்	௨௭
பொன்னேயென்	௭௦
பொன்னென்றுமே	௮௧
பொன்னேவெனு	௮
போ.	
[illegible]ாதமுறுவெனே	௨௮
[illegible]துசெய்கூந்தற்	௭௬
[illegible]பார்கால்வெஞ்	௨
போழுங்குளிர்மதி	௫௩
ம.	
மஞ்சேபொரு	௪௬
மட்டார்	௭௩
மடங்கா	௩௨
மடலே	௪௭
மடையெங்கு	௧௮
மண்காவல்	௭௮
மண்ணுக்	௨௭
மணம்புரி	௫௭
மதனீள்	௯௭
மதிக்கும்புக	௨௨
மதிக்கும்புல	௩௧
மதிக்குமுயர்	௧௯
மதியிடத்	௩௭

செய்யுள்	பக்கம்.
மதியே	௩௯
மயலாரென	௫
மயில்காயிய	௧௦
மருக்கோல	௫௮
மருட்குரி	௨௦
மருணீக்கி	௩௬
மருவுறை	௫௫
[illegible]நவமருவ	௫௦
மலைமீது	௧௬
மலைவிதி	௩௮
மழையுந்	௨௭
மழைவர	௩௭
மறியாரிடத்	௧௨
மறியிடத்	௩௬
மறிவாளனைய	௫
மறைக்குங்	௫௭
மறையே	௧௩
மன்பாலடி	௬௯
மன்றுடு	௧௩
மன்னுசிற	௨௬
மன்னுங்கொடி	௪௧
மன்னும்புக	௫௨
மனவாசை	௮௧
மா.	
மாதேநின்	௨௬
மாதேயுலகி	௬௩
மாலேயனைய	௭௭
மாவுங்கரி	௭௦
மாவேட்ட	௩௧
மான்மேலெ	௭௫
மாறுபாகத்தர்கா	,,
மாறுபாகத்தர்தெ	௫௫
மி.	
மிடிகெட்ட	௨௬
மிடியாளர்	௩௪
மிறையே	௩௩
மின்னுமுழுங்	௩௪
மின்னுவெண	௫௯
மின்னுங்கொ	௬௦
மு.	
முடித்திடு	௭௩
[illegible]டியாளை	௪௫
[illegible]டியைந்து	௫௬
[illegible]ந்தாகம்	௭௦

செய்யுள்	பக்கம்.
முருகோடு	௪௯
முருங்தென்	௭௪
முன்மாறெ	௭௨
முன்றேமல	௯௫
மூ.	
மூதண்ட	௬௭
மூவல்செய்	௪௭
மூவலேயாறு	௭௮
மெ.	
மெய்த்தாரித	௪௭
மெல்லியல்	௫௮
மெலியுங்கொடி	௬௭
மே.	
மேக்குங்கிழ	௨
மேதக்கவர்	௫௯
மேவாவெண	௯௧
மேற்றுர	௫௨
மை.	
மையோவெறு	௫௮
மைவாய்விழி	௫௪
மொ.	
மொழிதருபஞ்ச	௬௯
மோ.	
மோதுந்திரை	௯
மோந்துமனைத்	௬௮
யா.	
யாராயினுங்	௧௩
யான்செய்பிழை	௭௨
யான்செயும்வி	௫௭
யானெதிர்	௬௪
யானையவா	௧௮
வ.	
வண்டாய்கமல	௨௯
வண்டார்கடு	௨௫
வண்டான்குழ	௬[illegible]
வரியார்விழி	௯௦
வரியேன்மதர்	௬
வரும்போது	௮௦
வருமந்தமா	௪௫
வரைந்தாலவ்	௬௧
வரையேறு	௯௩
வல்லாண்டு	௬௯
வல்லாயெழு	௬௩
வல்லிடபக்கொடி	௧௫
வலநீர்விற	௪௨
வலம்புரிகோர்	௪௯
வலம்புரியே	௫௧
வலமேபொ	௧௮
வலைத்தலைமா	௧௫
வள்ளியவ	௫௧
வளக்குங்கும,	௪௦
வளமுலையா	௧௬
வன்றந்தயானை	௮
வா	
வாங்கிய	௨௮
வாய்மையி	௯௧
வார்க்குங்கும	௯
வாராண்முலை	௨௧
வாதார்விழி	௨௯
வாராவமர	௨௦
வாரின்றி	௨௯
வாரோறு	௫௫
வானப்பிறை	௯௭
வானவரிந்தி	௨௮
வானும்புகழ்	,,
வாம்ஞெக்கி	௮
வானேநில	௨௦
வி.	
விட்கெதி	௯௪
விண்டானென	௧௨
விண்ணப்ப	௧௫
விண்ணாமுத	௧௪
விண்ணியன்மா	௯
விண்ணுடை	௯௦
விண்பரவாதி	௨
விண்டார்	௯௪
விதகாணரிய	௬௪
விளைப்பால்	௨௫
விரைமே	௪௯
வில்லிலர	௧௮
விழிக்குங்	௪௭
விழியென்று	௯௧
விழியேழு	௪௯
விழையுங்	௨௨
விறலெதிர்	௧௯
வீ.	
வீழ்வது	௬
வெ.	
வெங்கூற்றமாய்	௧௧
வெண்காட்டு	௧௯
வெய்யோரு	௨௬
வெள்ளாம்ப	௧
வெளியே	௯௬
வெற்றகட்டு	௨௪
வெறுத்துப்	௭௭
வேட்டுக்	௪௪
வேண்டாரு	௭
வேதரிப்பா	௨௯
வேய்யவே	௭௭

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௫	௮௯	௯	மிவட்	மிவ…
௨௮	௧௮௧	௧	திறமாய்	திற…
௪௧	௨௬௯	௪	நீயென்	நீரென்
௫௭	௯௭	௨	று கோ	றுக்கோ
௬௨	௪௧	௧	றுப	றுப்ப
௭௨	௪௭	௨	வற்கு	வர்க்கு